

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΣΑμ.ε.Α

Υλοποιώντας τη Σύμβαση των ΗΕ για τα
Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες στην
Περιφέρεια Αττικής

Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού,
Εκπαίδευση και Διά Βίου Μάθηση
Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης
Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εισαγωγή: Η Δράση ΠΕ9 του Παρατηρητηρίου Θεμάτων Αναπηρίας της ΕΣΑμεΑ	4
Ο Οδικός Χάρτης	4
Μεθοδολογία Υλοποίησης.....	4
Η δομή και το Περιεχόμενο του Οδικού Χάρτη.....	5
1 Το Πλαίσιο για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία	7
1.1 Σύνταγμα της Ελλάδας.....	7
1.2 Σύμβαση των ΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες (CRPD)	7
1.3 Οι κατευθυντήριες και οργανωτικές διατάξεις για την εφαρμογή της Σύμβασης στο ελληνικό νομικό πλαίσιο (ν. 4488/2017)	7
1.4 Κανονιστικό πλαίσιο Ευρωπαϊκών Διαρθρωτικών και Επενδυτικών Ταμείων (ΕΔΕΤ).....	10
1.5 Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ.....	12
1.6 Ευρωπαϊκός Πυλώνας Κοινωνικών Δικαιωμάτων	12
1.7 Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την Αναπηρία «Ένωση Ισότητας-Ευρωπαϊκή Στρατηγική για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία 2021-2030».....	13
1.8 Agenda 2030 για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη	14
2 Εθνικό Θεσμικό Πλαίσιο	17
2.1 Αρχή της ισότητας και μη διάκρισης λόγω αναπηρίας ή/και χρόνιας πάθησης.....	17
2.2 Φυσική και ηλεκτρονική προσβασιμότητα.....	19
3 Οι Συστάσεις Προς τη Χώρα Από την Επιτροπή των ΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες	22
4 Από τις Συστάσεις της Επιτροπής των ΗΕ στο Εθνικό Σχέδιο Δράσης για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία και η Εμπλοκή των Περιφερειών στην Υλοποίησή του.....	34
5 Η Υφιστάμενη Κατάσταση στην Περιφέρεια Αττικής με Αριθμούς.....	43
5.1 Σύνοψη.....	43
5.2 Κοινωνικοοικονομικό προφίλ	46
<i>Περιφερειακοί δείκτες ευημερίας (ΟΟΣΑ)</i>	50
<i>Τα άτομα με αναπηρία στην περιφέρεια Αττικής</i>	50

6 Οδηγός για την Ανάπτυξη Ενός Περιφερειακού Σχεδίου Δράσης για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία	56
6.1 Περιεχόμενα σχεδίου δράσης	56
6.1.1 Σκοπός και στόχοι	56
6.1.2 Βασικές κατευθυντήριες αρχές	57
6.1.3 Θεσμικό πλαίσιο	59
6.1.4 Καταγραφή υφιστάμενης κατάστασης	60
6.1.5 Άξονες προτεραιότητας, ειδικοί στόχοι και δράσεις	61
6.1.6 Χρονοδιαγράμματα, πόροι, δείκτες παρακολούθησης και αξιολόγησης	77
6.1.7 Εργαλεία Υλοποίησης	77
6.1.8 Δημοσιότητα και προβολή	79
Παράρτημα I: Η Συμπερίληψη της Διάστασης της Αναπηρίας (disability mainstreaming)	80
Παράρτημα II: Συμπεριληπτική Γλώσσα για την Αναπηρία	85

ΕΙΣΑΓΩΓΗ: Η ΔΡΑΣΗ ΠΕ9 ΤΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟΥ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΣΑΜΕΑ

Το Παρατηρητήριο Θεμάτων Αναπηρίας της ΕΣΑμεΑ, λαμβάνοντας υπόψη τον κρίσιμο ρόλο της τομεακής και περιφερειακής διάστασης των πολιτικών υλοποίησης της Σύμβασης, σχεδίασε και υλοποιεί κατά την τρέχουσα προγραμματική περίοδο τη **δράση ΠΕ9**, με αντικείμενο την «Παροχή υποστήριξης στα επιμέρους σημεία αναφοράς (Υπουργεία και Περιφέρειες) για την ορθή εφαρμογή των απαιτήσεων της Σύμβασης και των Τελικών Παρατηρήσεων της Επιτροπής σε Κεντρικό και Περιφερειακό Επίπεδο».

Σκοπός της δράσης είναι να συνδράμει την πολιτεία στην ορθή και αποτελεσματική εφαρμογή της Σύμβασης στη χώρα σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο μέσω της εξειδίκευσης της δικαιωματικής προσέγγισης της αναπηρίας, στα πεδία αρμοδιοτήτων των κεντρικών και επιμέρους σημείων αναφοράς..

Ο ΟΔΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ

Βασική εκροή της δράσης αποτελεί το ανά χείρας κείμενο, που επιχειρεί να αποτελέσει έναν περιεκτικό Οδικό Χάρτη με συστάσεις, οδηγίες και κατευθύνσεις για την ορθή ενσωμάτωση και εφαρμογή των Τελικών Παρατηρήσεων της Επιτροπής¹ και των απαιτήσεων της Σύμβασης, στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της κάθε Περιφέρειας.

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ

Η μεθοδολογική προσέγγιση για την εκπόνηση του «Οδικού Χάρτη» στη δράση αυτή, συνοψίζεται ως **«συμπερίληψη της διάστασης της αναπηρίας» (disability mainstreaming)**.² Πρόκειται για μια ολοκληρωμένη προσέγγιση βάσει της οποίας: τα δικαιώματα, οι **ανάγκες και οι εμπειρίες των ατόμων με αναπηρία συμπεριλαμβάνονται**, ως αναπόσπαστο κομμάτι, στον **σχεδιασμό**, την **εφαρμογή**, την **παρακολούθηση** και **αξιολόγηση πολιτικών και προγραμμάτων** (σε όλους τους πολιτικούς, οικονομικούς και κοινωνικούς τομείς), έτσι που τα άτομα με αναπηρία να ωφελούνται εξίσου, και να **επιτυγχάνεται η ισότιμη συμμετοχή** τους στην κοινωνία.

Η γενική αυτή προσέγγιση εξειδικεύεται σε τρεις διακριτές και αλληλοξαρτώμενες κατευθύνσεις.

¹ Οι Τελικές Παρατηρήσεις και Συστάσεις της Επιτροπής είναι διαθέσιμες στην ιστοσελίδα των Ηνωμένων Εθνών στην [αγγλική γλώσσα](#) αλλά και στην [ελληνική γλώσσα](#) όπως μεταφράστηκαν ύστερα από πρωτοβουλία της ΕΣΑμεΑ και του Παρατηρητηρίου Θεμάτων Αναπηρίας της.

² Στο **Παράρτημα I**, σσ. 80-84 μπορείτε να βρείτε μια παρουσίαση της έννοιας της «συμπερίληψης της διάστασης της αναπηρίας» (disability mainstreaming).

- 1) Συμπερίληψη της διάστασης της αναπηρίας σε κάθε δημόσια πολιτική, νομοθεσία, διοικητική διαδικασία, δράση, μέτρο και πρόγραμμα.
- 2) Θέσπιση και εφαρμογή στοχευμένων παρεμβάσεων ανά τομέα αρμοδιότητας με στόχο την άρση των εμποδίων και την ενδυνάμωση των ατόμων με αναπηρία.
- 3) Συμπερίληψη της διάστασης της αναπηρίας στο επίπεδο λειτουργίας του φορέα/οργανισμού (οργανωτικά και διοικητικά θέματα, κατανόηση της δικαιωματικής προσέγγισης από τη διοίκηση και το προσωπικό κ.α.)

Η μεθοδολογία υλοποίησης περιλαμβάνει διαφορετικές τεχνικές έρευνας, όπως:

- έρευνα γραφείου,
- επεξεργασία διαθέσιμων στατιστικών δεδομένων και αποτύπωση της υφιστάμενης κατάστασης ανά τομέα/Περιφέρεια,
- επικοινωνία και λήψη ανατροφοδότησης από τα αρμόδια σημεία αναφοράς.

Η ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΟΔΙΚΟΥ ΧΑΡΤΗ

- Η **πρώτη ενότητα** παρουσιάζει συνοπτικά το γενικό πλαίσιο που διέπει τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία. Ειδικότερα, αντικείμενο της ενότητας αποτελούν οι νομικές και πολιτικές δεσμεύσεις της χώρας όπως αυτές απορρέουν από: την παράγραφο 6 του Άρθρου 21 του Συντάγματος, τη Σύμβαση των ΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες (CRPD)³, τον ν. 4488/2017, το κανονιστικό πλαίσιο ΕΔΕΤ, τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, τον Ευρωπαϊκό Πυλώνα Κοινωνικών Δικαιωμάτων, την Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την Αναπηρία «Ένωση Ισότητας-Ευρωπαϊκή Στρατηγική για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία 2021-2030», και την Agenda 2030.
- Η **δεύτερη ενότητα** παρουσιάζει συνοπτικά το βασικό εθνικό θεσμικό πλαίσιο που διέπει τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία.
- Η **τρίτη ενότητα** παρουσιάζει τις Τελικές Παρατηρήσεις και Συστάσεις της Επιτροπής των ΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες (2019)⁴ προς τη χώρα μας αναφορικά με την πρόοδο που έχει επιτευχθεί ως προς την υλοποίηση της Σύμβασης και τα σημεία στα οποία πρέπει να δοθεί προτεραιότητα την επόμενη περίοδο. Ειδικότερα, στην ενότητα έχουν ενσωματωθεί οι Τελικές Παρατηρήσεις και Συστάσεις που δύναται να εφαρμοστούν και σε περιφερειακό επίπεδο.

³ Εφεξής «Σύμβαση»

⁴ Εφεξής «Επιτροπή των ΗΕ»

- Στην **τέταρτη ενότητα** έχουν αντιστοιχηθεί οι δεσμεύσεις της χώρας αναφορικά με υλοποίηση της Σύμβασης όπως αυτές περιγράφονται στις Τελικές Παρατηρήσεις της Επιτροπής, με τους στόχους του Εθνικού Σχεδίου Δράσης και με τους τομείς αρμοδιοτήτων της Περιφέρειας, όπως αυτοί καθορίζονται στην εθνική νομοθεσία (άρθρο 186, ν.3852/2010).
- Η **πέμπτη ενότητα** αποτυπώνει με αριθμούς την υφιστάμενη κατάσταση των ατόμων με αναπηρία στην Περιφέρεια Αττικής.
- Η **έκτη ενότητα** αποσκοπεί να αποτελέσει έναν αναλυτικό Οδηγό για την εκπόνηση ενός Περιφερειακού Σχεδίου Δράσης για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία στην Περιφέρεια Αττικής. Στην υπο-ενότητα 6.1.5. έχει αποτυπωθεί ένα βασικό πλαίσιο αξόνων, στόχων και προτεινόμενων δράσεων για την Περιφέρεια, λαμβάνοντας υπόψη το θεσμικό πλαίσιο για την αναπηρία και την υφιστάμενη κατάσταση των ατόμων με αναπηρία στην Αττική όπως αυτή προκύπτει από τα δεδομένα που επεξεργάστηκε το Παρατηρητήριο Θεμάτων Αναπηρίας.

1 ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

1.1 Σύνταγμα της Ελλάδας

Σύμφωνα με την παράγραφο 6 του Άρθρου 21 του Συντάγματος της Ελλάδας,

Τα άτομα με αναπηρίες έχουν δικαίωμα να απολαμβάνουν μέτρων που εξασφαλίζουν την αυτονομία, την επαγγελματική ένταξη και τη συμμετοχή τους στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας.

1.2 Σύμβαση των ΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες (CRPD)

Η σημασία και ο αντίκτυπος της Σύμβασης, που κυρώθηκε από την ελληνική πολιτεία με τον ν. 4074/2012, στην πολιτική για την αναπηρία είναι καθοριστική. Η Σύμβαση αποτέλεσε τη θεσμική αποτύπωση της μεταστροφής παραδείγματος στα ζητήματα της αναπηρίας σηματοδοτώντας τη μετάβαση από την παρωχημένη ιατροκεντρική και φιλανθρωπική αντίληψη, στη δικαιωματική προσέγγιση της αναπηρίας. Η Σύμβαση αναγνωρίζει τα άτομα με αναπηρία ως ενεργά υποκείμενα με πλήρη δικαιώματα και ελευθερίες και δεσμεύει τα κράτη να άρουν όλα τα εμπόδια που αυτά αντιμετωπίζουν ώστε να διασφαλιστεί και να προαχθεί η πλήρης υλοποίηση των δικαιωμάτων τους, χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς. Η Σύμβαση, πέραν του ότι επαναδιατυπώνει τα θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες υπό την οπτική των ατόμων με αναπηρία, διαφέρει επίσης από άλλες Συμβάσεις δικαιωμάτων ως προς το ότι αποδίδει ιδιαίτερα βαρύτητα στην εθνική εφαρμογή και την παρακολούθηση της πορείας υλοποίησής της από τα Κράτη-Μέλη.

1.3 Οι κατευθυντήριες και οργανωτικές διατάξεις για την εφαρμογή της Σύμβασης στο ελληνικό νομικό πλαίσιο (ν. 4488/2017)

Στη χώρα μας, με το Δ' μέρος του ν. 4488/2017 εξειδικεύονται οι κατευθυντήριες και οργανωτικές διατάξεις για την εθνική εφαρμογή της Σύμβασης.

Κατευθυντήριες διατάξεις:

Σύμφωνα με το άρθρο 61 του ν. 4488/2017, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υποχρεούται να διασφαλίζει την ισότιμη άσκηση των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία στο πεδίο των αρμοδιοτήτων ή δραστηριοτήτων του, και ειδικότερα υποχρεούται:

- Να αφαιρεί εμπόδια κάθε είδους.
- Να τηρεί τις αρχές του καθολικού σχεδιασμού σε κάθε τομέα της αρμοδιότητάς τους.
- Να παρέχει, όπου απαιτείται, εύλογες προσαρμογές υπό τη μορφή εξατομικευμένων και κατάλληλων τροποποιήσεων και ρυθμίσεων.

- Να απέχει από πρακτικές, κριτήρια και συμπεριφορές που συνεπάγονται διακρίσεις σε βάρος των ατόμων με αναπηρία.
- Να προάγει με θετικά μέτρα την ισότιμη συμμετοχή και άσκηση των δικαιωμάτων στον τομέα της αρμοδιότητάς/δραστηριότητάς τους.

Ειδικότερα, **τα διοικητικά όργανα και οι αρχές**, σύμφωνα με το **άρθρο 62**,⁵ απαιτείται να εντάσσουν τη διάσταση της αναπηρίας σε κάθε δημόσια πολιτική, διοικητική διαδικασία, δράση, μέτρο και πρόγραμμα της αρμοδιότητάς τους με στόχο την εξάλειψη, αποκατάσταση και αποτροπή ανισοτήτων μεταξύ ατόμων με και χωρίς αναπηρίες.

Για το σκοπό αυτό:

- Υποβάλλουν εκθέσεις στα οικεία σημεία αναφοράς του άρθρου 71 σχετικά με τις δράσεις, τα μέτρα και τα προγράμματα που υιοθετούν για την επίτευξη της ισότητας των ατόμων με αναπηρία.
- Υιοθετούν ποσοτικούς και ποιοτικούς δείκτες ώστε να καθίσταται δυνατή η μέτρηση και η αξιολόγηση της συμπερίληψης της διάστασης της αναπηρίας.
- Συλλέγουν και τηρούν επιμέρους στατιστικά στοιχεία για την αναπηρία ως προς τους τομείς ευθύνης τους.

Με το **άρθρο 63** θεσμοθετείται η υποχρέωση των διοικητικών οργάνων και αρχών να τηρούν τις αρχές του καθολικού σχεδιασμού διοικητικών προϊόντων, περιβαλλόντων και υπηρεσιών καθώς και να παρέχουν εύλογες προσαρμογές.

Με το **άρθρο 64**, τα διοικητικά όργανα και οι αρχές υποχρεούνται να μεριμνήσουν για την πρόσβαση στο φυσικό, δομημένο και ηλεκτρονικό περιβάλλον στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους (σε συνήθειες αλλά και έκτακτες συνθήκες)

Με το **άρθρο 65** ορίζεται η υποχρέωση των διοικητικών αρχών να παρέχουν στα συναλλασσόμενα άτομα με αναπηρία προσβάσιμα μέσα και τρόπους επικοινωνίας. Επιπροσθέτως αναγνωρίζεται η ελληνική νοηματική γλώσσα ως ισότιμη με την ελληνική γλώσσα και η ελληνική γραφή Braille ως ο τρόπος γραφής των τυφλών Ελλήνων πολιτών.

Με το **άρθρο 68** επίσης, **θεσμοθετείται η ανάλυση συνεπειών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία κατά την νομοπαραγωγική διαδικασία**, καθώς και η υποχρέωση του ελληνικού στατιστικού συστήματος για παραγωγή

⁵ Με κοινή απόφαση των καθ' ύλην αρμόδιων Υπουργών κατόπιν συνεργασίας με το Συντονιστικό Μηχανισμό του άρθρου 69 και κατόπιν δημόσιας διαβούλευσης εξειδικεύονται οι υπόχρεοι φορείς, οι διαδικασίες υλοποίησης καθώς και κάθε άλλο θέμα τεχνικού ή λεπτομερειακού χαρακτήρα για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

επίσημων στατιστικών για τα άτομα με αναπηρία, σε διαβούλευση με το Παρατηρητήριο θεμάτων Αναπηρίας της ΕΣΑμεΑ.

Με το **άρθρο 66** «Ενημέρωση, ευαισθητοποίηση, εκπαίδευση και κατάρτιση σε θέματα δικαιωμάτων ατόμων με αναπηρία»⁶ προβλέπεται η ενημέρωση, η εκπαίδευση και η ευαισθητοποίηση των στελεχών του δημοσίου σε θέματα που άπτονται των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία. Ειδικότερα, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 1:

1. Τα **διοικητικά όργανα και οι αρχές ενημερώνουν και ευαισθητοποιούν το προσωπικό, τους συναλλασσόμενους και τους αποδέκτες των υπηρεσιών τους σχετικά με τα δικαιώματα των [ατόμων με αναπηρία]**⁷ και τον **καθολικό σχεδιασμό**. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, ύστερα από δημόσια διαβούλευση με αναγνωρισμένες αντιπροσωπευτικές οργανώσεις του αναπηρικού κινήματος, με άτομα και με ομάδες ατόμων που έχουν εύλογο ενδιαφέρον για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία, εξειδικεύονται οι τρόποι ενημέρωσης, τα εργαλεία και τα μέσα ευαισθητοποίησης, καθώς και το περιεχόμενο των παρεμβάσεων για την υλοποίηση του περιεχομένου της παρούσας παραγράφου.

Οι οργανωτικές διατάξεις του ν.4488/2017 προβλέπουν ότι:

Ο **Υπουργός Επικρατείας**, αρμόδιος για τη συνοχή του κυβερνητικού έργου, ορίζεται ως **Συντονιστικός Μηχανισμός** σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 33 της Σύμβασης (**άρθρο 69**).

Η **Γενική Γραμματεία Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων** ορίζεται ως **Κεντρικό Σημείο Αναφοράς** για θέματα σχετιζόμενα με την εφαρμογή της Σύμβασης (**άρθρο 70**).

Τα **Επιμέρους Σημεία Αναφοράς** για την παρακολούθηση εφαρμογής της Σύμβασης (**άρθρο 71**) καθορίζονται σε επίπεδο υπουργείων, περιφερειών και δήμων. Ειδικότερα, ως προς τα Επιμέρους Σημεία Αναφοράς των Περιφερειών, ορίζεται ως

⁶ Στο σημείο αυτό θα θέλαμε να τονίσουμε ότι παρά το γεγονός ότι στον τίτλο του άρθρου υπάρχει το ακρωνύμιο «ΑμεΑ» ώστε να αναφερθεί στα άτομα με αναπηρία επιλέξαμε να το αντικαταστήσουμε με το «άτομα με αναπηρία».

⁷ Βλ. υποσημείωση 6

Σημείο Αναφοράς ο Περιφερειάρχης για την παρακολούθηση εφαρμογής της Σύμβασης σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Με απόφαση του/της Περιφερειάρχη οι αρμοδιότητες του Σημείου Αναφοράς μπορεί να μεταβιβασθούν σε οργανική μονάδα επιπέδου Γενικής Διεύθυνσης, Διεύθυνσης ή Τμήματος.

Βάσει του νόμου, οι αρμοδιότητες των Σημείων Αναφοράς αφορούν την παρακολούθηση υλοποίησης των υιοθετούμενων κατ' εφαρμογή της Σύμβασης δημόσιων πολιτικών στα οικεία Υπουργεία και στους εποπτευόμενους από αυτά φορείς, την προώθηση στο Κεντρικό Σημείο Αναφοράς του άρθρου 70, προτάσεων και νομοθετικών ρυθμίσεων βέλτιστης εφαρμογής της Σύμβασης, τη σύνταξη ετήσιων εκθέσεων προόδου και την προώθηση δημόσιας διαβούλευσης για τα ως άνω θέματα.

Με το **άρθρο 72** θεσμοθετείται το **πλαίσιο για την προαγωγή της Σύμβασης** που αποτελείται από τον **Συνήγορο του Πολίτη** ο οποίος **υποχρεούται να τελεί σε συνεργασία με την Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣΑμεΑ)** ως **ανεξάρτητο μηχανισμό της κοινωνίας των πολιτών**.

1.4 Κανονιστικό πλαίσιο Ευρωπαϊκών Διαρθρωτικών και Επενδυτικών Ταμείων (ΕΔΕΤ)

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, σε όλα τα στάδια εφαρμογής των ΕΔΕΤ, αποσκοπεί στην εξάλειψη των ανισοτήτων και στην **προώθηση της ισότητας** μεταξύ ανδρών και γυναικών και την ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου, καθώς και στην **καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω φύλου, φυλής, εθνότητας, θρησκευματος ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού**, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), του άρθρου 10 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) και του άρθρου 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, **λαμβάνοντας ειδικότερα υπόψη την προσβασιμότητα για τα άτομα με αναπηρία**.

Πιο συγκεκριμένα σύμφωνα με το **Κανονισμό (ΕΕ) 2021/1060 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 2021**⁸ για τον καθορισμό κοινών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το

⁸ Ο Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1060 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 2021 για τον καθορισμό κοινών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο+, το Ταμείο Συνοχής, το Ταμείο Δίκαιης Μετάβασης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας, Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας, και δημοσιονομικών κανόνων για τα εν λόγω Ταμεία και για το Ταμείο Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης, το Ταμείο Εσωτερικής Ασφάλειας και το Μέσο για τη Χρηματοδοτική Στήριξη της Διαχείρισης των Συνόρων και την Πολιτική των Θεωρήσεων είναι διαθέσιμος στο: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32021R1060&from=EL>

Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο+, το Ταμείο Συνοχής, το Ταμείο Δίκαιης Μετάβασης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας, Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας, και δημοσιονομικών κανόνων για τα εν λόγω Ταμεία και για το Ταμείο Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης, το Ταμείο Εσωτερικής Ασφάλειας και το Μέσο για τη Χρηματοδοτική Στήριξη της Διαχείρισης των Συνόρων και την Πολιτική των Θεωρήσεων», προβλέπονται τα ακόλουθα:

α) στην **παρ. 3 του άρθρου 9 «Οριζόντιες αρχές»**, αναφέρεται ότι **«Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να αποτρέψουν κάθε διάκριση λόγω φύλου, φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού κατά την προετοιμασία, υλοποίηση, παρακολούθηση και αξιολόγηση των προγραμμάτων, καθώς και κατά την υποβολή των σχετικών εκθέσεων. Ειδικότερα, η προσβασιμότητα για τα άτομα με αναπηρία λαμβάνεται υπόψη σε όλα τα στάδια της προετοιμασίας και της υλοποίησης των προγραμμάτων»**,

β) στην **παρ. 1 του άρθρου 73 «Επιλογή πράξεων από τη Διαχειριστική Αρχή»**, αναφέρεται ότι **«Για την επιλογή των πράξεων, η διαχειριστική αρχή καταρτίζει και εφαρμόζει κριτήρια και διαδικασίες που δεν εισάγουν διακρίσεις, είναι διαφανή, εξασφαλίζουν την πρόσβαση από άτομα με αναπηρίες, διασφαλίζουν την ισότητα των φύλων, και λαμβάνουν υπόψη τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης, και την ενωσιακή πολιτική στον τομέα του περιβάλλοντος, σύμφωνα με το άρθρο 11 και το άρθρο 191 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ.»**.

γ) στο **Παράρτημα III** περιλαμβάνεται **i) ο οριζόντιος αναγκαίος πρόσφορος όρος που αφορά στην επαλήθευση της συμμόρφωσης των πράξεων με τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στον οποίο προβλέπεται η απαγόρευση των διακρίσεων λόγω αναπηρίας καθώς και η εφαρμογή μέτρων που εξασφαλίζουν στα άτομα με αναπηρία την αυτονομία, την κοινωνική και επαγγελματική συμπερίληψη τους καθώς και τη συμμετοχή τους στην κοινωνική ζωή και ii) ο οριζόντιος αναγκαίος πρόσφορος όρος που αφορά στην εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες σε εθνικό επίπεδο,**

δ) στο **Παράρτημα IV** περιλαμβάνονται **θεματικοί αναγκαίοι πρόσφοροι όροι που σχετίζονται είτε άμεσα είτε έμμεσα με τα άτομα με αναπηρία, όπως είναι αυτοί που αναφέρονται στην ύπαρξη εθνικού στρατηγικού πλαισίου πολιτικής για την κοινωνική ένταξη και τη μείωση της φτώχειας, για την υγεία και τη μακροχρόνια περίθαλψη, για τις ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης, για την ισότητα των φύλων, για το σύστημα εκπαίδευσης και κατάρτισης κ.λπ.**

Επιπρόσθετα, τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία, και ειδικότερα η **προσβασιμότητα**, ενισχύονται περαιτέρω με τη συμπερίληψη στον ως άνω Κανονισμό ειδικού οριζόντιου αναγκαίου πρόσφορου όρου (βλ. Παράρτημα ΙΙΙ του Κανονισμού) για την «Υλοποίηση και εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες σύμφωνα με την απόφαση 2010/48/ΕΚ του Συμβουλίου».

1.5 Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ⁹

Η διακήρυξη του **Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ**, που τέθηκε σε ισχύ την 1^η Δεκεμβρίου 2009, επιβεβαιώνει -λαμβάνοντας υπόψη τις αρμοδιότητες και τις δράσεις της ΕΕ, καθώς και την αρχή της επικουρικότητας- τα δικαιώματα που προκύπτουν ιδίως από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις και τις κοινές διεθνείς υποχρεώσεις των χωρών της ΕΕ, τη σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, τους κοινωνικούς χάρτες που έχουν ψηφιστεί από την ΕΕ και από το Συμβούλιο της Ευρώπης και τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Ο χάρτης, παρέχοντας διαφάνεια και σαφήνεια στα θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες, δημιουργεί νομική ασφάλεια στην ΕΕ. Μάλιστα, το **άρθρο 26** του Χάρτη, εστιάζει στην **ένταξη των ατόμων με αναπηρία** τονίζοντας ότι αυτά **πρέπει να επωφελούνται μέτρων που θα τους εξασφαλίζουν την αυτονομία, την κοινωνική και επαγγελματική ένταξη και τη συμμετοχή στον κοινοτικό βίο.**

1.6 Ευρωπαϊκός Πυλώνας Κοινωνικών Δικαιωμάτων

Το 2017 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο της Ευρώπης και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διακήρυξαν τον **Ευρωπαϊκό Πυλώνα Κοινωνικών Δικαιωμάτων** ως την «**πυξίδα**» για το **σχεδιασμό των πολιτικών απασχόλησης και των κοινωνικών πολιτικών**. Συγκεκριμένα, η **Αρχή 17 «Ένταξη των Ατόμων με Αναπηρία»** προβλέπει ότι:

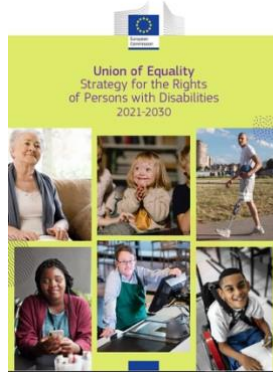
«τα άτομα με αναπηρία έχουν δικαίωμα σε εισοδηματική στήριξη που διασφαλίζει αξιοπρεπή διαβίωση, υπηρεσίες που τους επιτρέπουν να συμμετέχουν στην αγορά εργασίας και στην κοινωνία, και εργασιακό περιβάλλον προσαρμοσμένο στις ανάγκες τους.»¹⁰

⁹ Ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε. είναι διαθέσιμος στο: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=LEGISSUM:l33501&from=EL>

¹⁰ Ο Ευρωπαϊκός Πυλώνας Κοινωνικών Δικαιωμάτων είναι διαθέσιμος στο: https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/economy-works-people/jobs-growth-and-investment/european-pillar-social-rights/european-pillar-social-rights-20-principles_el

1.7 Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την Αναπηρία «Ένωση Ισότητας-Ευρωπαϊκή Στρατηγική για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία 2021-2030»

Σε συνέχεια της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής για την Αναπηρία 2010-2020 που έθεσε τις βάσεις για την άρση των εμποδίων και των αποκλίσεων που βιώνουν 87 εκ.

Ευρωπαίοι πολίτες με αναπηρία, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε την άνοιξη του 2021 τη νέα **Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την Αναπηρία 2021-2030**.¹¹ Η νέα Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την Αναπηρία προτείνει την **ανάληψη συντονισμένων δράσεων σε εθνικό και σε ενωσιακό επίπεδο** -με την ΕΕ είτε να μοιράζεται την αρμοδιότητα με τα κράτη μέλη της είτε να έχει υποστηρικτικό ρόλο, προς την περαιτέρω άρση των εμποδίων που αντιμετωπίζουν οι Ευρωπαίοι πολίτες με αναπηρία-

στοχεύοντας στην περαιτέρω εφαρμογή της Αρχής 17 «Ένταξη των Ατόμων με Αναπηρία» του Ευρωπαϊκού Πυλώνα Κοινωνικών Δικαιωμάτων.¹² Στην **Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την Αναπηρία 2021-2030** έχουν συμπεριληφθεί ένα **σύνολο δράσεων και εμβληματικών πρωτοβουλιών από όλα τα πεδία πολιτικής** που αφορούν τα άτομα με αναπηρία. Ειδικότερα, οι δράσεις και οι πρωτοβουλίες που έχουν συμπεριληφθεί στη Στρατηγική έχουν ταξινομηθεί στους ακόλουθους τέσσερις άξονες:

- I) Προσβασιμότητα - Ένας παράγοντας διευκόλυνσης της άσκησης των δικαιωμάτων, της αυτονομίας και της ισότητας
- II) Απόλαυση των δικαιωμάτων της ΕΕ.
- III) Αξιοπρεπής ποιότητα ζωής και ανεξάρτητη διαβίωση
- IV) Ίση πρόσβαση και μη διάκριση

Πιο συγκεκριμένα, ο **άξονας I** εστιάζει σε **δράσεις γύρω από την προσβασιμότητα**, αντιμετωπίζοντάς την ως ένα **παράγοντα κλειδί** για την **πλήρη άσκηση και απόλαυση των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία**, της αυτονομίας τους και της **ισότητάς** του με του πολίτες χωρίς αναπηρία. Στον **άξονα II** «Απόλαυση των δικαιωμάτων της ΕΕ» έχουν συμπεριληφθεί **δράσεις που αφορούν στην ελεύθερη κυκλοφορία και διαμονή των πολιτών της ΕΕ με αναπηρία** όπως και στην **ενίσχυση της συμμετοχής των ατόμων με αναπηρία στη δημοκρατική διαδικασία**. Η δημιουργία και χορήγηση της *Ευρωπαϊκής Κάρτας*

¹¹ Η Ευρωπαϊκή Στρατηγική για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία 2021-2030 είναι διαθέσιμη στα ελληνικά στον ακόλουθο σύνδεσμο: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=COM:2021:101:FIN#PP4Contents>

¹² Βλ. Ενότητα 1.5 του παρόντος αρχείου.

Αναπηρίας¹³ σε όλους της Ευρωπαϊούς πολίτες με αναπηρία που τη δικαιούνται μέχρι τα τέλη του 2023 και η αναγνώριση της από όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ αποτελεί παράδειγμα εμβληματικής πρωτοβουλίας της Στρατηγικής.¹⁴

Δράσεις που αφορούν στη **διαβίωση στην κοινότητα** και την **ανεξάρτητη διαβίωση**, την **ανάπτυξη νέων δεξιοτήτων για νέες θέσεις απασχόλησης**, την **ενίσχυση της πρόσβασης σε ποιοτικές και βιώσιμες θέσεις εργασίες** και την **πρόσβαση στην κοινωνική προστασία** έχουν συμπεριληφθεί στον **άξονα III «Αξιοπρεπής ποιότητα ζωής και ανεξάρτητη διαβίωση»** της Στρατηγικής. Τέλος, ο **άξονας IV «Ίση πρόσβαση και μη διάκριση»** προβλέπει **δράσεις που αφορούν**, μεταξύ άλλων, στην **πρόσβαση των ατόμων με αναπηρία**: στη **δικαιοσύνη**, την **υγεία**, την **κοινωνική προστασία**, την **εκπαίδευση**, τον **πολιτισμό**, τον **τουρισμό** και τον **αθλητισμό**.

1.8 Agenda 2030 για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη

Η **Ατζέντα 2030 για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη**,¹⁵ για την εφαρμογή της οποίας έχει δεσμευτεί η χώρα μας, προάγει μεταξύ άλλων τον **καθολικό σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων**, της **ισότητας και της μη διάκρισης**. Η Ατζέντα 2030 δεσμεύεται ότι θα ενισχύσει εκείνα τα άτομα ή κοινωνικές ομάδες που βρίσκονται σε **ευάλωτη κατάσταση**, συμπεριλαμβανομένων και των ατόμων με αναπηρία. Πιο συγκεκριμένα:

Ο **Στόχος 4 της Ατζέντας 2030 «Ποιοτική Εκπαίδευση»** αποσκοπεί στην εξασφάλιση **συμπεριληπτικής, ισότιμης και ποιοτικής εκπαίδευσης** για όλους και σε όλα τα επίπεδα εκπαίδευσης, σηματοδοτώντας τη μετατόπιση των πολιτικών προτεραιοτήτων σε ζητήματα ποιότητας και ισότητας στην παρεχόμενη εκπαίδευση. Ο στόχος εστιάζει στην **εξασφάλιση ίσης πρόσβασης στην εκπαίδευση για τις ευάλωτες ομάδες**, και

¹³ Η Ευρωπαϊκή Κάρτα Αναπηρίας λειτούργησε από το 2016 μέχρι το 2019 σε πιλοτική φάση. Στην πιλοτική φάση συμμετείχαν οχτώ ευρωπαϊκές χώρες: Βέλγιο, Εσθονία, Ιταλία, Κύπρος, Μάλτα, Ρουμανία, Σλοβενία και Φινλανδία. Στόχος της ΕΕ, όπως αυτή αποτυπώνεται στην Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την Αναπηρία 2021-2030 είναι η καθολική της εφαρμογή σε όλες τα κράτη-μέλη της ΕΕ μέχρι το τέλος του 2023.

¹⁴ Η Ευρωπαϊκή Κάρτα Αναπηρίας έχει σαν στόχο να άρει τα εμπόδια των ευρωπαίων πολιτών με αναπηρία στην απόλαυση του δικαιώματος τους στη διακίνηση, όπως προβλέπεται από το άρθρο 26 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και του άρθρου 20 της Σύμβασης των ΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες.

¹⁵ Η Ατζέντα 2030 για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη είναι διαθέσιμη στο: <https://unric.org/el/17-στοχοι-βιωσιμησ-αναπτυξης/>

για τα άτομα με αναπηρία. Επίσης, ο στόχος αφορά στην αναβάθμιση των εκπαιδευτικών υποδομών και εγκαταστάσεων, ώστε να είναι προσαρμοσμένες και προσβάσιμες σε όλα τα παιδιά και τα άτομα με αναπηρία, εξασφαλίζοντας εκπαιδευτικά ασφαλή, μη-βίαια και αποτελεσματικά περιβάλλοντα μάθησης για όλους.

Ο Στόχος 8 της Ατζέντας 2030 «Αξιοπρεπής εργασία και οικονομική ανάπτυξη»,

επικεντρώνεται στην προώθηση μιας βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς οικονομικής ανάπτυξης. Ειδικότερα, για τα άτομα με αναπηρία, ο Στόχος 8 αποσκοπεί στην «επίτευξη πλήρους και παραγωγικής απασχόλησης και αξιοπρεπών θέσεων εργασίας για όλες τις γυναίκες και τους άνδρες, συμπεριλαμβανομένων των νέων ανθρώπων και των ατόμων με αναπηρία, καθώς και εξασφάλιση της ίσης αμοιβής για εργασία ίσης αξίας».¹⁶

Η κοινωνική και πολιτική ένταξη όλων των πολιτών ανεξάρτητα από την ηλικία, το φύλο, την αναπηρία, τη φυλή, την εθνικότητα, την καταγωγή, τη θρησκεία, την οικονομική ή/και οποιαδήποτε άλλη κατάσταση είναι μια διάσταση που αποτυπώνεται στην Ατζέντα 2030 για την Βιώσιμη Ανάπτυξη. Πιο συγκεκριμένα, ο Στόχος 10 «Λιγότερες Ανισότητες» επικεντρώνεται στην καταπολέμηση των υπαρχουσών ανισοτήτων που υπάρχουν στο κοινωνικό-οικονομικό-πολιτικό πλαίσιο σε κάθε χώρα αλλά και μεταξύ των διαφορών χωρών. Ειδικότερα, ο υπο-στόχος 10.2 αποσκοπεί στην «ενδυνάμωση και προαγωγή της κοινωνικής [...] και πολιτικής ένταξης όλων, ανεξαρτήτως ηλικίας, φύλου, αναπηρίας, φυλής, εθνικότητας, καταγωγής, θρησκείας ή οικονομικής ή άλλης κατάστασης», ο υπο-στόχος 10.3 αποσκοπεί στη «διασφάλιση των ισότιμων ευκαιριών και μείωση των αποτελεσμάτων των ανισοτήτων, μέσω [...] της εξάλειψης νόμων, πολιτικών και πρακτικών που επιτρέπουν διακρίσεις, και της προαγωγής [...] κατάλληλων νομοθεσιών, πολιτικών και δράσεων [για τη μείωση των ανισοτήτων], και, τέλος, ο υπο-στόχος 10.4 εστιάζει στην «υιοθέτηση πολιτικών [...] και πολιτικών κοινωνικής προστασίας και προοδευτική επίτευξη μεγαλύτερης ισότητας».¹⁷

Οι πόλεις και οι κοινότητες στις οποίες διαβιούν οι πολίτες με ή χωρίς αναπηρία αποτελούν σημαντικούς κόμβους εμπορίου, πολιτισμού, παραγωγικότητας, επιστήμης, κοινωνικής αλλαγής και ανταλλαγής ιδεών συμβάλλοντας στην οικονομική και κοινωνική πρόοδο των πολιτών τους. Η συνεχής δημιουργία θέσεων εργασίας και η προαγωγή της ευημερίας των πόλεων είναι μερικές από

¹⁶ Ο. π.

¹⁷ Ο. π.

τις προκλήσεις με τις οποίες έρχονται αντιμέτωπες οι πόλεις των σύγχρονων κοινωνιών. Ο Στόχος 11 «Βιώσιμες Πόλεις και Κοινότητες» επικεντρώνεται στην μετατροπή των πόλεων και των κοινοτήτων σε πόλεις και κοινότητες χωρίς αποκλεισμούς, που θα είναι ασφαλείς στους πολίτες τους και βιώσιμες. Ειδικότερα, ο υπο-στόχος 11.1, αποσκοπεί ότι μέχρι το 2030 ότι θα έχει διασφαλιστεί η πρόσβαση όλων των πολιτών «σε επαρκή, ασφαλή, προσιτή στέγαση και βασικές υπηρεσίες, και αναβάθμιση των φτωχογειτονιών», ο υπο-στόχος 11.2, αποσκοπεί ότι μέχρι το 2030 θα έχει διασφαλιστεί η «παροχή ασφαλών, προσιτών, προσβάσιμων και βιώσιμων συστημάτων μεταφοράς για όλους, βελτίωση της ασφάλειας των δρόμων, κυρίως μέσω της επέκτασης των δημόσιων συγκοινωνιών, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στις ανάγκες εκείνων που βρίσκονται σε ευάλωτη κατάσταση, όπως είναι οι γυναίκες, τα παιδιά, τα άτομα με αναπηρίες και οι ηλικιωμένοι». Τέλος, ο υπο-στόχος 11.7, αποσκοπεί στην «παροχή καθολικής πρόσβασης σε ασφαλείς, χωρίς αποκλεισμούς και προσβάσιμους πράσινους και δημόσιους χώρους, ιδίως για τις γυναίκες και τα παιδιά, τους ηλικιωμένους και τα άτομα με αναπηρία».¹⁸

Σημείο κλειδί για την επίτευξη των Στόχων της Agenda 2030 αποτελεί η συνεργασία μεταξύ των κυβερνήσεων, των τοπικών αρχών, του ιδιωτικού τομέα και της κοινωνίας των πολιτών. Απαραίτητο στοιχείο στη διαμόρφωση αυτών των συνεργασιών -τόσο σε παγκόσμιο όσο σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο- είναι η δόμηση τους σε ένα πλαίσιο αρχών, αξιών, κοινού οράματος και στόχων που θα τοποθετούν τόσο όλους τους πολίτες όσο και τον πλανήτη στο κέντρο αυτών. Στο πλαίσιο της ενίσχυσης της συνεργασίας μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών - συμπεριλαμβανομένων και των ατόμων με αναπηρία μέσω των αντιπροσωπευτικών τους οργανώσεων- ιδιαίτερο ρόλο έχει και η συλλογή και διαθεσιμότητα ποσοτικών και ποιοτικών στοιχείων. Ειδικότερα, **επιδίωξη του υπο-στόχου 17.18** αποτελεί η συλλογή «**δεδομένων υψηλής ποιότητας, έγκαιρων και αξιόπιστων δεδομένων, διαχωρισμένων κατά εισόδημα, φύλο, ηλικία, φυλή, εθνικότητα, μεταναστευτικό στάτους, αναπηρία, γεωγραφική τοποθεσία και άλλα χαρακτηριστικά που σχετίζονται με τα εκάστοτε εθνικά πλαίσια**».¹⁹

¹⁸ Ο. π.

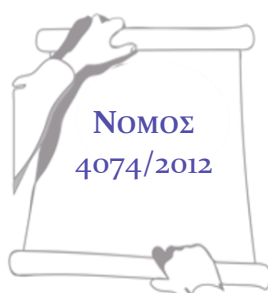
¹⁹ Ο. π.

2 ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Στην Ελλάδα έχει διαμορφωθεί ένα ικανοποιητικό εθνικό θεσμικό πλαίσιο που η ορθή εφαρμογή του δύναται να συμβάλει στην υλοποίηση των απαιτήσεων της Σύμβασης. Δυο κεντρικοί άξονες για την υλοποίηση των απαιτήσεων της Σύμβασης αποτελούν η προσβασιμότητα -φυσική, δομική και ηλεκτρονική- και η αρχή της ισότητας και μη διάκρισης. Στη συνέχεια της παρούσας ενότητας παρουσιάζεται το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο που αφορά αυτούς τους δυο άξονες.

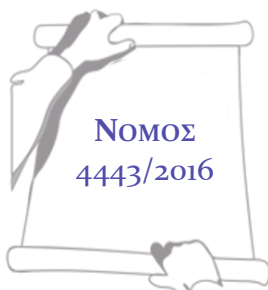
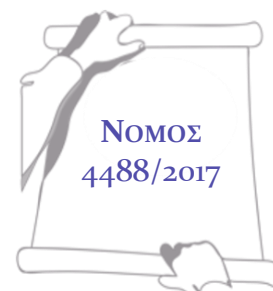
2.1 Αρχή της ισότητας και μη διάκρισης λόγω αναπηρίας ή/και χρόνιας πάθησης

Κύρωση της Σύμβασης των ΗΕ για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες και του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες

Η Σύμβαση των ΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες (Convention on the Rights of Persons with Disabilities) έχει σαν σκοπό την προστασία των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία και της αξιοπρέπειάς τους. Η Σύμβαση αποτελεί το πλέον πρόσφατο και σημαντικό κείμενο σε διεθνές επίπεδο που αναφέρεται στα θεμελιώδη δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία. Η Ελλάδα αρχικά υπέγραψε τη Σύμβαση στις 30 Μαρτίου 2007 και στη συνέχεια την κύρωσε στις 31 Μαΐου 2012 με το νόμο 4074/2012 (Αρ. ΦΕΚ 88 Α' /11.04.2012).

Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις Δημοσίου και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις, ενίσχυση της προστασίας των εργαζομένων, δικαιώματα ατόμων με αναπηρίες και άλλες διατάξεις (Αρ. ΦΕΚ Α' 137/13.09.2017) - «Μέρος Δ', Κατευθυντήριες - Οργανωτικές διατάξεις υλοποίησης της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες» (ιδίως δε τα άρθρα 61-67).²⁰

Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2000/43/ΕΚ περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής, της Οδηγίας 2000/78/ΕΚ για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία και της Οδηγίας 2014/54/ ΕΕ περί μέτρων που

²⁰ Βλ. επίσης την ενότητα 1.2 «Οι κατευθυντήριες και οργανωτικές διατάξεις για την εφαρμογή της Σύμβασης στο ελληνικό νομικό πλαίσιο (ν. 4488/2017)», σσ. 7-12 του παρόντος αρχείου

διευκολύνουν την άσκηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων στο πλαίσιο της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων

Ο ν. 4443/2017 (ΦΕΚ Α 232/09.12.2016) ενσωματώνει στο ελληνικό νομικό πλαίσιο τις Ευρωπαϊκές Οδηγίες 2000/43/EK περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής και της Οδηγίας 2000/78/EK για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία. Σύμφωνα με τον ν. 4443/2016, **οι διακρίσεις λόγω αναπηρίας ή χρόνιας πάθησης όπως και η άρνηση εύλογων προσαρμογών απαγορεύονται**. Ειδικότερα, το άρθρο 2 του ν. 4443/2016 αναφέρεται στα ήδη των διακρίσεων τα οποία και απαγορεύονται στο πεδίο της απασχόλησης και εργασίας ενώ το άρθρο 3 εστιάζει στην παροχή εύλογων προσαρμογών.²¹

Σύμφωνα με το ν. 4443/2016, οι μορφές των διακρίσεων με τα οποία μπορεί να έρθει αντιμέτωπο ένα άτομο με αναπηρία ή/και χρόνια πάθηση είναι τα ακόλουθα: **άμεση ή έμμεση διάκριση**,²² **διάκριση λόγω σχέσης**,²³ **διάκριση λόγω νομιζόμενων χαρακτηριστικών**,²⁴ **πολλαπλή διάκριση**,²⁵ **άρνηση εύλογων προσαρμογών**²⁶ ή/και **παρενόχληση**.²⁷

²¹ Σύμφωνα με το άρθρο 2, του ν. 4074/2012, **εύλογες προσαρμογές** είναι εκείνες οι απαραίτητες και κατάλληλες τροποποιήσεις και ρυθμίσεις, που δεν επιβάλλουν ένα δυσανάλογο ή αδικαιολόγητο βάρος, και απαιτούνται σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, προκειμένου να διασφαλιστεί για τα άτομα με αναπηρία, η απόλαυση ή η άσκηση, σε ίση βάση με τους άλλους, όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών.

²² Ένα άτομο δέχεται **άμεση διάκριση** όταν εξαιτίας της αναπηρίας ή της χρόνιας πάθησής του η μεταχείριση που λαμβάνει είναι λιγότερο ευνοϊκή σε σχέση με αυτή που θα λάμβανε ένα άτομο χωρίς αναπηρία. Στην περίπτωση της **έμμεσης διάκρισης**, ένας νόμος, μια πολιτική, μια πρακτική ή ένα κριτήριο, αν και φαίνεται εκ πρώτης όψης ουδέτερος/η και συνεπώς δεν έχει κάποια συνέπεια στο άτομο με αναπηρία ή χρόνια πάθηση, μπορεί τελικά να το φέρει σε μειονεκτική θέση εν συγκρίσει με ένα άτομο χωρίς αναπηρία.

²³ Όταν ένα άτομο γίνεται αποδέκτης λιγότερο ευνοϊκής συμπεριφοράς εξαιτίας της στενής του σχέσης με κάποιο/α άτομο/α με αναπηρία ή/και χρόνια πάθηση, τότε λέμε ότι το συγκεκριμένο άτομο δέχεται **διάκριση λόγω σχέσης**.

²⁴ Στην περίπτωση της **διάκρισης λόγω νομιζόμενων χαρακτηριστικών** ένα άτομο γίνεται δέκτης λιγότερο ευνοϊκής μεταχείρισης επειδή εικάζεται ότι έχει αναπηρία ή χρόνια πάθηση.

²⁵ Όταν συντρέχουν δυο περισσότεροι λόγοι διάκρισης τότε λέμε ότι το εν λόγω άτομο γίνεται αποδέκτης **πολλαπλής διάκρισης**. Ειδικότερα, οι λόγοι που μπορεί να φέρουν ένα άτομο σε μειονεκτική θέση μπορεί να σχετίζονται με τις πολλαπλές ταυτότητες που μπορεί να έχει ένα άτομο. Το φύλο, η εθνική/εθνοτική ή/και κοινωνική προέλευση, η ηλικία, η οικογενειακή κατάσταση, η αναπηρία, η χρόνια πάθηση, οι θρησκευτικές, πολιτικές ή/και άλλες πεποιθήσεις είναι τα χαρακτηριστικά εκείνα που δομούν την πολλαπλή ταυτότητα του ατόμου.

²⁶ Στην περίπτωση της **άρνησης εύλογων προσαρμογών**, είναι η κατάσταση στην οποία μπορεί να βρεθεί ένα άτομο με αναπηρία ή χρόνια πάθηση, εξαιτίας της άρνησης παροχής αυτών.

²⁷ **Παρενόχληση** είναι η αρνητική συμπεριφορά κάποιου/ας προς έναν εργαζόμενο με αναπηρία ή χρόνια πάθηση λόγω αυτής καθ' αυτής της αναπηρίας του ή χρόνιας πάθησής του, που έχει σαν σκοπό ή αποτέλεσμα την προσβολή της αξιοπρέπειάς του και τη δημιουργία εκφοβιστικού, εχθρικού, εξευτελιστικού, ταπεινωτικού ή επιθετικού περιβάλλοντος.

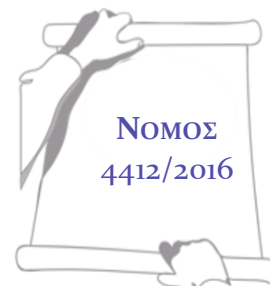

Σύμφωνα με το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο το πεδίο εφαρμογής της **Αρχής της Ισότητας και μη Διάκρισης** αφορά στο πεδίο της απασχόλησης και εργασίας και όχι άλλα πεδία πολιτικής.

2.2 Φυσική και ηλεκτρονική προσβασιμότητα

Δημόσιες Συμβάσεις Έργων, Προμηθειών και Υπηρεσιών (προσαρμογή στις Οδηγίες 2014/24/ΕΕ και 2014/25/ΕΕ)» (Αρ. ΦΕΚ 147 Α' / 08.08.2016)

Άρθρο 54 «Τεχνικές προδιαγραφές» και Παράρτημα VII που αναφέρονται στην υποχρέωση κατάρτισης των τεχνικών προδιαγραφών κατά τρόπο που να λαμβάνει υπόψη κριτήρια προσβασιμότητας στα άτομα με αναπηρία.

Νέος τρόπος έκδοσης αδειών δόμησης, ελέγχου κατασκευών και λοιπές διατάξεις»(Αρ. ΦΕΚ 249 Α' / 25.11.2011)

Σύμφωνα με το άρθρο 3 «Δικαιολογητικά στοιχεία και μελέτες», θεσμοθετείται η μελέτη προσβασιμότητας για άτομα με αναπηρία ως τμήμα της αρχιτεκτονικής μελέτης για την έκδοση άδειας δόμησης.

Νέος Οικοδομικός Κανονισμός» (Αρ. ΦΕΚ 79 Α' / 09.04.2012)

Άρθρο 26 – «Ειδικές ρυθμίσεις για την εξυπηρέτηση ατόμων με αναπηρία ή εμποδιζόμενων ατόμων», όπως τροποποιήθηκε με τον ν.4759/2020, άρθρα 119 και 120 και τον ν.4782/2021, άρθρο 210 και ισχύει σήμερα, καθώς και αναφορές σε σειρά άλλων άρθρων, που θέτουν το πλαίσιο για την προσβασιμότητα του δομημένου περιβάλλοντος στα άτομα με αναπηρία.

Ο Νέος Οικοδομικός Κανονισμός²⁸ προβλέπει ότι στους χώρους όλων των νέων κτιρίων είναι απαραίτητη η εξασφάλιση οριζόντιας και κατακόρυφης, αυτόνομης και ασφαλούς, προσπέλασης από άτομα με αναπηρία ή εμποδιζόμενα άτομα. Εξαιρέση από τον Κανονισμό αποτελούν τα κτίρια που προορίζονται για κατοικία, για τα οποία υπάρχουν ιδιαίτερες ρυθμίσεις. Το ίδιο ισχύει και για τα υφιστάμενα κτίρια με συγκεκριμένες χρήσεις.

²⁸ Βλ. άρθρο 26 του ν. 4067/2012 Ο «Νέος Οικοδομικός Κανονισμός»²⁸, Αρ. ΦΕΚ 79 Α' / 09.04.2012.

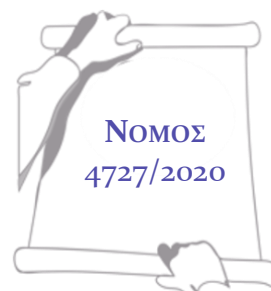

Τεχνικές οδηγίες προσαρμογής υφιστάμενων κτιρίων και υποδομών για την προσβασιμότητα αυτών σε άτομα με αναπηρία και εμποδιζόμενα άτομα σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία (ΦΕΚ Β' 2998)

Σειρά Αποφάσεων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας και άλλων Υπουργείων σχετικά με προσβάσιμες διαμορφώσεις κοινόχρηστων χώρων οικισμών, παιδικών χαρών, παραλιών κ.λπ.

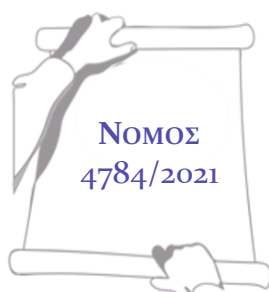
Ψηφιακή Διακυβέρνηση (Ενσωμάτωση στην Ελληνική Νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/2102 και της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/1024) Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες (Ενσωμάτωση στο Ελληνικό Δίκαιο της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/1972) και άλλες διατάξεις

Σύμφωνα με το Κεφάλαιο Η' του ν. 4727 και ειδικότερα τις παρ. 27, 28 και 30 του άρθρου 107, εισάγονται ρυθμίσεις της προσβασιμότητας των ιστοτόπων και εφαρμογών των φορητών συσκευών των οργανισμών του δημόσιου τομέα, προκειμένου οι υπηρεσίες τους να καταστούν προσβάσιμες στα άτομα με αναπηρία.

Σύμφωνα με το άρθρο 42 του ν. 4727/2020, όλοι οι οργανισμοί του Δημοσίου, όπως οι Περιφέρειες, οφείλουν να αναρτούν στους ιστοτόπους τους **Δήλωση Προσβασιμότητας**. Οι πληροφορίες της Δήλωσης πρέπει να είναι σε προσβάσιμη μορφή και να ενημερώνουν τον/την επισκέπτη/ρια σχετικά με το επίπεδο προσβασιμότητας του ιστοτόπου. Η **επικαιροποίηση** των πληροφοριών που εμπεριέχονται στη Δήλωση **πρέπει να γίνεται είτε ύστερα από κάθε μεταβολή αυτών είτε σε ετήσια βάση**.

Η Ελλάδα σε κίνηση: Βιώσιμη Αστική Κινητικότητα - Μικροκινητικότητα - Ρυθμίσεις για τον εκσυγχρονισμό, την απλούστευση και την ψηφιοποίηση διαδικασιών του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών και άλλες διατάξεις Σύμφωνα με την παράγραφο 1, του άρθρου 3, του ν. 4784/2021, η διάσταση της αναπηρίας εντάσσεται στις αρχές κατάρτισης των Σχεδίων Βιώσιμης Αστικής Κινητικότητας (ΣΒΑΚ).

Η Ευρωπαϊκή Πράξη Προσβασιμότητας - «Οδηγία (ΕΕ) 2019/882 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2019, σχετικά με τις απαιτήσεις προσβασιμότητας προϊόντων και υπηρεσιών», η οποία ενσωματώθηκε στην ελληνική νομοθεσία στα μέσα Νοεμβρίου του 2022 με τον ν. 4994 (ΦΕΚ Α 215/18.11.2022)

Τέλος, μια σειρά από Ευρωπαϊκούς Κανονισμούς που αφορούν στις μετακινήσεις των ευρωπαίων πολιτών με ή χωρίς αναπηρία -είτε αυτές αφορούν στις αεροπορικές τους μεταφορές, είτε στις σιδηροδρομικές μεταφορές, είτε στις θαλάσσιες μεταφορές και τις οδικές μεταφορές μέσω πούλμαν και λεωφορείων- συμβάλλουν εξίσου σημαντικά στην προώθηση των δικαιωμάτων τους. Ειδικότερα, οι Ευρωπαϊκοί Κανονισμοί είναι οι ακόλουθοι:

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1107/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, σχετικά με τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με μειωμένη κινητικότητα όταν ταξιδεύουν αεροπορικώς²⁹

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1371/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των επιβατών σιδηροδρομικών γραμμών³⁰

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1177/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24^{ης} Νοεμβρίου 2010 για τα δικαιώματα των επιβατών στις θαλάσσιες και εσωτερικές πλωτές μεταφορές και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004³¹

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 181/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τα δικαιώματα των επιβατών λεωφορείων και πούλμαν³²

²⁹ Βλ. <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/398c5d9c-5c74-44e0-8419-9cb1b326a47b/language-el/format-PDF>

³⁰ Βλ. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:32007R1371&from=EN>

³¹ Βλ. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:32010R1177&from=EL>

³² Βλ. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:32011R0181&from=EL>

3 ΟΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΧΩΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΗΕ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ

Τον Σεπτέμβριο του 2019, για πρώτη φορά στην ιστορία, η Ελλάδα εξετάστηκε από την Επιτροπή των ΗΕ, σε μια εφ' όλης της ύλης δημόσια ακρόαση, στην έδρα των ΗΕ στη Γενεύη, σχετικά με την τήρηση των υποχρεώσεων του κράτους προς τα άτομα με αναπηρία, όπως αυτές απορρέουν από τη Σύμβαση που κύρωσε η χώρα μας με το ν. 4074/2012.

Σε όλη τη διαδικασία της εξέτασης η ΕΣΑμεΑ ήταν παρούσα, καταδεικνύοντας την πραγματικότητα που βιώνουν τα άτομα με αναπηρία στην Ελλάδα. Η ΕΣΑμεΑ συμμετείχε ενεργά και σε όλες τις προπαρασκευαστικές διαδικασίες,³³ ενώ στις 26 Ιουλίου 2019 κατέθεσε την ολοκληρωμένη *Εναλλακτική Έκθεση* της (Alternative Report) στην Επιτροπή των ΗΕ.

Η Επιτροπή των ΗΕ υιοθέτησε τις Τελικές Παρατηρήσεις προς τη χώρα κατά την 506^η συνεδρίασή της, που έγινε στις 18 Σεπτεμβρίου 2019 και τις οποίες η ΕΣΑμεΑ με δική της πρωτοβουλία της μετέφρασε στην ελληνική γλώσσα αλλά και ως κείμενο εύκολο για ανάγνωση (easy-to-read).³⁴

Στη συνέχεια της παρούσας ενότητας έχουν επιλεγεί εκείνες οι Τελικές Παρατηρήσεις και Συστάσεις που σχετίζονται και με την ορθή εφαρμογή της Σύμβασης στις Περιφέρειες της Ελληνικής Επικράτειας.

Προσβασιμότητα (άρθρο 9)

13. Η Επιτροπή εκφράζει την ανησυχία της για τα εξής:
[...]

- (ii) Την αργή πρόοδο στην εφαρμογή του υφιστάμενου νομικού πλαισίου για την προσβασιμότητα, συμπεριλαμβανομένης της καθυστέρησης στην υιοθέτηση της σχετικής δευτερογενούς νομοθεσίας, ιδίως της δευτερογενούς νομοθεσίας που ορίζει ο νόμος 4030/2011 και ο νόμος 4067/2012 σε σχέση με την μελέτη προσβασιμότητας για την έκδοση οικοδομικών αδειών και την

³³ Πιο συγκεκριμένα, στις 11 Φεβρουαρίου 2019, η ΕΣΑμεΑ υπέβαλλε στην Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες την «εναλλακτική έκθεση» ενόψει της 11^{ης} Προ-Συνεδριακής Συνάντησης της Επιτροπής για τη Σύμβαση των Δικαιωμάτων των Ατόμων με Αναπηρίες που έλαβε χώρα στις 9-11 Απριλίου 2019 στη Γενεύη, συμμετείχε στην 11^η Προ-Συνεδριακή Συνάντηση, στις 26 Ιουλίου 2019 υπέβαλλε στην Επιτροπή την τελική «εναλλακτική έκθεση», και στις 2-4 Σεπτεμβρίου 2019 βρέθηκε στη Γενεύη τόσο για να παραβρεθεί στην ιδιωτική συνάντηση με την Επιτροπή όσο και για να παρακολουθήσει τον εποικοδομητικό διάλογο μεταξύ της αντιπροσωπίας του ελληνικού κράτους και της Επιτροπής των ΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες

³⁴ Οι Τελικές Παρατηρήσεις της Επιτροπής των ΗΕ είναι διαθέσιμες στην ιστοσελίδα της ΕΣΑμεΑ στα [ελληνικά](#) και σε [κείμενο εύκολο για ανάγνωση](#) (easy-to-read).

προσαρμογή υφιστάμενων κτιρίων. Ανησυχεί, επίσης, για την καθυστέρηση στη θέσπιση των αναγκαίων μηχανισμών εφαρμογής, ιδίως των επιτροπών προσβασιμότητας με βάση τον νόμο 4495/2017.

- (iii) Την απουσία εθνικής στρατηγικής για την εφαρμογή των προτύπων προσβασιμότητας που διέπουν το δομημένο περιβάλλον, τα αγαθά και τις υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των μεταφορών, των μέσων ενημέρωσης και των υπηρεσιών πληροφόρησης και επικοινωνίας, τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα.

14. Η Επιτροπή συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος, με βάση το γενικό σχόλιο Αρ. 2 (2014) για την προσβασιμότητα, και λαμβάνοντας υπόψη τους υποστόχους 9 και 11 των Στόχων για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη, και ιδιαίτερα τους υποστόχους 11.2 και 11.7:

[...]

- (ii) Να λάβει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εγγυηθεί την προσβασιμότητα του δομημένου περιβάλλοντος, των αγαθών και υπηρεσιών, και ιδίως του συστήματος μεταφορών στις αστικές και αγροτικές περιοχές, και στα δημόσια μέσα ενημέρωσης και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, και να παρέχει κατάρτιση σε παρόχους υπηρεσιών, μηχανικούς, αρχιτέκτονες και πολεοδόμους για τα προβλήματα προσβασιμότητας που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία.

Τα εμπόδια που υφίστανται τα άτομα με αναπηρία στο φυσικό, δομημένο και ηλεκτρονικό περιβάλλον καθώς και κατά τις μετακινήσεις στο υφιστάμενο σύστημα μεταφορών αποτέλεσαν σημεία που κέντρισαν το ενδιαφέρον της Επιτροπής συστήνοντας στο ελληνικό κράτος τη λήψη μέτρων για την άρση αυτών. Επιπρόσθετα, η εκπαίδευση των αρμόδιων επαγγελματιών στα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία, όπως και στους περιορισμούς που αυτά υφίστανται λόγω της μη προσβασιμότητας του εκάστοτε περιβάλλοντος αποτέλεσε ακόμη μια Σύσταση της Επιτροπής.

Καταστάσεις κινδύνου και έκτακτων ανθρωπιστικών αναγκών (άρθρο 11)

15. Η Επιτροπή εκφράζει την ανησυχία της για τα εξής:

- (ii) Την έλλειψη προτύπων που να διέπουν τη διοίκηση και τις υπηρεσίες που παρέχονται στα άτομα με αναπηρία σε γενικές καταστάσεις κινδύνου και στις διαδικασίες του προσφυγικού

και του ασύλου, και τη συμμόρφωση των σημερινών πρακτικών διαχείρισης κινδύνου με το Πλαίσιο Σεντάι για Μείωση του Κινδύνου Καταστροφών (*Sendai Framework for Disaster Risk Reduction*) 2015–2030.

- (iii) Την ανεπάρκεια των μέτρων που έχουν ληφθεί για τον εντοπισμό των ατόμων με αναπηρία που είναι αιτούντες άσυλο, πρόσφυγες και άτομα που βρίσκονται σε καταστάσεις που προσομοιάζουν με αυτή του πρόσφυγα τα οποία φθάνουν στο συμβαλλόμενο Κράτος, καθώς επίσης και για τη διασφάλιση της πρόσβασής τους στην υγειονομική περίθαλψη, σε κατάλληλα καταλύματα, σε βασικές εγκαταστάσεις, σε προστασία και ασφάλεια, και για τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων για την παροχή εξατομικευμένης στήριξης, όπως η προσωπική βοήθεια, ιδιαίτερα σε σχέση με τις γυναίκες και τα παιδιά με αναπηρία.

16. Η Επιτροπή συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος:

- (ii) [...] Συνιστά επίσης στο συμβαλλόμενο Κράτος να καταστούν οι εγκαταστάσεις υποδοχής προσβάσιμες και να παρέχονται οι απαραίτητες υγειονομικές υπηρεσίες, σύμφωνα με τον γενικό σχόλιο Αρ. 2 (2014) της Επιτροπής, σε στενή διαβούλευση και με την ενεργό εμπλοκή των ατόμων με αναπηρία, μέσω των αντιπροσωπευτικών τους οργανώσεων [...]
- (iii) Να διασφαλίσει την πρόσβαση των ατόμων με αναπηρία, και ιδίως των παιδιών με αναπηρία, που είναι πρόσφυγες, αιτούντες άσυλο και άτομα σε καταστάσεις που προσομοιάζουν με αυτή του πρόσφυγα, στην κοινωνική προστασία, τις βοηθητικές τεχνολογίες, την πληροφόρηση και τις επαρκείς υπηρεσίες, και ιδιαίτερα στην ασφαλή στέγαση, σε υποδομές υγιεινής και ιατρικής φροντίδας, μέσω, μεταξύ άλλων, της παροχής εξατομικευμένης στήριξης. Να εγγυηθεί άμεσα ότι οι συνθήκες στις εγκαταστάσεις υποδοχής σέβονται την αξιοπρέπεια των ατόμων με αναπηρία, και ιδιαίτερα των παιδιών, που είναι πρόσφυγες, αιτούντες άσυλο ή άτομα σε καταστάσεις που προσομοιάζουν με αυτή του πρόσφυγα, και να μεριμνά για την ομαλή μεταφορά τους στην ηπειρωτική χώρα.

Τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία σε καταστάσεις κινδύνου λόγω της ελλιπούς προετοιμασίας και λήψης μέτρων σε καταστάσεις κινδύνου όπως και των προσφύγων και των αιτούντων άσυλο με αναπηρία καθώς και των ατόμων

με αναπηρία που η κατάσταση τους προσομοιάζει με αυτή του πρόσφυγα ήταν ζητήματα στα οποία επίσης εστίασε η Επιτροπή των ΗΕ στο κείμενο της με τις Τελικές Παρατηρήσεις και Συστάσεις της προς την χώρα. Στις συστάσεις της η Επιτροπή, μεταξύ άλλων, τόνισε την ανάγκη δημιουργίας προσβάσιμων εγκαταστάσεων στα σημεία υποδοχής, την ανάγκη πρόσβασης των προσφύγων, των αιτούντων άσυλο και των ατόμων που η κατάσταση τους προσομοιάζει με αυτή του πρόσφυγα στην κοινωνική προστασία, στην ιατρική φροντίδα, σε βοηθητικές τεχνολογίες, την πληροφόρηση, σε ασφαλή στέγαση, σε υποδομές υγιεινής, κ.ά.

Αυτόνομη διαβίωση και ένταξη στην κοινότητα (άρθρο 19)

28. Η Επιτροπή εκφράζει την ανησυχία της για τα εξής:

- (i) Την έλλειψη ενημέρωσης προς την Επιτροπή σχετικά με υπηρεσίες στήριξης κατ' οίκον, σε ιδρύματα και άλλες κοινοτικές υπηρεσίες στήριξης, συμπεριλαμβανομένης της προσωπικής βοήθειας, και σχετικά με την αποτελεσματικότητα των μέτρων για την αποϊδρυματοποίηση των ατόμων με αναπηρία, συμπεριλαμβανομένης τη στήριξη της αυτόνομης διαβίωσης και της ένταξης στην κοινότητα, ιδίως στο πλαίσιο του προγράμματος των Στεγών Υποστηριζόμενης Διαβίωσης. Ανησυχεί, επίσης, για την έλλειψη αναλυτικών στοιχείων σχετικά με τον αριθμό των ατόμων με αναπηρία, ιδίως των παιδιών με αναπηρία, που εξακολουθούν να ζουν σε ιδρύματα.
- (ii) Την έλλειψη ενημέρωσης σχετικά με νομοθετικά, διοικητικά και οικονομικά μέτρα που έχουν ληφθεί για να διασφαλίζουν το ίσο δικαίωμα των ατόμων με αναπηρία να επιλέγουν τον τόπο κατοικίας τους, και το που και με ποιον θα ζουν.

29. Η Επιτροπή συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος, σύμφωνα με το γενικό σχόλιό της Αρ. 5 (2017) για την αυτόνομη διαβίωση και την ένταξη στην κοινότητα:

[...]

- (ii) Να διασφαλίσει την ενεργό εμπλοκή των ατόμων με αναπηρία, μέσω των αντιπροσωπευτικών τους οργανώσεων, στην εκπόνηση στρατηγικών και προγραμμάτων αυτόνομης διαβίωσης που θα παρέχουν προσβάσιμες κοινοτικές υπηρεσίες, ειδικά σε τοπικό επίπεδο.

Η περιορισμένη διαθεσιμότητα ή η μη επαρκής κάλυψη των αναγκών των ατόμων με αναπηρία προκειμένου να απολαύσουν το δικαίωμα τους στην αυτόνομη διαβίωση και συμπερίληψη τους στην κοινότητα ήταν ένα σημείο στο οποίο επικεντρώθηκε η

Επιτροπή των ΗΕ. Λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία που έχει για τα ίδια τα άτομα με αναπηρία να μπορούν να ζουν αυτόνομα και ανεξάρτητα μέσα από τη στήριξη που τα ίδια χρειάζονται -που άλλωστε αποτελεί και βασική απαίτηση της Σύμβασης- η Επιτροπή των ΗΕ συνέστησε προς το ελληνικό κράτος την εμπλοκή των ίδιων των ατόμων με αναπηρία, μέσω των αντιπροσωπευτικών τους οργανώσεων, στη διαμόρφωση των στρατηγικών και των προγραμμάτων αυτόνομης διαβίωσης των ατόμων με αναπηρία.

Κινητικότητα του ατόμου (άρθρο 20)

17. Η Επιτροπή εκφράζει την ανησυχία της για την απουσία ενός διαφανούς συστήματος παροχών στον τομέα των μεταφορών και διασφάλισης της κινητικότητας των ατόμων με αναπηρία χωρίς διακρίσεις. Ανησυχεί ιδιαίτερα για την περιορισμένη και εμποδιζόμενη πρόσβαση σε χώρους στάθμευσης και των αναφερόμενων περιπτώσεων άρνησης απαλλαγών από τέλη και φόρους οχημάτων των ατόμων με αναπηρία, λόγω, μεταξύ άλλων, της απαίτησης πιστοποίησης της μόνιμης και μη αναστρέψιμης αναπηρίας βάσει του ισχύοντος δευτερογενούς δικαίου.
18. Η Επιτροπή συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος να λάβει αποτελεσματικά μέτρα για τη βελτίωση του συστήματος στήριξης της προσωπικής κινητικότητας, διασφαλίζοντας τη διαφάνεια και την ισότιμη πρόσβαση όλων των ατόμων με αναπηρία σε παροχές και μέσα που διευκολύνουν την προσωπική τους κινητικότητα. Συνιστά, επίσης, στο συμβαλλόμενο Κράτος να παρέχει ειδική κατάρτιση σε δεξιότητες κινητικότητας στα άτομα με αναπηρία και στο ειδικευμένο προσωπικό που εργάζεται μαζί τους.

Σύμφωνα με την παραπάνω παρατήρηση (παρ. 17) η Επιτροπή των ΗΕ εκφράζει την ανησυχία της αναφορικά με τα εμπόδια που υφίστανται τα άτομα με αναπηρία ως προς την κινητικότητά τους, όπως, για παράδειγμα η εμποδιζόμενη πρόσβαση τους σε χώρους στάθμευσης. Στο πλαίσιο αυτών των περιορισμών και εμποδίων, η Επιτροπή συστήνει στο ελληνικό κράτος τη λήψη μέτρων προκειμένου να γίνει άρση των εμποδίων με τα οποία έρχονται τα άτομα με αναπηρία και αφορούν στην προσωπική τους κινητικότητα.

Εκπαίδευση (άρθρο 24)

34. Η Επιτροπή εκφράζει την ανησυχία της για τα εξής:
[...]

- (ii) Τα σχολεία και τα πανεπιστήμια δεν διαθέτουν προσβάσιμα και συμπεριληπτικά περιβάλλοντα, κτίρια, εκπαιδευτικό υλικό, υπηρεσίες, εξοπλισμό, τεχνολογίες πληροφορίας και

επικοινωνίας, καθώς και εξατομικευμένη στήριξη για εκπαιδευόμενους με αναπηρία.

- (iii) Η πρόσβαση στην εκπαίδευση των παιδιών Ρομά και των προσφύγων, αιτούντων άσυλο και μεταναστών παιδιών με αναπηρία είναι εξαιρετικά περιορισμένη [...]

35. Υπενθυμίζοντας το γενικό σχόλιο της Επιτροπής Αρ. 4 (2016) για το δικαίωμα στη συμπεριληπτική εκπαίδευση, και λαμβάνοντας υπόψη τον Στόχο 4 για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη και ειδικότερα τους υποστόχους 4.5 και 4.α, η Επιτροπή συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος να αυξήσει τις προσπάθειές του για να εγγραφεί τη συμπεριληπτική εκπαίδευση και ειδικότερα: [...]

- (ii) Να διασφαλίσει την προσβασιμότητα των σχολικών και πανεπιστημιακών περιβαλλόντων, σύμφωνα με τη Σύμβαση, προωθώντας τον Καθολικό Σχεδιασμό, τη λήψη ειδικών μέτρων και την εξατομικευμένη στήριξη, όπως προσβάσιμα και προσαρμοσμένα υλικά, συμπεριληπτικά προγράμματα σπουδών, συμπεριληπτικές τεχνολογίες πληροφορίας και επικοινωνίας για μαθητές και φοιτητές με αναπηρία, καθώς και την ψηφιακή εκπαίδευση.**
- (iii) Να διασφαλίσει άμεση πρόσβαση στην τυπική εκπαίδευση για όλα τα παιδιά με αναπηρία που είναι πρόσφυγες, αιτούντες άσυλο και μετανάστες με αναπηρία και για τα παιδιά Ρομά με αναπηρία [...]**

Η ελλιπής προσβασιμότητα των σχολικών και πανεπιστημιακών περιβαλλόντων αποτέλεσε μια από τις παρατηρήσεις της Επιτροπής των ΗΕ σε ότι αφορά το δικαίωμα των ατόμων με αναπηρία στην εκπαίδευση, συστήνοντας στο ελληνικό κράτος να δουλέψει προς τη διασφάλιση της προσβασιμότητας αυτών των περιβαλλόντων προκειμένου τα άτομα με αναπηρία να μπορούν να απολαύσουν το δικαίωμα τους στην εκπαίδευση.

Υγεία (άρθρο 25)

36. Η Επιτροπή εκφράζει την ανησυχία της για τα εξής:

- (i) Την ανεπαρκή πρόσβαση των ατόμων με αναπηρία στις υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης και τον ιατρικό εξοπλισμό.
- (ii) Τα ανεπαρκή μέτρα για την αποτελεσματική εγγύηση της πρόσβασης των ατόμων με αναπηρία, ειδικότερα των ηλικιωμένων με αναπηρία και των γυναικών και των κοριτσιών με αναπηρία, σε ολοκληρωμένες υπηρεσίες φροντίδας υγείας (βλέπε επίσης την Έκθεση της Επιτροπής για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του Συμβουλίου της Ευρώπης, Dunja Mijatović, μετά την επίσκεψή της στην Ελλάδα στις 25-29 Ιουνίου 2018,

παρ. 117) συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας, σε ίση βάση με τους άλλους.

37. Η Επιτροπή συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος, λαμβάνοντας υπόψη τους υποστόχους 3.7 και 3.8 των Στόχων για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη:

[...]

(ii) Να παρακολουθεί αποτελεσματικά την υλοποίηση της παροχής υπηρεσιών υγείας από παρόχους υπηρεσιών υγείας στα άτομα με αναπηρία ότι γίνεται σε ίση βάση με τους άλλους. **Η Επιτροπή συνιστά, επίσης, στο συμβαλλόμενο Κράτος να καταστήσει τις εγκαταστάσεις υγείας, τον εξοπλισμό και τα εργαλεία προσβάσιμα, με έμφαση στη διασφάλιση πρόσβασης γυναικών και κοριτσιών με αναπηρία σε υπηρεσίες σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας, στις αστικές και αγροτικές περιοχές.**

Ομοίως με το πεδίο της εκπαίδευσης, τα άτομα με αναπηρία έρχονται αντιμέτωπα με σημαντικά εμπόδια όταν πρέπει να επισκεφθούν τις πρωτοβάθμιες, δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες μονάδες υγείας λόγω της ελλιπούς προσβασιμότητάς τους. Για το λόγο αυτό, μεταξύ των συστάσεων της προς το ελληνικό κράτος σε ότι αφορά το πεδίο της υγείας, είχε συμπεριλάβει και σύσταση που εστίαζε στην ανάγκη να καταστούν οι εγκαταστάσεις υγείας προσβάσιμες στα άτομα με αναπηρία.

Εργασία και απασχόληση (άρθρο 27)

38. Η Επιτροπή εκφράζει την ανησυχία της για τα εξής:

- (i) Το υψηλό ποσοστό ανεργίας μεταξύ των ατόμων με αναπηρία και τις ανεπαρκείς προσπάθειες για να διασφαλιστεί η ένταξή τους στην ανοιχτή αγορά εργασίας, ειδικότερα των γυναικών με αναπηρία.
- (ii) Την έλλειψη αποτελεσματικών μέτρων για τη βελτίωση και τη διευκόλυνση της παροχής βοηθημάτων και εξατομικευμένης στήριξης στο χώρο εργασίας, και για πιο αποτελεσματικές και προσβάσιμες υπηρεσίες στα άτομα με αναπηρία που αναζητούν εργασία.

39. Η Επιτροπή συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος να λάβει αποτελεσματικά μέτρα για να διασφαλίσει την ένταξη των ατόμων με αναπηρία, και ειδικά των γυναικών με αναπηρία, στην ανοιχτή αγορά εργασίας, με σκοπό την επίτευξη του υποστόχου 8.5 των Στόχων για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη. Συνιστά, επίσης, στο συμβαλλόμενο Κράτος να διασφαλίσει την πρόβλεψη μέτρων και εξατομικευμένης στήριξης στο χώρο εργασίας, να προωθήσει μεταξύ των εργοδοτών το δικαίωμα των ατόμων με αναπηρία στην εργασία σε ίση βάση με τους

άλλους, να συμπεριλάβει τη διάσταση της αναπηρίας σε όλες τις πολιτικές, τα μέτρα και τα προγράμματα για την απασχόληση [...].

Σε ότι αφορά το δικαίωμα των ατόμων με αναπηρία στην εργασία και την απασχόληση, η έλλειψη αποτελεσματικών μέτρων προκειμένου να διευκολύνεται ή/και να βελτιώνεται η συμμετοχή των ατόμων με αναπηρία στον τομέα της εργασίας μέσα από την παροχή κατάλληλων υπηρεσιών, διευκολύνσεων και βοηθητικών τεχνολογιών ήταν μια από τις παρατηρήσεις της Επιτροπής. Για το λόγο αυτό, συνέστησε στο ελληνικό κράτος να λάβει μέτρα και να παρέχει εξατομικευμένη στήριξη στους εργαζόμενους με αναπηρία.

Ανεκτό βιοτικό επίπεδο και κοινωνική προστασία (άρθρο 28)

40. Η Επιτροπή ανησυχεί ότι τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία όπως προβλέπονται στο Άρθρο 28 της Σύμβασης έχουν επηρεαστεί αρνητικά από, μεταξύ άλλων:

(i) Τις αλλαγές στην ασφαλιστική νομοθεσία και στο σύστημα πιστοποίησης της αναπηρίας.

(ii) Την ασυνέπεια της εθνικής νομοθεσίας σε σχέση με την φοροαπαλλαγή των προνοιακών επιδομάτων αναπηρίας, καθώς και την ανεπαρκή προστασία τους από κατάσχεση.

(iii) Αναφορές περί άνισης μεταχείρισης στην κατανομή των επιδομάτων στα άτομα με αναπηρία.

41. Η Επιτροπή συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος να αναμορφώσει τις σχετικές νομοθετικές διατάξεις και πρακτικές που αφορούν προνοιακά επιδόματα, παροχές, συντάξεις και φοροαπαλλαγές για τα άτομα με αναπηρία, εναρμονίζοντας τους υπάρχοντες κανόνες και καταργώντας κανόνες και πρακτικές που παράγουν διακρίσεις, συμπεριλαμβανομένων αυτών που υπάρχουν στο σύστημα πιστοποίησης της αναπηρίας. Η Επιτροπή συνιστά, επίσης, στο συμβαλλόμενο Κράτος να διασφαλίσει την αποτελεσματική εφαρμογή του υπάρχοντος πλαισίου κοινωνικής προστασίας, και προοδευτικά να αναπτύξει περαιτέρω μέτρα για τη διασφάλιση επαρκούς βιοτικού επιπέδου για τα άτομα με αναπηρία.

Στο πεδίο της Κοινωνικής Προστασίας και του Ανεκτού Βιοτικού Επιπέδου, οι Παρατηρήσεις και Συστάσεις της Επιτροπής αφορούσαν στις συνέπειες που είχε η αλλαγή του συστήματος αξιολόγησης της αναπηρίας στα άτομα με αναπηρία και ειδικότερα ως προς την πρόσβασή τους στα επιδόματα και τις συντάξεις αναπηρίας. Μεταξύ άλλων, η Επιτροπή συστήνει προς το ελληνικό κράτος να διασφαλίσει την αποτελεσματική εφαρμογή του υπάρχοντος πλαισίου κοινωνικής προστασίας και να

προβεί προοδευτικά στο σχεδιασμό και υλοποίηση δράσεων που θα συμβάλλουν στη διασφάλιση ενός επαρκούς βιοτικού επιπέδου για τα άτομα με αναπηρία.

Συμμετοχή στην πολιτική και δημόσια ζωή (άρθρο 29)

42. Η Επιτροπή ανησυχεί [...] για την έλλειψη προσβασιμότητας στις εκλογικές διαδικασίες, τις εγκαταστάσεις και το εκλογικό υλικό.
43. Η Επιτροπή συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος να αναμορφώσει το σχετικό εκλογικό πλαίσιο, συμπεριλαμβανομένων των νόμων, κανονιστικών διατάξεων και υποστηρικτικών μηχανισμών, προκειμένου να διασφαλίσει ότι τα άτομα με αναπηρία μπορούν να συμμετέχουν αποτελεσματικά και πλήρως στην πολιτική και δημόσια ζωή, και να εξασκούν το δικαίωμά τους να ψηφίζουν, διασφαλίζοντας, μεταξύ άλλων, την απρόσκοπτη φυσική προσβασιμότητα στην ψηφοφορία, το απόρρητο της ψήφου και τη διαθεσιμότητα εκλογικού υλικού και πληροφόρησης σε προσβάσιμες μορφές, σύμφωνα και με το γενικό σχόλιο Αρ. 2 (2014) για την προσβασιμότητα.

Όσον αφορά τις Παρατηρήσεις και Συστάσεις της Επιτροπής ως προς το δικαίωμα των ατόμων με αναπηρία στην πολιτική και κοινωνική συμμετοχή (Άρθρο 29 της Σύμβασης), δίνεται έμφαση στην αναμόρφωση του υπάρχοντος εκλογικού πλαισίου έτσι ώστε τα άτομα με αναπηρία να μπορούν ανεμπόδιστα να συμμετέχουν ενεργά στην πολιτική και δημόσια ζωή της χώρας. Τα μη προσβάσιμα εκλογικά τμήματα όπως και η μη προσβάσιμη πληροφόρηση και ενημέρωση των ατόμων με αναπηρία σχετικά με την εκλογική διαδικασία είναι μεταξύ των ζητημάτων στα οποία εστίασε η Επιτροπή των ΗΕ στις Συστάσεις προς το ελληνικό κράτος.

Συμμετοχή στην πολιτιστική ζωή, την αναψυχή, τον ελεύθερο χρόνο και τον αθλητισμό (άρθρο 30)

44. Η Επιτροπή ανησυχεί ότι τα άτομα με αναπηρία αντιμετωπίζουν εμπόδια για να συμμετάσχουν στην πολιτιστική ζωή, την αναψυχή, τον ελεύθερο χρόνο και τον αθλητισμό σε ίση βάση με τους άλλους, λόγω, μεταξύ άλλων, της περιορισμένης πρόσβασης σε πολιτισμικό υλικό και δραστηριότητες σε προσβάσιμες μορφές, σε πολιτιστικές παραστάσεις και υπηρεσίες, αθλητικές δραστηριότητες, μνημεία και αξιοθέατα εθνικής πολιτισμικής σημασίας.
45. Η Επιτροπή συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να παρέχει και να προωθήσει συμπεριληπτικές και προσβάσιμες εγκαταστάσεις αναψυχής, ελεύθερου χρόνου και αθλητικών δραστηριοτήτων, εγγυώντας έτσι την ίση πρόσβαση και

συμμετοχή των ατόμων με αναπηρία, και ειδικά των παιδιών με αναπηρία [...]

Όπως παρατηρείται, στις Παρατηρήσεις και Συστάσεις της Επιτροπής για το Άρθρο 30, δίνεται έμφαση στην άρση των εμποδίων που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία στη συμμετοχή τους στην πολιτιστική ζωή, την αναψυχή, τον ελεύθερο χρόνο και τον αθλητισμό εξαιτίας της περιορισμένης πρόσβασης σε αυτά, συστήνοντας στο ελληνικό κράτος να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για την παροχή και προώθηση συμπεριληπτικών και προσβάσιμων εγκαταστάσεων αναψυχής, ελεύθερου χρόνου και αθλητικών δραστηριοτήτων προκειμένου να εξασφαλίζεται η ίση πρόσβαση και συμμετοχή των ατόμων με αναπηρία και κυρίως των παιδιών με αναπηρία.

Στατιστικές και συγκέντρωση δεδομένων (άρθρο 31)

46. Η Επιτροπή εκφράζει την ανησυχία της για το ότι η συλλογή στοιχείων για τα άτομα με αναπηρία στο συμβαλλόμενο Κράτος, όπως η Έρευνα Υγείας για το 2019 και το Ενιαίο Εθνικό Μητρώο Δικαιούχων Κοινωνικών και Προνοιακών Επιδομάτων, στηρίζεται κυρίως στο ιατρικό μοντέλο της αναπηρίας και για το ότι η συλλογή των στοιχείων είναι κατακερματισμένη, μη συστηματική και ελλιπής, καθώς και δεν είναι απολύτως επαρκής ώστε να κατανοηθεί η κατάσταση των ατόμων με αναπηρία με σκοπό την ανάπτυξη αποτελεσματικών δημόσιων πολιτικών. Η Επιτροπή, επίσης, ανησυχεί και για το ότι το συμβαλλόμενο Κράτος δεν έχει υιοθετήσει τη μεθοδολογία του Σύντομου Ερωτηματολογίου για την Αναπηρία της Ομάδας Ουάσιγκτον.
47. **Λαμβάνοντας υπόψη τον υποστόχο 17.18 των Στόχων για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη, η Επιτροπή συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος να αναπτύξει ένα ολοκληρωμένο σύστημα καταγραφής και συλλογής δεδομένων, σύμφωνα με όσα ορίζει η Σύμβαση. Επιπλέον η Επιτροπή συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος συστηματικά να συλλέγει, αναλύει και διαχέει στοιχεία για τα άτομα με αναπηρία, με κατανομή ανά φύλο, ηλικία, εθνικότητα, είδος αναπηρίας, κοινωνικοοικονομική κατάσταση, απασχόληση και τόπο διαμονής, καθώς και για τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία, με βάση τη μεθοδολογία του Σύντομου Ερωτηματολογίου για την Αναπηρία της Ομάδας Ουάσιγκτον.**

Η μη συστηματική, ελλιπής και κατακερματισμένη συλλογή ποσοτικών και στατιστικών στοιχείων για τα άτομα με αναπηρία αποτελεί ένα σημαντικό ζήτημα αφού η έλλειψη τους έχει σαν αποτέλεσμα τη μη σωστή χάραξη πολιτικών για την αναπηρία και λήψης μέτρων. Η σημασία της συγκέντρωσης στατιστικών στοιχείων και δεδομένων μέσω των οποίων αποτυπώνεται η κατάσταση των ατόμων με

αναπηρία είναι ένα σημαντικό πεδίο για το οποίο έχει αφιερωθεί ένα άρθρο της Σύμβασης σε αυτό -συγκεκριμένα το Άρθρο 31. Λαμβάνοντας υπόψη τα προαναφερθέντα, η Επιτροπή των ΗΕ συνέστησε στο ελληνικό κράτος να αναπτύξει ένα ολοκληρωμένο σύστημα καταγραφής και συλλογής δεδομένων, όπως αυτό περιγράφεται/ορίζεται από τη Σύμβαση καθώς επίσης και να συλλέγει, αναλύει και διαχέει συστηματικά στοιχεία για τα άτομα με αναπηρία, με κατανομή ανά φύλο, ηλικία, εθνικότητα, είδος αναπηρίας, κοινωνικοοικονομική κατάσταση, απασχόληση και τόπο διαμονής, καθώς και για τα εμπόδια με τα οποία έρχονται αντιμέτωπα.

Τέλος, η Επιτροπή των Η.Ε. στις Τελικές Παρατηρήσεις της σχετικά με τις Γενικές Αρχές και Υποχρεώσεις (Άρθρα 1-4) του κράτους ως προς την υλοποίηση της Σύμβασης σημειώνει ότι:

Γενικές αρχές και υποχρεώσεις (άρθρα 1-4)

1. Η Επιτροπή εκφράζει την ανησυχία της για την έλλειψη στη νομοθεσία του συμβαλλόμενου Κράτους μιας εναρμονισμένης προσέγγισης για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία, και ότι **το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο, συμπεριλαμβανομένου του μηχανισμού αξιολόγησης της αναπηρίας, εξακολουθεί να περιλαμβάνει στοιχεία που συνδέονται με το ιατρικό μοντέλο της αναπηρίας και εμπεριέχει υποτιμητική γλώσσα για τα άτομα με αναπηρία.** Η Επιτροπή, επίσης, ανησυχεί για την έλλειψη μιας συνεκτικής και μακροπρόθεσμης στρατηγικής για την αποτελεσματική εφαρμογή της Σύμβασης.
2. Η Επιτροπή **συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος, σε στενή διαβούλευση και με την ενεργό εμπλοκή των οργανώσεων των ατόμων με αναπηρία:**
  - (iii) **Να εξαλείψει στη νομοθεσία του την υποτιμητική γλώσσα που αναφέρεται στα άτομα με αναπηρία.**

Η παραπάνω Παρατήρηση και Σύσταση της Επιτροπής των ΗΕ αφορά όλα τα πεδία πολιτικής και σχετίζεται με τη χρήση μη ορθής και, κάποιες φορές, υποτιμητικής γλώσσας που χρησιμοποιείται στην ελληνική νομοθεσία και σε άλλα επίσημα έγγραφα τους όταν γίνεται αναφορά στα άτομα με αναπηρία ή σε ζητήματα που σχετίζονται με την αναπηρία. Για το λόγο αυτό, συστήνει την εξάλειψη και την υιοθέτηση μιας γλώσσας που είναι συμβατή με τη δικαιωματική προσέγγισης της αναπηρίας.

Ως Παρατηρητήριο Θεμάτων Αναπηρίας εργαζόμαστε ήδη συστηματικά στο πεδίο της ορθής χρήσης της γλώσσας στη βάση της δικαιωματικής προσέγγισης. Με στόχο να διευκολύνουμε το έργο σας, στο **Παράρτημα II**³⁵ παρουσιάζουμε τις βασικές αρχές της συμπεριληπτικής γλώσσας και συστάσεις ενδεδειγμένης ορολογίας όταν αναφερόμαστε στα άτομα με αναπηρία τόσο στον προφορικό όσο και στον γραπτό λόγο. Το εν λόγω κείμενο βασίστηκε στις Οδηγίες Συμπεριληπτικής Γλώσσας για την Αναπηρία (Disability-inclusive language guidelines) που δημοσιεύτηκαν το 2019 τα ΗΕ στο πλαίσιο εφαρμογής της Στρατηγικής για την ένταξη των ατόμων με αναπηρία (Disability Inclusion Strategy).³⁶

³⁵ Βλ. σσ. 85-87 του παρόντος αρχείου.

³⁶ United Nations (2019). *Disability-inclusive language guidelines*. Available at: <https://www.ungeneva.org/sites/default/files/2021-01/Disability-Inclusive-Language-Guidelines.pdf>

4 ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΗΕ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΚΑΙ Η ΕΜΠΛΟΚΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ

Όπως αναφέρθηκε στην Ενότητα 3, από το 2019, χρονιά κατά την οποία το ελληνικό κράτος εξετάστηκε από την Επιτροπή των ΗΕ, μέχρι και σήμερα, έχουν προκύψει συγκεκριμένες δεσμεύσεις για τη χώρα. Η πλειονότητα των Συστάσεων της Επιτροπής έχουν ενσωματωθεί στο πρώτο Εθνικό Σχέδιο Δράσης για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία που τέθηκε σε ισχύ από το Δεκέμβριο του 2020 και η υλοποίηση του προβλέπεται σε βάθος τριετίας. Στον ακόλουθο πίνακα έχουν αντιστοιχηθεί οι δεσμεύσεις της χώρας αναφορικά με υλοποίηση της Σύμβασης όπως αυτές περιγράφονται στις Τελικές Παρατηρήσεις της Επιτροπής (πρώτη στήλη), με τους στόχους του Εθνικού Σχεδίου Δράσης (δεύτερη στήλη), καθώς και με τους τομείς αρμοδιοτήτων της Περιφέρειας όπως αυτοί καθορίζονται στην εθνική νομοθεσία (άρθρο 186, ν.3852/2010).

Πίνακας 1. Αντιστοίχιση των συστάσεων της Επιτροπής των ΗΕ με τους στόχους και δράσεις του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία και τους Τομείς Αρμοδιότητας των Περιφερειών³⁷

Συστάσεις Επιτροπής CRPD	Στόχοι και Δράσεις στο Εθνικό Σχέδιο για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία	Τομέας Αρμοδιότητας ³⁸
	Αφύπνιση της Κοινωνίας (Άρθρο 8)	
	Στόχος 27 - Αφύπνιση της Κοινωνίας	
-	<p>27.3 Θεσπίζουμε βραβείο ΟΤΑ για την προσβασιμότητα των ατόμων με αναπηρία στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Εβδομάδας Κινητικότητας και απονέμουμε το Σήμα Προσβασιμότητας σε οργανισμούς φιλικούς προς τα άτομα με αναπηρία</p>	<p>Τομέας 1: Προγραμματισμός ανάπτυξης & Τομέας 5 Χωροταξία-Περιβάλλον</p>

³⁷ Όπως αυτοί προτείνονται στον Οδηγό για την Ανάπτυξη ενός Περιφερειακού Σχεδίου Δράσης για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία. Για τις αρμοδιότητες των περιφερειών, βλ. επίσης άρθρο 186, του ν. 3852/2010.

-	<p>Στόχος 28 - Ενημέρωση, Κατάρτιση και Επιμόρφωση της Δημόσιας Διοίκησης</p> <p>28.1 Σχεδιάζουμε και εκπονούμε μέσω του ΕΚΔΔΑ σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία οριζόντιες δράσεις για την ενημέρωση και κατάρτιση της Δημόσιας Διοίκησης σχετικά με τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία</p>	<p>Τομέας 1 Προγραμματισμός ανάπτυξης</p>
-	<p>28.2 Σχεδιάζουμε και εκπονούμε μέσω του ΕΚΔΔΑ και σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία στοχευμένες δράσεις για την ενημέρωση και την κατάρτιση της Δημόσιας Διοίκησης</p>	<p>Τομέας 1 Προγραμματισμός ανάπτυξης</p>
<p>Προσβασιμότητα (Άρθρο 9)</p>		
	<p>Στόχος 20 - Προσβασιμότητα στο Φυσικό και Δομημένο Περιβάλλον</p>	
Εγγύηση της προσβασιμότητας του δομημένου περιβάλλοντος	<p>20.1 Δημιουργούμε ψηφιακή πλατφόρμα για την παρακολούθηση βελτιώσεων προσβασιμότητας στο δομημένο περιβάλλον οριζόντια, αποφασιστικά και αποτελεσματικά ξεκινώντας από τα κτίρια που στεγάζουν δημόσιες υπηρεσίες</p>	<p>Τομέας 5 Χωροταξία-Περιβάλλον</p>
Εγγύηση της προσβασιμότητας του δομημένου περιβάλλοντος	<p>20.2 Σχεδιάζουμε οριζόντιες πολιτικές για προσβάσιμο φυσικό και δομημένο περιβάλλον</p>	<p>Τομέας 5 Χωροταξία-Περιβάλλον</p>
Εγγύηση της προσβασιμότητας του δομημένου περιβάλλοντος	<p>20.3 Αναπτύσσουμε και προωθούμε την εφαρμογή κανόνων ποιότητας σε όλη την κατασκευαστική δραστηριότητα της χώρας εντάσσοντας απαιτήσεις προσβασιμότητας στις τεχνικές προδιαγραφές</p>	<p>Τομέας 5 Χωροταξία-Περιβάλλον & Τομέας 2 Φυσικοί Πόροι – Ενέργεια - Βιομηχανία</p>
Εγγύηση της προσβασιμότητας του δομημένου περιβάλλοντος	<p>20.4 Διευκολύνουμε την πρόσβαση των ατόμων με αναπηρία σε περιουσία του Δημοσίου (αιγιαλό, παραλία, όχθη και παρόχθια ζώνη)</p>	<p>Τομέας 5 Χωροταξία-Περιβάλλον</p>

<p>Εγγύηση της προσβασιμότητας του ψηφιακού περιβάλλοντος</p>	<p>Στόχος 23 – Ψηφιακή Προσβασιμότητα</p> <p>23.1 Ανασχεδιάζουμε, απλουστεύουμε και ψηφιοποιούμε τις διοικητικές διαδικασίες</p>	<p>Τομέας 4 Μεταφορές-Επικοινωνίες</p>
<p>Εγγύηση της προσβασιμότητας του ψηφιακού περιβάλλοντος</p>	<p>23.2 Υλοποιούμε τον ψηφιακό μετασχηματισμό της θεματικής περιοχής για τα άτομα με αναπηρία</p>	<p>Τομέας 4 Μεταφορές-Επικοινωνίες</p>
<p>Εγγύηση της προσβασιμότητας του ψηφιακού περιβάλλοντος</p>	<p>23.4 Διασφαλίζουμε την προσβασιμότητα στις ιστοσελίδες των Δήμων</p>	<p>Τομέας 4 Μεταφορές-Επικοινωνίες</p>
<p>Μεταφορές και Κινητικότητα του Ατόμου (Άρθρο 9 και 20)</p>		
<p>Στόχος 21 – Προσβασιμότητα στις Μεταφορές και Κινητικότητα του Ατόμου</p>		
<p>Εγγύηση της προσβασιμότητας του συστήματος μεταφορών σε αστικές και αγροτικές περιοχές</p>	<p>21.1 Θέτουμε τις προϋποθέσεις για τη βελτίωση της προσβασιμότητας και της κινητικότητας στον αστικό ιστό.</p>	<p>Τομέας 4 Μεταφορές-Επικοινωνίες</p>
<p>Εγγύηση της προσβασιμότητας του συστήματος μεταφορών σε αστικές και αγροτικές περιοχές</p>	<p>21.2 Εξασφαλίζουμε καθολική πρόσβαση σε όλες τις κτιριακές υποδομές του τομέα μεταφορών (στάσεις, σταθμούς, αεροδρόμια, σταθμούς λιμένων, parking, πιάτσες taxi, κόμβους μετεπιβίβασης, σταθμούς κοινόχρηστων μέσων μεταφοράς, στάσεις τουριστικών λεωφορείων)</p>	<p>Τομέας 4 Μεταφορές-Επικοινωνίες & Τομέας 5 Χωροταξία-Περιβάλλον</p>
<p>Εγγύηση της προσβασιμότητας του συστήματος μεταφορών σε αστικές και αγροτικές περιοχές</p>	<p>21.3 Προωθούμε την κινητικότητα στον αστικό και περιαστικό ιστό και διασφαλίζουμε καλύτερη ποιότητα ζωής για όλους</p>	<p>Τομέας 4 Μεταφορές-Επικοινωνίες</p>
<p>Εγγύηση της προσβασιμότητας του συστήματος μεταφορών σε αστικές και αγροτικές περιοχές</p>	<p>21.4 Εντατικοποιούμε τους ελέγχους και τις δράσεις ευαισθητοποίηση για τη διασφάλιση της απρόσκοπτης κίνησης στον αστικό ιστό για όλους</p>	<p>Τομέας 4 Μεταφορές-Επικοινωνίες</p>

Ελευθερία, ασφάλεια και προστασία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας (Άρθρο 11)		
-	<p>Στόχος 18 – Ελευθερία, ασφάλεια και προστασία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας</p> <p>18.5 Βελτιώνουμε την επιχειρησιακή ετοιμότητα του συστήματος φύλαξης ατόμων με αναπηρία σε περιπτώσεις κρίσιμων συνθηκών</p>	<p>Τομέας 8 Πολιτική Προστασία-Διοικητική Μέριμνα</p>
Ανεξάρτητη Διαβίωση (Άρθρο 19)		
<p>Υιοθέτηση μιας ολοκληρωμένης εθνικής στρατηγικής, με σαφή και χρονικά δεσμευτικά μέτρα και διάθεση επαρκών πόρων, για αποτελεσματική αποϊδρυματοποίηση σε όλα τα επίπεδα.</p>	<p>Στόχος 11 – Ανεξάρτητη Διαβίωση</p> <p>11.1 Θέτουμε τον Προσωπικό Βοηθό στο επίκεντρο της πολιτικής προώθησης της ανεξάρτητης διαβίωσης</p>	<p>Τομέας 6 Υγεία και κοινωνική μέριμνα</p>
<p>Υιοθέτηση μιας ολοκληρωμένης εθνικής στρατηγικής, με σαφή και χρονικά δεσμευτικά μέτρα και διάθεση επαρκών πόρων, για αποτελεσματική αποϊδρυματοποίηση σε όλα τα επίπεδα.</p>	<p>11.2 Μεριμνούμε για την πρόληψη της ιδρυματοποίησης και αναπτύσσουμε ένα φάσμα υπηρεσιών παροχής φροντίδας εντός της κοινότητας</p>	<p>Τομέας 6 Υγεία και κοινωνική μέριμνα</p>
<p>Υιοθέτηση μιας ολοκληρωμένης εθνικής στρατηγικής, με σαφή και χρονικά δεσμευτικά μέτρα και διάθεση επαρκών πόρων, για αποτελεσματική αποϊδρυματοποίηση σε όλα τα επίπεδα.</p>	<p>11.3 Κλείνουμε σταδιακά τις ιδρυματικές δομές κλειστής φροντίδας</p>	<p>Τομέας 6 Υγεία και κοινωνική μέριμνα</p>

<p>Υιοθέτηση μιας ολοκληρωμένης εθνικής στρατηγικής, με σαφή και χρονικά δεσμευτικά μέτρα και διάθεση επαρκών πόρων, για αποτελεσματική αποϊδρυματοποίηση σε όλα τα επίπεδα.</p>	<p>11.5 'Βοήθεια στο Σπίτι' και 'Πρόληψη στο Σπίτι'</p>	<p>Τομέας 6 Υγεία και κοινωνική μέριμνα</p>
<p>Εκπαίδευση (Άρθρο 24)</p>		
<p>Στόχος 12 – Εκπαίδευση και κατάρτιση για όλους</p>		
<p>Διασφάλιση της προσβασιμότητας των σχολικών και πανεπιστημιακών περιβαλλόντων, σύμφωνα με τη Σύμβαση, προωθώντας τον Καθολικό Σχεδιασμό</p>	<p>12.1 Αναπτύσσουμε και υλοποιούμε Στρατηγικό Σχέδιο Δράσης για την ισότιμη πρόσβαση των ατόμων με αναπηρία σε μια ποιοτική, συμπεριληπτική/ενταξιακή εκπαίδευση - Βελτιώνουμε την προσβασιμότητα των σχολείων, των Πανεπιστημίων, των δομών δια βίου εκπαίδευσης, των Κέντρων Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης (ΚΕΣΥ), κ.λπ.</p>	<p>Τομέας 7 Παιδεία-Πολιτισμός-Αθλητισμός</p>
<p>Διασφάλιση της προσβασιμότητας των σχολικών και πανεπιστημιακών περιβαλλόντων, σύμφωνα με τη Σύμβαση, προωθώντας τον Καθολικό Σχεδιασμό</p>	<p>12.4 Βελτιώνουμε την περιβαλλοντική και μαθησιακή προσβασιμότητα, με παροχές και προσαρμογές στο περιβάλλον, στην υποστηρικτική τεχνολογία, στο εκπαιδευτικό υλικό και στην κοινωνική ζωή (π.χ. πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες) σε όλες τις εκπαιδευτικές δομές όλων των βαθμίδων</p>	<p>Τομέας 7 Παιδεία-Πολιτισμός-Αθλητισμός</p>
	<p>12.8 Διασφαλίζουμε την ισότιμη πρόσβαση στη διά βίου εκπαίδευση και κατάρτιση</p>	<p>Τομέας 7 Παιδεία-Πολιτισμός-Αθλητισμός</p>

<p>Διασφάλιση της προσβασιμότητας των σχολικών και πανεπιστημιακών περιβαλλόντων, σύμφωνα με τη Σύμβαση, προωθώντας τον Καθολικό Σχεδιασμό</p>	<p>12.13 Εξασφαλίζουμε την προσβασιμότητα μαθητών με αναπηρία στις σχολικές μεταφορές</p>	<p>Τομέας 7 Παιδεία-Πολιτισμός-Αθλητισμός & Τομέας 4 Μεταφορές-Επικοινωνίες</p>
<p>Διασφάλιση της προσβασιμότητας των σχολικών και πανεπιστημιακών περιβαλλόντων, σύμφωνα με τη Σύμβαση, προωθώντας τον Καθολικό Σχεδιασμό</p>	<p>12.15 Επισκευάζουμε και συντηρούμε τα σχολικά κτήρια με παρεμβάσεις για τη βελτίωση φυσικής προσβασιμότητας Επισκευάζουμε και συντηρούμε σχολικά κτήρια (μέσω του Ειδικού Αναπτυξιακού Προγράμματος ΟΤΑ α' και β' βαθμού 'Αντώνης Τρίτσης', 2020-2023).</p>	<p>Τομέας 5 Χωροταξία-Περιβάλλον</p>
<p>Διασφάλιση της προσβασιμότητας των σχολικών και πανεπιστημιακών περιβαλλόντων, σύμφωνα με τη Σύμβαση, προωθώντας τον Καθολικό Σχεδιασμό</p>	<p>12.16 Προχωρούμε σε ανέγερση ή επέκταση ειδικών σχολείων</p>	<p>Τομέας 7 Παιδεία-Πολιτισμός-Αθλητισμός & Τομέας 5 Χωροταξία-Περιβάλλον</p>
<p>Υγεία (Άρθρο 25)</p>		
<p>Στόχος 13 – Ποιοτική Δημόσια Υγεία για όλους</p>		
<p>Διασφάλιση της προσβασιμότητας των εγκαταστάσεων υγείας</p>	<p>13.1 Βελτιώνουμε την πρόσβαση των ατόμων με αναπηρία σε πρωτοβάθμιες και λοιπές υπηρεσίες υγείας, επεκτείνουμε τον θεσμό του οικογενειακού γιατρού</p>	<p>Τομέας 6 Υγεία και κοινωνική μέριμνα</p>
<p>Διασφάλιση της προσβασιμότητας των εγκαταστάσεων υγείας</p>	<p>13.2 Βελτιώνουμε την πρόσβαση των ατόμων με αναπηρία στις δομές αποθεραπείας και αποκατάστασης</p>	<p>Τομέας 6 Υγεία και κοινωνική μέριμνα</p>
<p>Εργασία και Απασχόληση (Άρθρο 27)</p>		

<p>Διασφάλιση της πρόβλεψης μέτρων και εξατομικευμένης στήριξης στο χώρο εργασίας</p>	<p>Στόχος 14 – Εργασία και Απασχόληση για όλους</p> <p>14.4 Λαμβάνουμε μέτρα για τη διασφάλιση της παροχής εύλογων προσαρμογών, ώστε να επιτευχθούν η ένταξη των ατόμων με αναπηρία και η ίση μεταχείρισή τους στην εργασία και την απασχόληση</p>	<p>Τομέας 3 Απασχόληση-Εμπόριο-Τουρισμός</p>
<p>Συμπερίληψη της διάστασης της αναπηρίας σε όλες τις πολιτικές, μέτρα και προγράμματα για την απασχόληση</p>	<p>14.5 Δημιουργία θέσεων απασχόλησης για τα άτομα με αναπηρία μέσα από την κοινωνική οικονομία και επιχειρηματικότητα</p>	<p>Τομέας 3 Απασχόληση-Εμπόριο-Τουρισμός</p>
<p>Διασφάλιση της πρόβλεψης μέτρων και εξατομικευμένης στήριξης στο χώρο εργασίας</p>	<p>14.10 Χρηματοδοτούμε παρεμβάσεις προσβασιμότητας σε χώρους εργασίας</p>	<p>Τομέας 3 Απασχόληση-Εμπόριο-Τουρισμός</p>
<p>Ανεκτό βιοτικό επίπεδο και κοινωνική προστασία (Άρθρο 28)</p>		
<p>Διασφάλιση επαρκούς βιοτικού επιπέδου για τα άτομα με αναπηρία</p>		<p>Τομέας 6 Υγεία και κοινωνική μέριμνα</p>
<p>Συμμετοχή στον Πολιτικό και Δημόσιο Βίο (Άρθρο 29)</p>		
<p>Διασφάλιση προσβασιμότητας εκλογικών κέντρων</p>	<p>Στόχος 26 - Συμμετοχή στον Πολιτικό και Δημόσιο Βίο</p> <p>26.1 Διευκολύνουμε την άσκηση του εκλογικού δικαιώματος και την απρόσκοπτη πρόσβαση στην ψηφοφορία</p>	<p>Τομέας 5 Χωροταξία-Περιβάλλον</p>
<p>Πρόσβαση στην εκλογική διαδικασία</p>	<p>26.2 Εκσυγχρονίζουμε την εκλογική διαδικασία μεριμνώντας για τη συμμετοχή των ατόμων με αναπηρία</p>	<p>Τομέας 1 Προγραμματισμός ανάπτυξης & Τομέας 5 Χωροταξία-Περιβάλλον</p>

**Συμμετοχή στην πολιτιστική ζωή, την αναψυχή,
τον ελεύθερο χρόνο και τον αθλητισμό
(Άρθρο 30)**

<p>Πρώθηση συμπεριληπτικών και προσβάσιμων εγκαταστάσεων αναψυχής</p>	<p align="center">Στόχος 25 - Συμμετοχή στην πολιτιστική ζωή, την ψυχαγωγία, τον ελεύθερο χρόνο και τον αθλητισμό</p> <p>25.1 Φυσικά και αντιληπτικά προσβάσιμος πολιτισμός για όλους</p>	<p align="center">Τομέας 5 Χωροταξία- Περιβάλλον & Τομέας 7 Παιδεία-Πολιτισμός- Αθλητισμός</p>
<p>Πρώθηση συμπεριληπτικών και προσβάσιμων εγκαταστάσεων αναψυχής</p>	<p>25.2 Προσβασιμότητα διατηρητέων κτηρίων και παραδοσιακών οικισμών</p>	<p align="center">Τομέας 5 Χωροταξία- Περιβάλλον & Τομέας 7 Παιδεία-Πολιτισμός- Αθλητισμός</p>
<p>Πρώθηση συμπεριληπτικών και προσβάσιμων εγκαταστάσεων για αθλητικές δραστηριότητες</p>	<p>25.3 Άρση άλλων εμποδίων για τη συμμετοχή των ατόμων με αναπηρία στην πολιτιστική ζωή</p>	<p align="center">Τομέας 7 Παιδεία-Πολιτισμός- Αθλητισμός</p>
<p>Πρώθηση συμπεριληπτικών και προσβάσιμων εγκαταστάσεων αναψυχής, ελεύθερου χρόνου</p>	<p>25.6 Ενθαρρύνουμε την ενεργή ενασχόληση με τη σύγχρονη καλλιτεχνική έκφραση, διευκολύνουμε την πρόσβαση στην πληροφόρηση για καλλιτεχνικές δράσεις και συνέργειες, καθώς και τη χρηματοδότηση</p>	<p align="center">Τομέας 5 Χωροταξία- Περιβάλλον & Τομέας 7 Παιδεία-Πολιτισμός- Αθλητισμός</p>
<p>Πρώθηση συμπεριληπτικών και προσβάσιμων εγκαταστάσεων για αθλητικές δραστηριότητες</p>	<p>25.8 Εξασφαλίζουμε απρόσκοπτη φυσική προσβασιμότητα στον αθλητισμό και την ψυχαγωγία</p>	<p align="center">Τομέας 5 Χωροταξία- Περιβάλλον & Τομέας 7 Παιδεία-Πολιτισμός- Αθλητισμός</p>

<p>Πρώθηση συμπεριληπτικών και προσβάσιμων εγκαταστάσεων για αθλητικές δραστηριότητες</p>	<p>25.10 Ενισχύουμε την Φυσική Αγωγή, τις δράσεις αθλητισμού, τις υπαίθριες δραστηριότητες και την αναψυχή ως εργαλεία κοινωνικής ισότητας</p>	<p>Τομέας 7 Παιδεία-Πολιτισμός-Αθλητισμός</p>
<p>Πρώθηση συμπεριληπτικών και προσβάσιμων εγκαταστάσεων αναψυχής</p>	<p>Στόχος 30 - Προσβάσιμος Τουρισμός</p> <p>30.1 Διαφοροποιούμε το τουριστικό προϊόν και βελτιώνουμε την ανταγωνιστικότητα του τουριστικού πακέτου με πολιτικές Προσβάσιμου Τουρισμού</p>	<p>Τομέας 5 Χωροταξία-Περιβάλλον & Τομέας 3 Απασχόληση-Εμπόριο-Τουρισμός</p>
<p>Πρώθηση συμπεριληπτικών και προσβάσιμων εγκαταστάσεων αναψυχής</p>	<p>30.2 Εντάσσουμε τη διάσταση της αναπηρίας και την προσβασιμότητα των τουριστικών υπηρεσιών στην Τουριστική Εκπαίδευση</p>	<p>Τομέας 3 Απασχόληση-Εμπόριο-Τουρισμός & Τομέας 1 Προγραμματισμός ανάπτυξης</p>
<p>Πρώθηση συμπεριληπτικών και προσβάσιμων εγκαταστάσεων αναψυχής</p>	<p>30.3 Διασυνδέουμε τις δράσεις προσβασιμότητας στο φυσικό περιβάλλον και τον πολιτισμό με τον στόχο Προσβάσιμου Τουρισμού</p>	<p>Τομέας 5 Χωροταξία-Περιβάλλον & Τομέας 3 Απασχόληση-Εμπόριο-Τουρισμός</p>
<p>-</p>	<p>30.4 Η Ελλάδα φιλικός προορισμός για τα ζώα συντροφιάς</p>	<p>Τομέας 3 Απασχόληση-Εμπόριο-Τουρισμός</p>
<p>-</p>	<p>30.5 Προσβάσιμος Τουρισμός και Εθελοντισμός</p>	<p>Τομέας 3 Απασχόληση-Εμπόριο-Τουρισμός</p>

5 Η ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ ΜΕ ΑΡΙΘΜΟΥΣ

5.1 Σύνοψη

Η μητροπολιτική περιφέρεια Αττικής βρίσκεται στο κεντρικό τμήμα της χώρας και περιλαμβάνει οχτώ (8) Περιφερειακές Ενότητες, ενώ είναι η πιο πυκνοκατοικημένη και αστικοποιημένη περιοχή της Ελλάδας. Το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (ΑΕΠ) της Αττικής αντιπροσωπεύει το 47% του εθνικού ΑΕΠ³⁹ με το κατά κεφαλήν ΑΕΠ να ανέρχεται στο 136% του εθνικού κατά κεφαλήν ΑΕΠ.

Περιφέρεια
Αττικής

Σύμφωνα με τα στοιχεία που συγκεντρώνει ο ΟΟΣΑ για την περιφερειακή ευημερία, η Αττική καταγράφει ιδιαίτερα χαμηλές τιμές στους σχετικούς δείκτες, αναφορικά με το επίπεδο υγείας των πολιτών, την ποιότητα του περιβάλλοντος, τον αίσθημα κοινότητας, καθώς και στην υποκειμενική ικανοποίηση των πολιτών από την ποιότητα ζωής τους.

Οι ενδοπεριφερειακές ανισότητες είναι ιδιαίτερα αυξημένες στην Περιφέρεια Αττικής. Το 2020, η Αττική έρχεται δεύτερη στον δείκτη οικονομικής ανισότητας (Income quintile share ratio S80/S20: 5.4). Σε κίνδυνο φτώχειας ή/και σε κοινωνικό αποκλεισμό διαβιεί το 24,1% των κατοίκων της περιφέρειας, ενώ ο κίνδυνος φτώχειας ή/και κοινωνικού αποκλεισμού είναι ακόμα υψηλότερος στις παραγωγικές ηλικίες, στα παιδιά, στις γυναίκες και στους κατοίκους της περιφέρειας με ξένη χώρα καταγωγής. Στην ηλικιακή ομάδα 18-64, το 46,4% των κατοίκων που έχουν γεννηθεί σε χώρα εκτός Ελλάδας βρίσκεται στο φάσμα της φτώχειας ή του αποκλεισμού.

Ακόμα υψηλότερο ποσοστό φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία. Συγκεκριμένα, ο ένας στους δύο κατοίκους της Αττικής με σοβαρή αναπηρία (ηλικίας 18-64), βρίσκεται στο φάσμα της φτώχειας ή/και του αποκλεισμού (49%), ενώ το 35% των νοικοκυριών που έχουν μέλη που χρήζουν φροντίδας ή υποστήριξης (λόγω αναπηρίας/ηλικίας ή χρόνιας πάθησης), αδυνατούν πλήρως να ανταπεξέλθουν στις εξειδικευμένες ανάγκες τους (υπηρεσίες φροντίδας, αποκατάστασης, εκπαίδευσης ή αγοράς τεχνικών βοηθημάτων κ.ά.). Στην συντριπτική πλειονότητα αυτών των νοικοκυριών, οι ανάγκες φροντίδας και υποστήριξης των μελών βαρύνουν άλλα

³⁹ Eurostat, 2020

μέλη των νοικοκυριών, τα οποία παρέχουν προσωπικά την αναγκαία βοήθεια/φροντίδα (82%) ή καλύπτουν από τον προϋπολογισμό του νοικοκυριού την δαπάνη για τη χρήση ιδιωτικών υπηρεσιών φροντίδας κατ' οίκον (17,4%). Στην περιφέρεια Αττικής σημειώνεται δε ιδιαίτερα χαμηλό ποσοστό νοικοκυριών που αναφέρουν ως πρώτο ή δεύτερο τρόπο κάλυψης των αναγκών φροντίδας τη χρήση κρατικών υπηρεσιών βοήθειας κατ' οίκον, όπως το πρόγραμμα «Βοήθεια στο σπίτι» (πρώτος ή δεύτερος τρόπος: 9,2%). Δεδομένων των παραπάνω, 6 στα 10 νοικοκυριά με μέλη που χρήζουν φροντίδας, δηλώνουν ότι τα μέλη-φροντιστές έχουν περιορίσει «πολύ» και «πάρα πολύ» τις συνήθειες δραστηριοτήτες τους (προσωπική ζωή, εργασία, εκπαίδευση, συμμετοχή σε αθλητικές ή ψυχαγωγικές δραστηριότητες κ.ά.).

Ως προς την πρόσβαση στην εργασία, στην μητροπολιτική Περιφέρεια της Αττικής καταγράφεται ο τρίτος υψηλότερος δείκτης απασχόλησης, ενώ ο δείκτης ανεργίας κυμαίνεται σε επίπεδο ελαφρώς χαμηλότερο του εθνικού (Αττική: 14%/Ελλάδα:16,4% /EU -27: 7%),⁴⁰ με το φαινόμενο της ανεργίας να είναι ωστόσο περισσότερο εκτεταμένο στους νέους αλλά και στις γυναίκες. Εντούτοις, οι φραγμοί που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία είναι ιδιαίτερα σοβαροί στο πεδίο της απασχόλησης. Υποδιπλάσιο ποσοστό σε σύγκριση με τα άτομα χωρίς αναπηρία, είναι το ποσοστό των ατόμων με σοβαρή αναπηρία που έχουν κάποιας μορφής απασχόληση. Συγκεκριμένα μόνο το 30,9% αυτών εργάζονται είτε ως μισθωτοί είτε ως ελεύθεροι επαγγελματίες, ενώ από το σύνολο των απασχολούμενων με αναπηρία (ανεξαρτήτως βαθμού) στην Περιφέρεια Αττικής, μόνο ο ένας (1) στους 10 δηλώνει ότι απολαμβάνει πλήρως τις εύλογες προσαρμογές που χρειάζεται στην εργασία.

Η Αττική καταγράφει σημαντικά υψηλότερες τιμές στους εκπαιδευτικούς δείκτες σε σύγκριση με τις υπόλοιπες περιφέρειες της χώρας. Παρά το υψηλό εκπαιδευτικό επίπεδο του γενικού πληθυσμού της Περιφέρειας, ο παράγοντας της αναπηρίας θέτει σοβαρά εμπόδια πρόσβασης στην εκπαίδευση. Τα άτομα με σοβαρή αναπηρία ηλικίας 25 με 64 ετών, έχουν ολοκληρώσει τριτοβάθμια εκπαίδευση σε ποσοστό 24,3% (άτομα χωρίς αναπηρία: 42,8%). Παράλληλα, ποσοστό 32,8%, δηλαδή τριπλάσιο σε σύγκριση με τον πληθυσμό χωρίς αναπηρία, καταγράφουν τα άτομα με σοβαρή αναπηρία που δεν έχουν ολοκληρώσει την ανώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Ο χάρτης των εκπαιδευτικών υποδομών της Αττικής χαρακτηρίζεται από μεγάλο αριθμό παλαιών κτιρίων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με σημαντικές ελλείψεις σε εξοπλισμό και σοβαρά ζητήματα προσβασιμότητας που δυσχεραίνουν την πρόσβαση των παιδιών και μαθητών με αναπηρία στην εκπαιδευτική διαδικασία. Ως ποσοστό επί του

⁴⁰ <https://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do>

μαθητικού πληθυσμού με αναπηρία ή/και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, το ποσοστό των μαθητών που φοιτούν σε γενικά σχολεία (Α/βάθμιας & Β/βάθμιας), είναι υψηλότερο από το μέσο επίπεδο της χώρας, ωστόσο, οι μισοί εξ αυτών δεν λαμβάνουν εξειδικευμένη υποστήριξη και υποστηρίζονται μόνο από τον εκπαιδευτικό της γενικής τάξης (2^η χειρότερη αναλογία στην επικράτεια).

Το πλέγμα δομών και υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας στην Αττική, δεδομένων των αυξημένων κοινωνικών αναγκών της πρωτεύουσας, αντιμετωπίζει σοβαρά ελλείματα, τόσο ως προς την πλήρη ανυπαρξία ή έλλειψη θεσμοθετημένων δομών [δημόσιες δομές κλειστής φροντίδας ηλικιωμένων, ανεπάρκεια των Κέντρων Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων (ΚΗΦΗ), έλλειψη Βρεφονηπιακών Σταθμών Ολοκληρωμένης Φροντίδας (ΒΣΟΦ) κ.ά.], όσο και ως προς τα λειτουργικά προβλήματα υφιστάμενων δομών, λόγω της ελλιπούς χρηματοδότησης και των ελλείψεων σε υλικοτεχνική υποδομή και εξειδικευμένο προσωπικό.

Η Αττική φιλοξενεί το μεγαλύτερο ποσοστό υπηρεσιών υγείας – πρόνοιας και ιατρικού προσωπικού, με τα όρια ωστόσο του δημόσιου συστήματος υγείας να δοκιμάζονται, αφού η αντιμετώπιση της πανδημικής κρίσης ήρθε να προστεθεί στις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης των προηγούμενων ετών και τις ήδη σοβαρές ελλείψεις σε υποδομές και προσωπικό. Οι επιπτώσεις των ελλειμματικών παροχών υγείας είναι ιδιαίτερα σοβαρές για την διαβίωση και την υγεία των ατόμων με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις, με το ¼ των κατοίκων της Αττικής με σοβαρή αναπηρία να έχει ανικανοποίητες ανάγκες υγείας (ανάγκες σε ιατρική εξέταση ή θεραπεία) τους τελευταίους 12 μήνες, λόγω οικονομικής δυσκολίας, μεγάλης λίστας αναμονής ή μεγάλης απόστασης /έλλειψη τρόπου μετακίνησης στην δομή.

Ιδιαίτερα σοβαρά προβλήματα προσβασιμότητας αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία στην περιφέρεια Αττικής. Ειδικότερα, το 33,6% των κατοίκων με σοβαρή αναπηρία αντιμετωπίζουν προβλήματα προσβασιμότητας στην περιοχή διαμονής τους, όπως σε πεζοδρόμια, στις στάσεις μέσων μαζικής μεταφοράς, στα καταστήματα ή στις υπηρεσίες, ποσοστό που είναι το υψηλότερο στην ελληνική επικράτεια. Ταυτόχρονα, πολλά από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία στην Περιφέρεια, συνδέονται με τις στερεοτυπικές λανθασμένες αντιλήψεις και τις αρνητικές στάσεις απέναντι στην αναπηρία. Το 2020, 5 στα 10 άτομα με σοβαρή αναπηρία που διαμένουν στην Αττική αναφέρουν ότι: αντιμετώπισαν άδικη μεταχείριση, δεν έχουν ίσες ευκαιρίες με άλλα άτομα του περιβάλλοντός τους ή βιώνουν κάποιας μορφής αποκλεισμό σε κάποιο τομέα της ζωής του, λόγω των περιορισμών ή των δυσκολιών της υγεία του.

5.2 Κοινωνικοοικονομικό προφίλ

Η μητροπολιτική περιφέρεια Αττικής βρίσκεται στο κεντρικό τμήμα της χώρας και περιλαμβάνει οχτώ (8) Περιφερειακές Ενότητες (Κεντρικού, Βόρειου, Νότιου, Δυτικού Τομέα, Ανατολικής, Δυτικής Αττικής, Πειραιώς και Νήσων) και εξήντα έξι (66) Δήμους. Έχει συνολική έκταση 3.808 τ.χλμ και καλύπτει το 2,9% της συνολικής έκτασης της χώρας, ενώ είναι η πιο πυκνοκατοικημένη και αστικοποιημένη περιοχή της Ελλάδας. Με υπολογιζόμενο πληθυσμό 3.738.901,⁴¹ συγκεντρώνει το 35% του πληθυσμού της ελληνικής επικράτειας (2020). Η περιοχή γνώρισε μια από τις μεγαλύτερες μειώσεις πληθυσμού την περίοδο μετά το 2008. Η μέση ηλικία στην περιφέρεια Αττικής ανέρχεται για το 2020 σε 44,4 έτη και ο δείκτης εξάρτησης ηλικιωμένων 35,1%, κυμαίνεται σε υψηλότερο επίπεδο από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο (EU: 34,8%). Ωστόσο, ο δείκτης εξάρτησης στην περιφέρεια Αττικής, δεδομένης της σοβαρής δημογραφικής γήρανσης του πληθυσμού της χώρας βρίσκεται κάτω από το εθνικό ποσοστό (38,1%).⁴² Ως προς το χαρακτηριστικό του φύλου, ο πληθυσμός της Αττικής, όπως και της Κεντρικής Μακεδονίας χαρακτηρίζεται από την υψηλότερη αναλογία γυναικών ως προς τον πληθυσμό των ανδρών. Για κάθε 100 άνδρες κατοίκους της περιφέρειας Αττικής υπάρχουν 110 γυναίκες.⁴³

Το ΑΕΠ της περιφέρειας αντιπροσωπεύει το 47% του εθνικού ΑΕΠ⁴⁴ με το κατά κεφαλήν ΑΕΠ να είναι το υψηλότερο μεταξύ των 13 περιφερειών της χώρας και να ανέρχεται σε 20.900 (σε τρέχουσες τιμές αγοράς), δηλαδή στο 136% του εθνικού κατά κεφαλήν ΑΕΠ και στο 70% του ευρωπαϊκού μέσου. Ωστόσο η κατανομή του συνολικού εισοδήματος στην Περιφέρεια παρουσιάζει αυξημένη ανισότητα. Το 2020, η περιφέρειά Αττικής έρχεται δεύτερη στον δείκτη οικονομικής ανισότητας (Income quintile share ratio S80/S20: 5,4) μετά την περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου.

Σε κίνδυνο φτώχειας ή/και σε κοινωνικό αποκλεισμό διαβιεί το 24,1% των κατοίκων της περιφέρειας (889.230 άτομα), ποσοστό χαμηλότερο από το σύνολο της χώρας (28,9%). Ο κίνδυνος φτώχειας ή/και κοινωνικού αποκλεισμού είναι υψηλότερος στην περίπτωση των ατόμων ηλικίας 18-64 ετών και ανέρχεται σε 26,2%, ενώ το ίδιο ποσοστό παιδιών 0-17 ετών επίσης αντιμετωπίζει το φάσμα της φτώχειας ή του κοινωνικού αποκλεισμού (Παιδική φτώχεια στην Αττική: 26,2%/ Ελλάδα: 31%). Σε σύγκριση με τους άνδρες, οι γυναίκες στην περιφέρεια Αττικής, εμφανίζουν υψηλότερο ποσοστό κινδύνου φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού (Άνδρες 18-64: 25,5%/ Γυναίκες 18-64: 26,9%).

⁴¹ Τα στοιχεία αντλήθηκαν από την βάση δεδομένων της Eurostat στις 28/02/2022

⁴² Τα στοιχεία αντλήθηκαν από την βάση δεδομένων της Eurostat στις 06/04/2022

⁴³ Τα στοιχεία αντλήθηκαν από την βάση δεδομένων της Eurostat στις 06/04/2022

⁴⁴ Eurostat, 2020

Διπλάσιο κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού διατρέχουν οι κάτοικοι της περιφέρειας με ξένη χώρα καταγωγής. Στην ηλικιακή ομάδα 18-64, το 46,4% των κατοίκων που έχουν γεννηθεί σε χώρα εκτός Ελλάδας βρίσκεται στο φάσμα της φτώχειας ή του αποκλεισμού.

Ωστόσο, ακόμα υψηλότερο ποσοστό φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού αντιμετωπίζουν τα άτομα με σοβαρή αναπηρία που διαμένουν στην περιφέρεια Αττικής. Πιο συγκεκριμένα, ο ένας στους δύο κατοίκους της Αττικής με σοβαρή αναπηρία (ηλικίας 18-64), βρίσκεται στο φάσμα της φτώχειας ή/και του αποκλεισμού (Ποσοστό 49%).

Η Αττική, υπέστη δυσανάλογο πλήγμα κατά τη διάρκεια της κρίσης, χάνοντας επίσης περίπου το 10% του συνολικού πληθυσμού της. Μαζί με την Κεντρική Μακεδονία, αποτέλεσε πάνω από το ήμισυ (58%) των συνολικών απολεσθέντων θέσεων εργασίας στην Ελλάδα, οι οποίες ανέρχονται σχεδόν σε 700.000. Αυτοί οι οικονομικοί κραδασμοί ήταν τόσο έντονοι ώστε ορισμένες ελληνικές υστερούσες περιφέρειες έχουν συγκλίνει με τα τρέχοντα επίπεδα παραγωγικότητας της Αττικής- τα οποία παραμένουν κατώτερα των δυνατοτήτων της. Ωστόσο, αυτού του είδους η περιφερειακή σύγκλιση δεν είναι θετική.⁴⁵

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Έρευνας Εργατικού Δυναμικού (ΕΕΔ),⁴⁶ ο δείκτης «απασχόλησης πληθυσμού ηλικίας 20-64» ανέρχεται σε 63,3 όντας ο τρίτος υψηλότερος στην επικράτεια. (EU -27: 72,3). Στην ίδια ηλικιακή ομάδα ο δείκτης ανεργίας ανέρχεται 14% (Ελλάδα: 16,4% /EU -27: 7%)⁴⁷. Σύμφωνα με το κείμενο του ΠΕΠ Αττικής 2021-27, η ανεργία στην Περιφέρεια είναι υψηλότερο στους νέους αλλά και στις γυναίκες.

Στην περιφέρεια Αττικής διαπιστώνεται ότι το εκπαιδευτικό επίπεδο των κατοίκων είναι ιδιαίτερα υψηλό. Το ποσοστό πληθυσμού (25-64 ετών) που έχει ολοκληρώσει τριτοβάθμια εκπαίδευση (levels 5-8) είναι σημαντικά υψηλότερο σε σύγκριση με τις υπόλοιπες περιφέρειες της χώρας και ανέρχεται σε 41% (2020), ενώ επίσης, σε επίπεδο χώρας, σημειώνει και το υψηλότερο ποσοστό συμμετοχής στην κατάρτιση (Αττική: 5,9% / EU (27): 9,2%)⁴⁸. Η Αττική, σε σύγκριση με τις υπόλοιπες περιφέρειες της χώρας, έχει επίσης το χαμηλότερο ποσοστό νέων

⁴⁵ Βλ. Περιφερειακή Πολιτική της Ελλάδας μετά το 2020, σελ.2, διαθέσιμο στο: https://www.ggde-esp.gov.gr/wp-content/uploads/2020/10/OECD-Greece_Axiologisi-Systaseis_30-09-20.pdf

⁴⁶ <https://www.statistics.gr/el/statistics/-/publication/SJO03/->

⁴⁷ <https://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do>

⁴⁸ https://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=trng_lfse_o4&lang=en

NEETs (Νέοι 15-29 ετών εκτός απασχόλησης, εκπαίδευσης και κατάρτισης στην Αττική: 14,7%) που όμως υπερβαίνει τον ευρωπαϊκό μ.ο. (EU -27:13,7%).

Αξιοσημείωτο ωστόσο είναι το χαμηλό ποσοστό νηπίων που έχουν ενταχθεί στην υποχρεωτική εκπαίδευση στην προβλεπόμενη από τον νόμο ηλικία των 4 ετών. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat για το 2019⁴⁹, μόνο το 80% των νηπίων 4 ετών παρακολουθεί την υποχρεωτική εκπαίδευση στην περιφέρεια Αττικής. Πρόκειται για το δεύτερο χαμηλότερο ποσοστό στην χώρα, όντας 15 μονάδες χαμηλότερο από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Ο χάρτης των εκπαιδευτικών υποδομών της Αττικής χαρακτηρίζεται από μεγάλο αριθμό παλαιών κτιρίων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με σημαντικές ελλείψεις σε εξοπλισμό, κυρίως ΤΠΕ.⁵⁰

Η Αττική φιλοξενεί το μεγαλύτερο ποσοστό υπηρεσιών υγείας – πρόνοιας και ιατρικού προσωπικού (31% των νοσοκομειακών μονάδων της χώρας, το 40% του συνόλου των οργανικών κλινών, ενώ οι δύο δομές ψυχικής υγείας, Δρομοκαΐτειο και Ψυχιατρικό Νοσοκομείο, με 900 κλίνες Μονάδων Ψυχοκοινωνικής Αποκατάστασης (ΜΨΑ), αντιστοιχούν στο 39% του συνόλου της χώρας).

Τα όρια του συστήματος ωστόσο δοκιμάζονται, αφού η αντιμετώπιση της πανδημικής κρίσης ήρθε να προστεθεί στις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης των προηγούμενων ετών. Ιδιαίτερες ανάγκες του ΕΣΥ αποτελούν σήμερα η αναβάθμιση και ο εκσυγχρονισμός του ιατροτεχνολογικού εξοπλισμού, η θωράκιση της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας για τη μείωση της επιβάρυνσης της δευτεροβάθμιας, ή δημιουργία αστικών Κέντρων Υγείας που θα μπορούσαν να αναχαιτίσουν τις μεγάλες ροές ασθενών στα εξωτερικά ιατρεία των Νοσοκομείων, η έλλειψη δομών υγείας στην Ανατολική Αττική, η ενίσχυση του συστήματος υγειονομικής περίθαλψης για τη διαχείριση των καθημερινών αναγκών και έκτακτων υγειονομικών κρίσεων, καθώς και η αναβάθμιση των υπηρεσιών μακροχρόνιας φροντίδας.⁵¹

Σύμφωνα με την Ετήσια Έκθεση Πολιτικών Κοινωνικής Ένταξης και Κοινωνικής Συνοχής της Περιφέρειας Αττικής για τη χρονική Περίοδο 1-1-2020 έως 31-12-2020, ορισμένα βασικά ελλείματα στο πλέγμα δομών και υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας της περιφέρειας αφορούν στην ανυπαρξία δημοσίων δομών κλειστής

49

https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/EDUC_UOE_ENRA17/default/table?lang=en&category=educ.educ.part.educ.uee.enr.educ.uee.enra

⁵⁰ Βλ. ΠΕΠ Αττικής 2021-2027, σ. 136

⁵¹ Ο.π., σ.45

φροντίδας ηλικιωμένων, καθώς και την ανεπάρκεια του αριθμού των Κέντρων Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων (10 ΚΗΦΗ) και στην έλλειψη Βρεφονηπιακών Σταθμών Ολοκληρωμένης Φροντίδας ΒΣΟΦ.⁵² Ωστόσο, κατά το έτος 2020 καταγράφεται αύξηση στο σύνολο των εν ενεργεία Κέντρων Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών και Κέντρων Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών και Ατόμων με Αναπηρία ΚΔΑΠ & ΚΔΑΠΑΜΕΑ (131 από 106 το 2019), ενώ αντιστοίχως καταγράφεται αυξητική τάση σε ότι αφορά τις Στέγες Υποστηριζόμενης Διαβίωσης (ΣΥΔ).⁵³

Σύμφωνα με την έρευνα που διεξήχθη από το Παρατηρητήριο Κοινωνικής Ένταξης της Διεύθυνσης Κοινωνικής Μέριμνας της Περιφέρειας Αττικής σε συνεργασία με τη «Δομή υποστήριξης δράσεων κοινωνικής συνοχής και αναπτυξιακής παρέμβασης –Social Network Αττική», με κύριο στόχο την εμπάθυνση και την πληρέστερη κατανόηση της οργάνωσης και λειτουργίας των πιστοποιημένων φορέων κοινωνικής φροντίδας, καθώς και την ανάδειξη των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν, η διεκπεραίωση του έργου τους κωλύεται κατά κύριο λόγο από τη γραφειοκρατία και την έλλειψη χώρων ή προσωπικού.⁵⁴ Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν συνήθως είναι πρωτίστως χρηματοδότησης, υλικοτεχνικών υποδομών, στελέχωσης και προσέλευσης εθελοντών.⁵⁵

Ως προς την ψηφιακή σύγκλιση, το 2020, το 86% των κατοίκων της περιφέρειας Αττικής διαθέτουν σύνδεση στο διαδίκτυο στο νοικοκυριό τους (Σύνολο χώρας: 78,3%), ενώ ο δείκτης ηλεκτρονικής διακυβέρνησης στην περιφέρεια Αττικής ανέρχεται το 2021 σε 68% (% ατόμων που έκανε χρήση υπηρεσιών ηλεκτρονικής διακυβέρνησης τους τελευταίους 12 μήνες)⁵⁶, βρισκόμενος σε σημαντικά καλύτερο επίπεδο σε σύγκριση με την υπόλοιπη ελληνική επικράτεια (Σύνολο χώρας: 55%), παρότι είναι ιδιαίτερα χαμηλός συγκριτικά με τα ευρωπαϊκά δεδομένα.

⁵² Βλ. https://www.patt.gov.gr/attachments/Αποφ_150_ΕΓΚΡΙΣΗ_ΕΚΘΕΣΗΣ_ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ_ΚΟΙΝΩΝ_ΕΝΤΑΞΗΣ_2020.pdf

⁵³ Η αυξητική τάση αυτή διαπιστώνεται στο σύνολο των περιφερειακών ενοτήτων στην Αττική με εξαίρουμένο τον τομέα Πειραιώς Νήσων. Έτσι οι μονάδες που λειτούργησαν το 2020 είναι 46 και οι ωφελούμενοι 313. Βλ. σελ. 23 στην «Ετήσια Έκθεση Πολιτικών Κοινωνικής Ένταξης και Κοινωνικής Συνοχής της Περιφέρειας Αττικής για τη χρονική Περίοδο 1-1-2020 έως 31-12-2020».

⁵⁴ Ετήσια Έκθεση Πολιτικών Κοινωνικής Ένταξης και Κοινωνικής Συνοχής της Περιφέρειας Αττικής για τη χρονική Περίοδο 1-1-2020 έως 31-12-2020, σ. 47.

⁵⁵ Ο.π.

⁵⁶ <https://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/submitViewTableAction.do>

Περιφερειακοί δείκτες ευημερίας (ΟΟΣΑ)

Σύμφωνα με τα στοιχεία που συγκεντρώνει ο ΟΟΣΑ σχετικά με την ευημερία των περιφερειών, ο δείκτης «υγείας»⁵⁷ στην Αττική ανέρχεται σε 6,7 στα 10, δηλαδή βρίσκεται στην προτελευταία θέση στην σχετική κατάταξη των 13 περιφερειών. Ωστόσο σε σύγκριση με τις υπόλοιπες περιφέρειες των χωρών του ΟΟΣΑ βρίσκεται σε επίπεδο υψηλότερο από τον μέσο όρο.

Ο δείκτης «κοινότητας»⁵⁸ που αναφέρεται στο αίσθημα των πολιτών ότι μπορούν να λάβουν υποστήριξη από το κοινωνικό τους περιβάλλον (φίλοι, συγγενείς κ.λπ.) ανέρχεται στο 3,2/10, τοποθετώντας την Αττική στη δέκατη θέση μεταξύ των περιφερειών της χώρας, ενώ σε σύγκριση με όλες τις περιφέρειες του ΟΟΣΑ, βρίσκεται στο χαμηλότερο 13% του συνόλου των περιφερειών.

Ιδιαίτερα χαμηλό score σημειώνει η περιφέρεια Αττικής στην δείκτη του ΟΟΣΑ αναφορικά με την ποιότητα του περιβάλλοντος (βασίζεται στην ατμοσφαιρική ρύπανση). Η τιμή για την Αττική ανέρχεται στο 1,7, δηλαδή στην ενδέκατη θέση στην Ελλάδα και στο χαμηλότερο 12% των περιφερειών του ΟΟΣΑ.

Ταυτόχρονα η περιφέρεια Αττικής είναι μια από τις πυκνοκατοικημένες περιοχές της Ευρώπης με 990 κατοίκους ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο, αριθμός που είναι 12 φορές υψηλότερος από το σύνολο της χώρας.⁵⁹

Τέλος, στην Περιφέρεια Αττικής, η υποκειμενική ικανοποίηση των πολιτών από την ποιότητα ζωής τους είναι ιδιαίτερα χαμηλή. Η τιμή του δείκτη ικανοποίησης από τη ζωή ανέρχεται σε 0,4 στα 10, δηλαδή κατατάσσει την Αττική στην όγδοη θέση μεταξύ των περιφερειών της χώρας. Σε σύγκριση με όλες τις περιφέρειες του ΟΟΣΑ, η Αττική βρίσκεται στο χαμηλότερο 5% όσον αφορά την συνολική ικανοποίηση των κατοίκων από την ποιότητα ζωής τους.

Τα άτομα με αναπηρία στην περιφέρεια Αττικής

Το 24% των πολιτών που διαμένουν στην Αττική αντιμετωπίζουν κάποιου βαθμού περιορισμό δραστηριότητας ή δυσκολία λόγω προβλήματος υγείας, ενώ 324.153 πολίτες αναφέρουν ότι αντιμετωπίζουν σοβαρό περιορισμό/αναπηρία. Σχεδόν οι 6 στους 10 κατοίκους με αναπηρία είναι γυναίκες (56,3%).

⁵⁷ Ο σύνθετος δείκτης υγείας απαρτίζεται από τους υποδείκτες: Ποσοστό θνησιμότητας (7,8 θάνατοι ανά 1 000 άτομα) και Προσδόκιμο ζωής (81,0), με έτος αναφοράς το 2016

⁵⁸ Υπολογίζεται από την μεταβλητή «Perceived social support network» (79.7%)

⁵⁹ OECD, 2020.

Πληθυσμός 16 ετών και άνω και κατάσταση αναπηρίας στην περιφέρεια Αττικής (SILC, 2020)

Κατάσταση αναπηρίας	Σοβαρή Αναπηρία	Μέτρια Αναπηρία	Χωρίς Αναπηρία	Σύνολο
Πλήθος	324.153	427.233	2.374.315	3.125.701
%	10,4%	13,7%	76%	

Όπως ήδη έχει αναφερθεί η έκταση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού είναι ιδιαίτερα ανησυχητική στους πολίτες με αναπηρία αφού ο ένας στους δύο κατοίκους της Αττικής με σοβαρή αναπηρία (ηλικίας 18-64), βρίσκεται στο φάσμα της φτώχειας ή του αποκλεισμού.

Το 35% των νοικοκυριών της περιφέρειας Αττικής που έχουν μέλη άτομα που χρήζουν φροντίδας ή υποστήριξης (λόγω αναπηρίας/ηλικίας ή χρόνιας πάθησης), αδυνατούν πλήρως να ανταπεξέλθουν στις εξειδικευμένες ανάγκες του/των ατόμου/ων, για παράδειγμα σε εξειδικευμένες υπηρεσίες φροντίδας, αποκατάστασης, εκπαίδευσης ή αγοράς τεχνικών βοηθημάτων, ενώ το 30% αυτών των νοικοκυριών, με βάση το συνολικό τους εισόδημα ανταπεξέρχονται μόνο μερικώς στις εξειδικευμένες ανάγκες του/ων ατόμου/ων που χρήζουν φροντίδας ή υποστήριξης.⁶⁰

Στη συντριπτική πλειονότητα αυτών των νοικοκυριών, οι ανάγκες φροντίδας και υποστήριξης των μελών βαρύνουν τα ίδια τα μέλη τους, τα οποία παρέχουν προσωπικά την αναγκαία βοήθεια/φροντίδα (82% των νοικοκυριών αναφέρουν ως βασικό τρόπο κάλυψης των αναγκών την βοήθεια που παρέχεται από τα ίδια τα μέλη) ή καλύπτουν από τον προϋπολογισμό του νοικοκυριού την δαπάνη για τη χρήση ιδιωτικών υπηρεσιών φροντίδας κατ' οίκον (17,4% αναφέρουν ως βασικό τρόπο κάλυψης των αναγκών τη χρήση υπηρεσιών φροντίδας ή βοήθειας κατ οίκον, το κόστος των οποίων βαρύνει το νοικοκυριό).

Στην περιφέρεια Αττικής σημειώνεται δε ιδιαίτερα χαμηλό ποσοστό νοικοκυριών που αναφέρουν ως πρώτο ή δεύτερο τρόπο κάλυψης των αναγκών φροντίδας τη χρήση κρατικών υπηρεσιών βοήθειας κατ' οίκον, όπως το πρόγραμμα «Βοήθεια στο σπίτι» (πρώτος ή δεύτερος τρόπος: 9,2%)

Η εναρμόνιση της οικογενειακής με την επαγγελματική και κοινωνική ζωή είναι ιδιαίτερα δύσκολη για τα μέλη των οικογενειών με άτομα που χρήζουν φροντίδας στην περιφέρεια Αττικής. Το 58% των νοικοκυριών που τα μέλη τους έχουν

⁶⁰ SILC, 2020. Κατά δήλωση των επικεφαλής των νοικοκυριών, μόνο το 36% αυτών έχει την οικονομική δυνατότητα να καλύψει πλήρως τις εν λόγω εξειδικευμένες ανάγκες.

αναλάβει την φροντίδα /υποστήριξη του/των ατόμου/ων με χρόνιο πρόβλημα υγείας, αναπηρία ή μεγάλη ηλικία, δηλώνουν ότι τα μέλη-φροντιστές έχουν περιορίσει «πολύ» και «πάρα πολύ» τις συνήθειες δραστηριότητές τους (όσον αφορά προσωπική και οικογενειακή ζωή, εργασία, εκπαίδευση, συμμετοχή σε αθλητικές ή ψυχαγωγικές δραστηριότητες κ.ά.) προκειμένου να μπορούν να ανταπεξέλθουν στις ανάγκες των ατόμων που φροντίζουν.

Στη Περιφέρεια Αττικής εντοπίζεται ένας αριθμός σχετικών υπηρεσιών, δομών και προγραμμάτων που έχουν έμμεση ή άμεση σχέση με την υποστήριξη των ατόμων με αναπηρία στην ανεξάρτητη διαβίωση. Επισημαίνεται όμως ότι αυτές δεν αφορούν και δεν λειτουργούν στο πλαίσιο ενός καθολικού, ολοκληρωμένου και τομεοποιημένου θεσμοθετημένου συστήματος υποστήριξης και προαγωγής του δικαιώματος των ατόμων με αναπηρία στην ανεξάρτητη διαβίωση. Αντίθετα ενέχουν αποσπασματικό, ανεπαρκή και περιορισμένο χαρακτήρα σε σχέση με τις ανάγκες.

Παρατηρητήριο Θεμάτων Αναπηρίας της ΕΣΑμεΑ (2020)
Μελέτη για τη Διαμόρφωση Συνθηκών και
Πλαισίων Ανεξάρτητης Διαβίωσης στην Κοινότητα, σελ. 64⁶¹

Οι φραγμοί που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία είναι ιδιαίτερα σοβαροί και στο πεδίο της απασχόλησης. Υποδιπλάσιο ποσοστό σε σύγκριση με τα άτομα χωρίς αναπηρία, είναι το ποσοστό των ατόμων με σοβαρή αναπηρία που έχουν κάποιας μορφής απασχόληση. Συγκεκριμένα μόνο το 30,9% αυτών εργάζονται είτε ως μισθωτοί είτε ως ελεύθεροι επαγγελματίες.

Δείκτης απασχόλησης πληθυσμού 20-64 ετών και κατάσταση αναπηρίας στην περιφέρεια Αττικής (SILC, 2020)

Κατάσταση αναπηρίας	Σοβαρή Αναπηρία	Μέτρια Αναπηρία	Χωρίς Αναπηρία	Σύνολο
%	30,9%	44,3%	63,7%	60,7%

Από το σύνολο των απασχολούμενων με αναπηρία (ανεξαρτήτως βαθμού) στην Περιφέρεια Αττικής, μόνο ο ένας (1) στους 10 δηλώνει ότι απολαμβάνει πλήρως τις εύλογες προσαρμογές που χρειάζεται στην εργασία του λόγω της αναπηρίας του, ενώ ανάλογο ποσοστό αναφέρει ότι απολαμβάνει έστω μερικώς το δικαίωμα του σε εύλογες προσαρμογές (Ναι: 10,6% /Εν μέρει: 11,1%).

Παρά το γενικά υψηλό εκπαιδευτικό επίπεδο των κατοίκων της Περιφέρειας, ο παράγοντας της αναπηρίας θέτει σοβαρά εμπόδια πρόσβασης στην εκπαίδευση.

⁶¹ Παρατηρητήριο Θεμάτων Αναπηρίας της ΕΣΑμεΑ. (2020). *Μελέτη για τη Διαμόρφωση Συνθηκών και Πλαισίων Ανεξάρτητης Διαβίωσης στην Κοινότητα*. Αθήνα: ΕΣΑμεΑ, Διαθέσιμη στο: <https://www.paratiritirioanapirias.gr/storage/app/uploads/public/60a/b5d/4ab/60ab5d4abd6d5729983458.pdf>

Τα άτομα με σοβαρή αναπηρία ηλικίας 25 με 64 ετών, έχουν ολοκληρώσει τριτοβάθμια εκπαίδευση σε ποσοστό 24,3% (άτομα χωρίς αναπηρία: 42,8%). Παράλληλα, ποσοστό 32,8%, δηλαδή τριπλάσιο σε σύγκριση με τον πληθυσμό χωρίς αναπηρία, καταγράφουν τα άτομα με σοβαρή αναπηρία που δεν έχουν ολοκληρώσει την ανώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση (Άτομα ηλικίας 25 με 64 ετών με ανώτερο εκπαιδευτικό επίπεδο την κατώτερη δευτεροβάθμια (2).

Σύμφωνα με τα στοιχεία του Πληροφοριακού Συστήματος My-school του Υπ. Παιδείας και Θρησκευμάτων (Σχ. Έτος 2019-2020) που επεξεργάστηκε το Παρατηρητήριο Θεμάτων Αναπηρίας στο 10^ο Δελτίο Στατιστικής Πληροφόρησης,⁶² στην Περιφέρεια Αττικής, το 7,7% του μαθητικού πληθυσμού πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης έχουν διαπιστωμένη αναπηρία ή ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Ως ποσοστό επί του μαθητικού πληθυσμού με αναπηρία ή/και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, το ποσοστό των μαθητών που φοιτούν σε γενικά σχολεία, είναι υψηλότερο από το μέσο επίπεδο της χώρας, εκ των οποίων οι μισοί δεν λαμβάνουν εξειδικευμένη υποστήριξη και υποστηρίζονται μόνο από τον εκπαιδευτικό της γενικής τάξης (2^η χειρότερη αναλογία στην επικράτεια).

Η πρόσβαση στην υγεία είναι ιδιαίτερα δύσκολη για τα άτομα με αναπηρία που διαμένουν στην Περιφέρεια. Το ποσοστό των κατοίκων της Αττικής με σοβαρή αναπηρία που δεν ικανοποίησε ανάγκες σε ιατρική εξέταση ή θεραπεία τους τελευταίους 12 μήνες (λόγω οικονομικής δυσκολίας, μεγάλης λίστας αναμονής ή μεγάλης απόστασης /έλλειψη τρόπου μετακίνησης) ανέρχεται σε 24,1%.⁶³

Η αναπηρία αποτελεί επίσης παράγοντα ψηφιακών ανισοτήτων μεταξύ των κατοίκων της περιφέρειας, καθώς σύνδεση στο διαδίκτυο διαθέτει μόνο το 57,7% των κατοίκων με σοβαρή αναπηρία, έναντι του 93,9% των ατόμων χωρίς αναπηρία στην Αττική.⁶⁴

Σοβαρά προβλήματα προσβασιμότητας αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία στην περιφέρεια Αττικής. Ειδικότερα, το 33,6% των κατοίκων με σοβαρή αναπηρία αντιμετωπίζουν προβλήματα προσβασιμότητας στην περιοχή διαμονής τους, όπως σε πεζοδρόμια, στις στάσεις μέσων μαζικής μεταφοράς, στα καταστήματα ή στις υπηρεσίες, ποσοστό που είναι το υψηλότερο στην ελληνική επικράτεια.

⁶² Παρατηρητήριο Θεμάτων Αναπηρίας (2021). 10^ο Δελτίο του Παρατηρητηρίου της ΕΣΑμεΑ: Στοιχεία για την εκπαίδευση των μαθητών με αναπηρία ή/και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Διαθέσιμο στο: <https://www.paratirithrionanapirias.gr/el/results/publications/68/100-deltio-toy-parathrithrion-ths-esmea-stoixeia-gia-thn-ekpaideysh-twn-ma8htwn-me-anaphria-hkai-eidikes-ekpaideytikes-anagkes>

⁶³ SILC, 2020

⁶⁴ Ο.π.

Γενικά, σε τοπικό επίπεδο παρατηρούνται τα εξής: α) Το κτιριακό απόθεμα ιδιοκτησίας των Δήμων ή χρήσης από αυτούς στη συντριπτική του πλειοψηφία δεν είναι προσβάσιμο στα άτομα με αναπηρία, ειδικά όσον αφορά τις μονάδες υγείας στερούνται προσβασιμότητας υποδομών και εξοπλισμού. Παρότι, σταδιακά βελτιώνεται η προσβασιμότητα της Περιφέρειας, κυρίως μέσω νέων δημόσιων έργων και υποδομών, οι υφιστάμενες κτιριακές υποδομές εξακολουθούν να παρουσιάζουν σοβαρά προβλήματα προσβασιμότητας. β) Οι κοινόχρηστοι χώροι (π.χ. πεζοδρόμια, πεζόδρομοι, πλατείες, χώροι πρασίνου, άλση, παιδικές χαρές, παραλίες κ.λπ.) παρουσιάζουν σοβαρές ελλείψεις και ασυνέχεια ως προς την προσβασιμότητα, θέτοντας σοβαρά εμπόδια στην κοινωνική ένταξη των ατόμων με αναπηρία. γ) Δεν υπάρχουν θέσεις στάσης/στάθμευσης οχημάτων ατόμων με αναπηρία κοντά σε δημόσιες υπηρεσίες που δέχονται κοινό. δ) Τα τοπικά μεταφορικά συστήματα που απευθύνονται στον γενικό πληθυσμό (σταθμοί, οχήματα, εξοπλισμοί έκδοσης εισιτηρίων κ.λπ.) δεν είναι προσβάσιμα στα άτομα με αναπηρία. Επιπρόσθετα, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, παρά τις προβλέψεις της νομοθεσίας, το σύνολο των ηλεκτρονικών εφαρμογών δεν είναι προσβάσιμες στα άτομα με αναπηρία. Η αδυναμία πρόσβασης στις e-υπηρεσίες, συνδυαζόμενη με την απουσία φυσικής προσβασιμότητας των σχετικών κτιριακών υποδομών και την έλλειψη ενημέρωσης των στελεχών της τοπικής αυτοδιοίκησης σχετικά με τις ανάγκες και τους τρόπους συναλλαγής με πολίτες με αναπηρία, δημιουργούν ανυπέρβλητα εμπόδια σε βάρος τους. Τέλος, η πρόσβαση των τουριστών και πολιτών με αναπηρία στην πολιτιστική κληρονομιά, όπως μουσεία, αρχαιολογικοί χώροι και μνημεία, είναι ελλιπής.

Συνολική Βαθμολογία (σε ποσοστό %) ⁶⁵	Προβλήματα	Δήλωση Προσβασιμότητας
89	<ul style="list-style-type: none"> - Τα στοιχεία εικόνας δεν έχουν [alt] χαρακτηριστικά - Οι σύνδεσμοι δεν έχουν διακριτό όνομα - Τα χρώματα φόντου και προσκηνίου δεν έχουν επαρκή λόγο αντίθεσης - Τα στοιχεία επικεφαλίδας δεν έχουν διαδοχική φθίνουσα σειρά 	<p>OXI</p> <p>Στην ιστοσελίδα της Περιφέρειας Αττικής δεν καταφέραμε να εντοπίσουμε τη «Δήλωση προσβασιμότητας»</p>

Πίνακας 1. Προσβασιμότητα ιστοτόπου της Περιφέρειας Αττικής

⁶⁵ Ο έλεγχος προσβασιμότητας του ιστοτόπου της Περιφέρειας Αττικής (<https://www.patt.gov.gr/>) πραγματοποιήθηκε με το εργαλείο Lighthouse v9.6.8 στις 14 Δεκεμβρίου 2022.

Σύμφωνα με το άρθρο 42 του ν. 4727/2020, όλοι οι οργανισμοί του Δημοσίου, όπως οι Περιφέρειες, οφείλουν να αναρτούν στους ιστοτόπους τους **Δήλωση Προσβασιμότητας**. Οι πληροφορίες της Δήλωσης πρέπει να είναι σε προσβάσιμη μορφή και να ενημερώνουν τον/την επισκέπτη/πτρια σχετικά με το επίπεδο προσβασιμότητας του ιστοτόπου. Η **επικαιροποίηση των πληροφοριών** που εμπεριέχονται στη Δήλωση λαμβάνουν χώρα είτε **ύστερα από κάθε μεταβολή αυτών** είτε σε **ετήσια βάση**.

Πολλά από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία στην Περιφέρεια, συνδέονται με τις στερεοτυπικές λανθασμένες αντιλήψεις και τις αρνητικές στάσεις απέναντι στην αναπηρία. Οι διακρίσεις εις βάρος των ατόμων με αναπηρία, φαίνεται ότι παραμένουν ιδιαίτερα διαδεδομένες. Το 2020, το 48,4% των ατόμων με σοβαρή αναπηρία που διαμένουν στην Αττική έχουν αισθανθεί ότι αντιμετώπισαν άδικη μεταχείριση ότι δεν έχουν, για παράδειγμα, ίσες ευκαιρίες με άλλα άτομα του περιβάλλοντός τους ή ότι βιώνουν κάποιας μορφής αποκλεισμό σε κάποιο τομέα της ζωής του, λόγω των περιορισμών ή των δυσκολιών της υγείας του (κατά τη διάρκεια των τελευταίων 6 μηνών ή και περισσότερο).

Για μια πιο αναλυτική καταγραφή της υφιστάμενης κατάστασης σε ότι αφορά τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία στην ελληνική επικράτεια μπορείτε να βρείτε στις Ετήσιες Εκθέσεις του Παρατηρητηρίου Θεμάτων Αναπηρίας της ΕΣΑμεΑ.

[Ετήσια Έκθεση 2020](#) | [Ετήσια Έκθεση 2021](#)

6 ΟΔΗΓΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΝΟΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΔΡΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

6.1 Περιεχόμενα σχεδίου δράσης

Το Σχέδιο Δράσης για την Αναπηρία (ΣΔΑ) είναι ένα σύνολο συντονισμένων ενεργειών με σκοπό την άρση των εμποδίων που δημιουργούν διακρίσεις σε βάρος των ατόμων με αναπηρία. Ένα ολοκληρωμένο Σχέδιο Δράσης για την αναπηρία σε επίπεδο Περιφέρειας πρέπει, κατ' ελάχιστον, να περιέχει τα εξής:

- ✦ Σκοπός και στόχοι
- ✦ Βασικές κατευθυντήριες αρχές
- ✦ Θεσμικό πλαίσιο
- ✦ Ανάλυση της υφιστάμενης κατάστασης
- ✦ Άξονες προτεραιότητας, στόχοι και δράσεις
- ✦ Χρονοδιαγράμματα υλοποίησης και χρηματοδοτικοί πόροι
- ✦ Διαδικασία παρακολούθησης/ αναθεώρησης και δείκτες παρακολούθησης-αξιολόγησης
- ✦ Δράσεις Δημοσιότητας

Στη συνέχεια της παρούσας ενότητας ακολουθεί η ανάπτυξη των παραπάνω σημείων.

6.1.1 Σκοπός και στόχοι

Σκοπός του Σχεδίου Δράσης για την αναπηρία σε επίπεδο Περιφέρειας είναι η εφαρμογή σε τοπικό επίπεδο της Σύμβασης των ΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες (ν.4074/2012 Α' 88), στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της Περιφέρειας, όπως αυτές καθορίζονται με τον ν. 3852/2010 Α' 87, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα και λαμβάνοντας υπόψη α) τις Τελικές Παρατηρήσεις και Συστάσεις προς τη χώρα από την Επιτροπή των ΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες (2019),⁶⁶ β) το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία, γ) την Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής «Ένωση ισότητας: στρατηγική για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία 2021-2030»⁶⁷ και δ) το «Θεματολόγιο των Ηνωμένων Εθνών για τη βιώσιμη ανάπτυξη με ορίζοντα το 2030»⁶⁸ και τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης.

⁶⁶ Βλ. Ενότητα 3 του παρόντος αρχείου, σσ. 22-33 και τις Τελικές Παρατηρήσεις και Συστάσεις της Επιτροπής όπως είναι αναρτημένες στην ιστοσελίδα των ΗΕ: <https://docstore.ohchr.org/SelfServices/FilesHandler.ashx?enc=6QkGid%02fPPRiCAqhKb7yhskOcZ9cO6iPaur3wEJzoMtZPRlsn2F8be6qzYChDHtmBTMH%02bqHKEyy9lklKsnfl7vYm%02b%02fX3mXiOTCPBgssnHiOpTdzNgr3iDcGroiV9ip4N2>

⁶⁷ Βλ. σχετικά <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1484&langId=el>

⁶⁸ Βλ. σχετικά <https://sdgs.un.org/2030agenda>

Το Σχέδιο Δράσης για την αναπηρία σε επίπεδο Περιφέρειας πρέπει να στοχεύει:

- στη διασφάλιση ίσων ευκαιριών για όλους τους πολίτες, συμπεριλαμβανομένων των πολιτών με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις,
- στην ισότιμη συμμετοχή τους στην τοπική κοινωνία και οικονομία,
- στην ανάδειξη της σημασίας της ενσωμάτωσης αυτών για την τοπική βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη,
- στην εξειδίκευση της δικαιωματικής προσέγγισης της αναπηρίας και της αρχής της προσβασιμότητας σε κάθε τομέα αρμοδιότητας της Περιφέρειας,

μέσω **i)** του προσδιορισμού σε επίπεδο Περιφέρειας των αδυναμιών και εμποδίων σχετικά με την πλήρη και ισότιμη κοινωνική και οικονομική ένταξη των ατόμων με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις σε τοπικό επίπεδο και **ii)** του σχεδιασμού και υλοποίησης πολιτικών και δράσεων από την Περιφέρεια για την εξάλειψη αυτών.

6.1.2 Βασικές κατευθυντήριες αρχές

Η εκπόνηση και υλοποίηση ενός ΣΔΑ πρέπει να εδράζεται στο πλαίσιο των σύγχρονων προσεγγίσεων για την αναπηρία και ειδικότερα να ενσωματώνει τις αρχές του κοινωνικού μοντέλου και να θεμελιώνεται θεωρητικά στην αρχή των δικαιωμάτων του ανθρώπου, δηλαδή στην δικαιωματική προσέγγιση για την αναπηρία, όπως αυτή κατοχυρώνεται με τη Σύμβαση.

Στο Άρθρο 3 της Σύμβασης ορίζονται οι γενικές αρχές αυτής οι οποίες και πρέπει να ενσωματώνονται στο ΣΔΑ. Πιο συγκεκριμένα, οι γενικές αρχές είναι οι ακόλουθες:

- ♦ ο σεβασμός της εγγενούς αξιοπρέπειας, της ατομικής αυτονομίας, συμπεριλαμβανομένης και της ελευθερίας ατομικών επιλογών και της ανεξαρτησίας, των ατόμων με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις,
- ♦ η μη διάκριση σε βάρος τους,
- ♦ η πλήρης και αποτελεσματική συμμετοχή και ένταξή τους στην κοινωνία,
- ♦ ο σεβασμός της διαφοράς και η αποδοχή των ατόμων με αναπηρίες και χρόνιες παθήσεις, ως τμήματος της ανθρώπινης ποικιλομορφίας,
- ♦ η ισότητα ευκαιριών για όλους τους πολίτες,
- ♦ η προσβασιμότητα υποδομών και υπηρεσιών (συμβατικών και ψηφιακών) σε συνήθεις συνθήκες και συνθήκες έκτακτης ανάγκης,
- ♦ η ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών και

- ♦ ο σεβασμός των εξελισσόμενων ικανοτήτων των παιδιών με αναπηρίες και χρόνιες παθήσεις και ο σεβασμός του δικαιώματός τους να διατηρήσουν την ταυτότητά τους.

Ο σχεδιασμός ενός ΣΔΑ, οφείλει, επίσης, να λαμβάνει υπόψη την ολιστική προσέγγιση της αναπηρίας, να αναγνωρίζει δηλαδή ότι:

τα εμπόδια και οι διακρίσεις που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία κατά την άσκηση των δικαιωμάτων τους λειτουργούν σωρευτικά και συνεπώς απαιτούνται ολοκληρωμένες και συνδυαστικές παρεμβάσεις προκειμένου αυτά να αρθούν.⁶⁹

Βάσει των προαναφερθέντων αρχών, το ΣΔΑ πρέπει να **επικεντρώνεται ιδιαίτερα στις πολλαπλές διακρίσεις** που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία, **εστιάζοντας τις δράσεις του σε ειδικές ομάδες στόχους**, όπως οι γυναίκες με αναπηρία, τα άτομα με πολλαπλές και βαριές αναπηρίες, οι πρόσφυγες με αναπηρία, τα παιδιά με αναπηρία κ.ά.

Βασική κατευθυντήρια αρχή που οφείλει να **διέπει το ΣΔΑ είναι η αρχή του καθολικού σχεδιασμού**. Η διασφάλιση της προσβασιμότητας σε όλους, προϋποθέτει την υλοποίηση της αρχής του σχεδιασμού για όλους σε όλες τις δομές, υπηρεσίες, δράσεις και παρεμβάσεις που απευθύνονται στον γενικό πληθυσμό αλλά και στα άτομα με αναπηρία.

Ο **σχεδιασμός των παρεμβάσεων** πρέπει να βασίζεται στην **αρχή του «mainstreaming»**,⁷⁰ δηλαδή να **αποσκοπεί στη συμπερίληψη της διάστασης της αναπηρίας στο σύνολο των πολιτικών που αφορούν τον συνολικό πληθυσμό της περιφέρειας**.

Συγχρόνως, οι εξειδικευμένες παρεμβάσεις πρέπει να λειτουργούν συμπληρωματικά, ώστε να αντιμετωπίζουν τα ειδικά εμπόδια και τις διακρίσεις που βιώνουν τα άτομα με αναπηρία στην περιφέρεια βάσει της υφιστάμενης κατάστασης.

⁶⁹ Βλ. Νικολαΐδης, Ε. (2013). *Συνδικαλιστική Εκπαίδευση Στελεχών Αναπηρικού Κινήματος*. Νο. 7, *Σχεδιάζοντας στην Πράξη τη Νέα Πολιτική για την Αναπηρία - Πρακτικά Εργαλεία*. Αθήνα: ΕΣΑμεΑ. Διαθέσιμο ηλεκτρονικά στο: https://www.esamea.gr/component/cck/?task=download&client=intro&collection=article_filegroup_pdf&xi=0&file=article_file&id=610

⁷⁰ Στο **Παράρτημα Ι** του παρόντος αρχείου (σσ. 80-84) μπορείτε να βρείτε μια πιο αναλυτική περιγραφή του τι σημαίνει η «συμπερίληψη της διάστασης της αναπηρίας» (disability mainstreaming).

Ωστόσο, η συμπερίληψη των βασικών δικαιωματικών αρχών αφορά όχι μόνο το περιεχόμενο αλλά και τη διαδικασία σχεδιασμού και υλοποίησης ενός ΣΔΑ.

Ειδικότερα, η διαδικασία κατάρτισης του ΣΔΑ οφείλει να διασφαλίζει :

- την ενεργή συμμετοχή/εμπλοκή των ίδιων των ατόμων με αναπηρία, μέσω των αντιπροσωπευτικών τους οργανώσεων στον σχεδιασμό των πολιτικών που τους αφορούν
- την τήρηση των αρχών της προσβασιμότητας σε όλες τις πτυχές και φάσεις εκπόνησης και υλοποίησής του ΣΔΑ.
- την αρχή της κοινωνικής λογοδοσίας και διαφάνειας, δηλαδή την απαίτηση για εξωστρέφεια και δημοσιότητα των διαδικασιών και των αποτελεσμάτων που υλοποιούνται στο πλαίσιο του ΣΔΑ.

Βασική επίσης κατευθυντήρια αρχή για την ανάπτυξη ενός επιτυχημένου ΣΔΑ σε επίπεδο περιφέρειας αποτελεί η επίτευξη συνέργειας και αμοιβαίας σχέσης των στοχεύσεων και των δράσεων με τον γενικό αναπτυξιακό σχεδιασμό της Περιφέρειας καθώς και με τα υπόλοιπα τομεακά σχέδια δράσης που υλοποιούνται και στο τοπικό επίπεδο. Η συνέργεια ανάμεσα στον γενικότερο σχεδιασμό και στο ΣΔΑ, αποτρέπει τη διενέργεια παράλληλων δράσεων, εξοικονομεί πόρους και αυξάνει την αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων.⁷¹

6.1.3 Θεσμικό πλαίσιο

Στην ενότητα αυτή θα αναφέρεται το θεσμικό πλαίσιο διέπει τις πολιτικές για την αναπηρία και καθορίζει τις υποχρεώσεις της Περιφέρειας προς τα άτομα με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις.

Ενδεικτικά αναφέρονται τα εξής:

- Το Σύνταγμα της Ελλάδας,
- Σύμβαση των ΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες (CRPD),
- Κανονιστικό πλαίσιο ΕΔΕΤ,
- Χάρτης θεμελιωδών δικαιωμάτων της ΕΕ,
- Ευρωπαϊκός πυλώνας κοινωνικών δικαιωμάτων,
- Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την αναπηρία «Ένωση Ισότητας – Ευρωπαϊκή Στρατηγική για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία 2021-2030»,
- Ευρωπαϊκή Agenda 2030,
- Νόμος 4488/2017,
- Εθνικό Σχέδιο Δράσης για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία,⁷²

⁷¹ Νικολαΐδης 2013

⁷² Το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία είναι διαθέσιμο στο: <https://amea.gov.gr/action#3>

- ν. 3852/2010 Α' 87, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα κ.ά.⁷³

6.1.4 Καταγραφή υφιστάμενης κατάστασης

Βασικό συστατικό ενός ΣΔΑ είναι η αποτύπωση της υφιστάμενης κατάστασης, ως προς την διαβίωση, τις ανάγκες και τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις στο επίπεδο της Περιφέρειας. Τα συμπεράσματα της μελέτης της υφιστάμενης κατάστασης συνιστούν την αφετηρία για τον προσδιορισμό και την προτεραιοποίηση των στόχων και των δράσεων του ΣΔΑ, ενώ αποτελούν και τη βάση για την εκτίμηση της επίτευξης των στόχων και την αξιολόγηση της προόδου που συντελείται με την υλοποίηση του ΣΔΑ.

Ειδικότερα, μια αναλυτική αποτύπωση της υφιστάμενης κατάστασης περιλαμβάνει:

- Δημογραφικά και κοινωνικοοικονομικά δεδομένα για τα άτομα με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις που διαβιούν στην Περιφέρεια, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό ανάλυσης (ανά φύλο, ηλικία, εθνικότητα, κατηγορία αναπηρίας κ.ά.).
- Στοιχεία για τις υφιστάμενες δομές και υπηρεσίες προς τα άτομα με αναπηρία στην χωρική ενότητα της Περιφέρειας.
- Επεξεργασία διοικητικών δεδομένων, όπως στοιχεία όλων των μητρώων των κοινωνικών υπηρεσιών των δήμων εντός των ορίων της Περιφέρειας (π.χ. στοιχεία που τηρούνται από τα Κέντρα Κοινωνικής Πρόνοιας και λοιπές υπηρεσίες).
- Καταγραφή των τοπικών συλλόγων/σωματείων των ατόμων με αναπηρία και άλλων σχετικών φορέων, καθώς και των δραστηριοτήτων τους.
- Αποτύπωση της προσβασιμότητας υποδομών, υπηρεσιών (δημόσια κτήρια, εμπορικά καταστήματα, χώροι αναψυχής-διασκέδασης-άθλησης κ.ά.).
- Αποτύπωση της προσβασιμότητας του οδικού δικτύου και των μέσων μαζικής μεταφοράς (κατάσταση δρόμων, πεζοδρομίων, πλατειών, πάρκων, χώρων στάθμευσης).
- Έργα που άμεσα ή/και έμμεσα αφορούν τα άτομα με αναπηρία και βρίσκονται στο στάδιο του σχεδιασμού ή/και της υλοποίησης.
- Προσδιορισμό των αδύνατων σημείων της περιφέρειας: π.χ. οι ελλείψεις και τα εμπόδια για την πλήρη συμμετοχή των ατόμων με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις σε όλους τους τομείς.

⁷³ Βλ. επίσης την ενότητα 1 «Το πλαίσιο για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία» (σσ. 7-16) του παρόντος αρχείου.

- Προσδιορισμό των δυνατών σημείων της Περιφέρειας: π.χ. υφιστάμενες υποδομές και υπηρεσίες (συμβατικές ή ψηφιακές) που απευθύνονται είτε στο γενικό πληθυσμό και είναι προσβάσιμες είτε στοχευμένα στα άτομα με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις.
- Καταγραφή των αναγκών και των προτεραιοτήτων των πολιτών με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις, όπως θα εντοπιστούν σε συνεργασία με το τοπικό αναπηρικό κίνημα και την ΕΣΑμεΑ.⁷⁴

Επισημαίνεται ότι, **σημαντική για την συλλογή των αναγκαίων στοιχείων, είναι η συνεργασία των αρμόδιων Υπηρεσιών της Περιφέρειας με το Παρατηρητήριο Θεμάτων Αναπηρίας της ΕΣΑμεΑ (<https://www.paratiritirioanapirias.gr/el>)** το οποίο, στο πλαίσιο της παρακολούθησης και αξιολόγησης των πολιτικών αναπηρίας σε όλο το εύρος της δημόσιας ζωής υπό το πρίσμα της δικαιωματικής προσέγγισης της αναπηρίας, υλοποιεί μελέτες και έρευνες και παράγει στατιστικά στοιχεία για την αναπηρία ανά Περιφέρεια, σε συνέχεια επεξεργασίας πρωτογενών δεδομένων των φορέων του Ελληνικού και Ευρωπαϊκού Στατιστικού Συστήματος.

6.1.5 Άξονες προτεραιότητας, ειδικοί στόχοι και δράσεις

Στην παρούσα ενότητα, λαμβάνοντας υπόψη:

- ✓ τις Συστάσεις της Επιτροπής,
- ✓ το Εθνικό Σχέδιο Δράσης,
- ✓ το ελληνικό νομικό πλαίσιο και τις αρμοδιότητες των Περιφερειών,
- ✓ τις κατευθύνσεις της νέας Ευρωπαϊκής Στρατηγικής για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία 2021-2030,
- ✓ την Agenda 2030, και
- ✓ την υφιστάμενη κατάσταση των ατόμων με αναπηρία στην Περιφέρεια Αττικής,

προτείνονται 7 άξονες προτεραιότητας για τους οποίους έχουν καταρτιστεί ειδικοί στόχοι καθώς και ενδεικτικές δράσεις.

Με δεδομένο ότι ο προσδιορισμός των στόχων και η εξειδίκευση των δράσεων θα εκπονηθεί από την Περιφέρεια, λαμβάνοντας υπόψη μια αναλυτικότερη αποτύπωση των αναγκών των ατόμων με αναπηρία, καθώς και των υφισταμένων συνθηκών ανά περιφερειακή ενότητα και δήμο, το ανά χείρας σχέδιο αποτελεί στρατηγική πρόταση της ΕΣΑμεΑ προς την Περιφέρεια και έχει σαν στόχο να αποτελέσει οδηγό στο σχεδιασμό του ΣΔΑ.

⁷⁴ Η εμπλοκή του αναπηρικού κινήματος επιβάλλεται από τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών (ν.4074/2012) – Βλ. σχετικά Προοίμιο σημείο ξ και άρθρο 4, παραγρ.3 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών.

Άξονας Προτεραιότητας 1 Οριζόντια ενσωμάτωση της δικαιωματικής προσέγγισης της αναπηρίας

Σύμφωνα με το ν. 4488/2017 που εξειδικεύει τις κατευθυντήριες και οργανωτικές διατάξεις για την εθνική εφαρμογή της Σύμβασης, η συμπερίληψη της διάστασης της αναπηρίας σε κάθε δημόσια πολιτική, διοικητική διαδικασία, δράση, μέτρο και πρόγραμμα αποτελεί νομική υποχρέωση όλων των διοικητικών οργάνων και αρχών της ελληνικής πολιτείας (άρθρο 62) με στόχο την εξάλειψη, αποκατάσταση και αποτροπή ανισοτήτων μεταξύ ατόμων με και χωρίς αναπηρίες. Η συμπερίληψη της διάστασης της αναπηρίας στις πολιτικές και τις πρακτικές της αυτοδιοίκησης διασφαλίζει την ορθή εφαρμογή της δικαιωματικής προσέγγισης της αναπηρίας και την άρση των υφιστάμενων, καθώς και την αποφυγή δημιουργίας νέων, εμποδίων και αποκλεισμών σε βάρος των ατόμων με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις.

A. Σημεία: ε, στ, ζ, μ του Προοιμίου και Άρθρα 4, 8, 9, 21, 31 και 33 της Σύμβαση των ΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες (ν.4074/2012, ΦΕΚ Α' 88)

B. Άρθρα 68 και 71 του ν. 4488/2017 (ΦΕΚ Α' 137)

Δ. Στόχοι 8, 26, 27 και 28 του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για τα Δικαιώματα των Ατόμων

Βασικά εμπόδια στη συμπερίληψη της διάστασης της αναπηρίας στο επίπεδο της περιφέρειας αποτελούν:

- i) η έλλειψη γνώσης και τεχνογνωσίας των στελεχών της περιφερειακής και τοπικής αυτοδιοίκησης σε θέματα αναπηρίας,
- ii) τα εμπεδωμένα αρνητικά στερεότυπα και οι προκαταλήψεις για την αναπηρία,
- iii) η έλλειψη δεδομένων για τον σχεδιασμό και την παρακολούθηση των πολιτικών, καθώς και
- iv) η περιορισμένη εκπροσώπηση των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με χρόνιες παθήσεις στη λήψη αποφάσεων.⁷⁵

Στόχος 1.1: Συμπερίληψη της διάστασης της αναπηρίας και της προσβασιμότητας στις υφιστάμενες στρατηγικές, πολιτικές, προγράμματα, διαδικασίες και πρακτικές που αναπτύσσει η Περιφέρεια

⁷⁵ Βλ. ΕΣΑμεΑ (2020). Εγχειρίδιο για την ενσωμάτωση της δικαιωματικής προσέγγισης της αναπηρίας στις τοπικές κοινωνικές και αναπτυξιακές πολιτικές, δράσεις, μέτρα και προγράμματα Διαθέσιμο στο: https://www.esamea.gr/component/cck/?task=download&collection=article_filegroup_accessible_pdf&xi=0&file=article_file&id=5189

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Μελέτες υφιστάμενης κατάστασης και αξιολόγηση των επιπτώσεων των εφαρμοζόμενων πολιτικών και προγραμμάτων στα άτομα με αναπηρία.
- ✓ Κατάρτιση του στελεχιακού δυναμικού της Περιφέρειας που ασχολείται με τον σχεδιασμό πολιτικών σε θέματα αναπηρίας και προσβασιμότητας.
- ✓ Ευαισθητοποίηση και εκπαίδευση όλων των στελεχών της Περιφέρειας σε θέματα δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία και σε ζητήματα προσβασιμότητας.

Στόχος 1.2: Εξασφάλιση της συμμετοχής των εκπροσώπων του τοπικού αναπηρικού κινήματος και της ΕΣΑμεΑ στον σχεδιασμό των περιφερειακών πολιτικών, προγραμμάτων και μέτρων και τη λήψη αποφάσεων και προώθηση της πολιτικής συμμετοχής των ατόμων με αναπηρία

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Θεσμική εκπροσώπηση των οργανώσεων του αναπηρικού κινήματος σε επιτροπές, ομάδες εργασίας και λοιπά θεσμικά όργανα της περιφέρειας που λαμβάνουν αποφάσεις για τα άτομα με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις και τις οικογένειές τους, καθώς και τον γενικό πληθυσμό.
- ✓ Ενδυνάμωση φορέων ατόμων με αναπηρία συμπεριλαμβανομένων των Περιφερειακών Ομοσπονδιών Ατόμων με Αναπηρία/χρόνια πάθηση.
- ✓ Προώθηση συνεργειών και δικτύωσης των αρμόδιων και εμπλεκόμενων φορέων σε επίπεδο περιφέρειας και δήμων.
- ✓ Προώθηση της πολιτικής συμμετοχής των ατόμων με αναπηρία στο επίπεδο της αυτοδιοίκησης και διασφάλιση προσβασιμότητας εκλογικών διαδικασιών.

Στόχος 1.3: Ανάπτυξη μηχανισμού παρακολούθησης της πορείας υλοποίησης του Εθνικού και του Περιφερειακού Σχεδίου Δράσης για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Ενίσχυση και αποσαφήνιση του ρόλου του Περιφερειακού Σημείου Αναφοράς για την παρακολούθηση της Σύμβασης.
- ✓ Ανάπτυξη μηχανισμού συλλογής δεδομένων παρακολούθησης της κοινωνικής ένταξης των ατόμων με αναπηρία στην Περιφέρεια σε συνεργασία με το Παρατηρητήριο Θεμάτων Αναπηρίας την ΕΣΑμεΑ.

Στόχος 1.4: Διασφάλιση της αρχής της ισότητας και μη διάκρισης

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Ανάπτυξη μηχανισμού καταγγελιών και αποκατάστασης των ατόμων με αναπηρία που αντιμετωπίζουν διακριτική μεταχείριση και παραβίαση των δικαιωμάτων τους.

- ✓ Διασφάλιση παροχής εύλογων προσαρμογών και «ζωντανής βοήθειας» σε πολίτες με αναπηρία/ χρόνια πάθηση κατά την συναλλαγή τους με τις Υπηρεσίες της Περιφέρειας.
- ✓ Δράσεις κατάρτισης και επιμόρφωσης των στελεχών υπηρεσιών και δομών υγείας, κοινωνικής φροντίδας, εκπαίδευσης, πρόσβασης στην απασχόληση κ.α., τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα, σε θέματα εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης των ατόμων με αναπηρία και της αποφυγής διακρίσεων.
- ✓ Ενημέρωση πολιτών με αναπηρία για τα δικαιώματά τους και θέματα ίσης μεταχείρισης σε προσβάσιμες μορφές.
- ✓ Δράσεις πρόληψης και καταπολέμησης της πολλαπλής και διατομεακής διάκρισης κατά ομάδων με πολλαπλές ευαλωτότητες (Γυναίκες και κορίτσια με αναπηρία συμπεριλαμβανομένων των Ρομά γυναικών και κοριτσιών με αναπηρία, Νέοι με αναπηρία, Μετανάστες /Πρόσφυγες με αναπηρία κ.ά.)

Στόχος 1.5: Προώθηση συμπεριληπτικής κουλτούρας στην κοινότητα

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Δράσεις ευαισθητοποίησης και ενημέρωσης για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία σε συνεργασία με την Περιφερειακή Επιτροπή Προσβασιμότητας του ν.4759/2020 Α' 245 άρθρο 117 και το τοπικό αναπηρικό κίνημα και την ΕΣΑμεΑ.
- ✓ Εκστρατείες ενημέρωσης στην κοινότητα, αλλά και σε στοχευμένες ομάδες του πληθυσμού (επαγγελματίες, εργοδότες κ.α.), με σκοπό την άρση στερεοτύπων και προκαταλήψεων για την αναπηρία.
- ✓ Προβολή των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία και των ζητημάτων της αναπηρίας στα περιφερειακά ΜΜΕ.

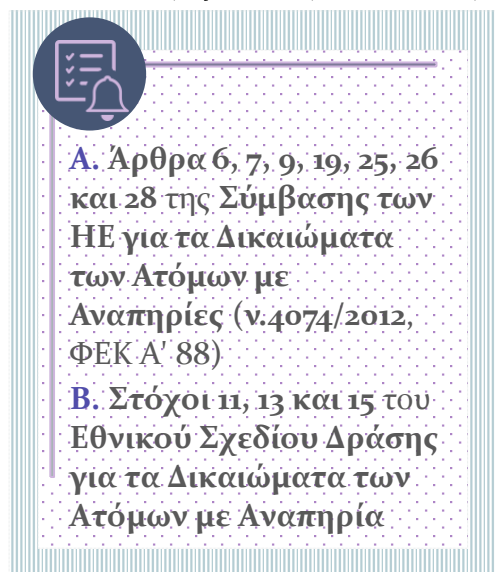
Άξονας Προτεραιότητας 2 Υγεία & Κοινωνική φροντίδα

Το 2020, Το 24% των πολιτών που διαμένουν στην Αττική αντιμετωπίζουν κάποιου βαθμού περιορισμό δραστηριότητας ή δυσκολία λόγω προβλήματος υγείας, ενώ 324.153 πολίτες αναφέρουν ότι αντιμετωπίζουν σοβαρό περιορισμό/αναπηρία. Το φαινόμενο της δημογραφικής γήρανση του πληθυσμού, αναμένεται να αυξήσει τον επιπολασμό των λειτουργικών περιορισμών και των χρόνιων παθήσεων στους κατοίκους της Αττικής.

Οι ανισότητες είναι ιδιαίτερα αυξημένες στην Περιφέρεια Αττικής. η οποία το 2020 έρχεται δεύτερη -μεταξύ των περιφερειών της χώρας- στον δείκτη οικονομικής ανισότητας (Income quintile share ratio S80/S20: 5.4), ενώ το ¼ του πληθυσμού ηλικίας 16 ετών και άνω διαβιεί σε κίνδυνο φτώχειας ή/και κοινωνικού αποκλεισμού. Ο κίνδυνος αυτός είναι υψηλότερος στις παραγωγικές ηλικίες, στα

παιδιά, στις γυναίκες και στους κατοίκους της περιφέρειας με ξένη χώρα καταγωγής. Ακόμα υψηλότερο ποσοστό φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία. Ο ένας στους δύο κατοίκους της Αττικής με σοβαρή αναπηρία (ηλικίας 18-64), βρίσκεται στο φάσμα της φτώχειας ή του αποκλεισμού (49%), ενώ το 35% των νοικοκυριών που έχουν μέλη που χρήζουν φροντίδας ή υποστήριξης (λόγω αναπηρίας/ηλικίας ή χρόνιας πάθησης), αδυνατούν πλήρως να ανταπεξέλθουν στις εξειδικευμένες ανάγκες τους (υπηρεσίες φροντίδας, αποκατάστασης, εκπαίδευσης ή αγοράς τεχνικών βοηθημάτων κ.α.). Στην συντριπτική πλειονότητα αυτών των νοικοκυριών, οι ανάγκες φροντίδας και υποστήριξης των μελών βαρύνουν άλλα μέλη των νοικοκυριών, τα οποία παρέχουν προσωπικά την αναγκαία βοήθεια/φροντίδα (82%) ή καλύπτουν από τον προϋπολογισμό του νοικοκυριού την δαπάνη για τη χρήση ιδιωτικών υπηρεσιών φροντίδας κατ'οίκον (17,4%). Στην περιφέρεια Αττικής σημειώνεται δε ιδιαίτερα χαμηλό ποσοστό νοικοκυριών που αναφέρουν ως πρώτο ή δεύτερο τρόπο κάλυψης των αναγκών φροντίδας τη χρήση κρατικών υπηρεσιών βοήθειας κατ'οίκον, όπως το πρόγραμμα «Βοήθεια στο σπίτι» (πρώτος ή δεύτερος τρόπος κάλυψης αναγκών φροντίδας: 9,2%). Δεδομένων των παραπάνω, 6 στα 10 νοικοκυριά με μέλη που χρήζουν φροντίδας, δηλώνουν ότι τα μέλη-φροντιστές έχουν περιορίσει «πολύ» και «πάρα πολύ» τις συνήθειες δραστηριότητές του/τους (όσον αφορά προσωπική και οικογενειακή ζωή, εργασία, εκπαίδευση, συμμετοχή σε αθλητικές ή ψυχαγωγικές δραστηριότητες κ.ά.).

καταγωγής. Ακόμα υψηλότερο ποσοστό φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία. Ο ένας στους δύο κατοίκους της Αττικής με σοβαρή αναπηρία (ηλικίας 18-64), βρίσκεται στο φάσμα της φτώχειας ή του αποκλεισμού (49%), ενώ το 35% των νοικοκυριών που έχουν μέλη που χρήζουν φροντίδας ή υποστήριξης (λόγω αναπηρίας/ηλικίας ή χρόνιας πάθησης), αδυνατούν πλήρως να ανταπεξέλθουν στις εξειδικευμένες ανάγκες τους (υπηρεσίες φροντίδας, αποκατάστασης, εκπαίδευσης

ή αγοράς τεχνικών βοηθημάτων κ.α.). Στην συντριπτική πλειονότητα αυτών των νοικοκυριών, οι ανάγκες φροντίδας και υποστήριξης των μελών βαρύνουν άλλα μέλη των νοικοκυριών, τα οποία παρέχουν προσωπικά την αναγκαία βοήθεια/φροντίδα (82%) ή καλύπτουν από τον προϋπολογισμό του νοικοκυριού την δαπάνη για τη χρήση ιδιωτικών υπηρεσιών φροντίδας κατ'οίκον (17,4%). Στην περιφέρεια Αττικής σημειώνεται δε ιδιαίτερα χαμηλό ποσοστό νοικοκυριών που αναφέρουν ως πρώτο ή δεύτερο τρόπο κάλυψης των αναγκών φροντίδας τη χρήση κρατικών υπηρεσιών βοήθειας κατ'οίκον, όπως το πρόγραμμα «Βοήθεια στο σπίτι» (πρώτος ή δεύτερος τρόπος κάλυψης αναγκών φροντίδας: 9,2%). Δεδομένων των παραπάνω, 6 στα 10 νοικοκυριά με μέλη που χρήζουν φροντίδας, δηλώνουν ότι τα μέλη-φροντιστές έχουν περιορίσει «πολύ» και «πάρα πολύ» τις συνήθειες δραστηριότητές του/τους (όσον αφορά προσωπική και οικογενειακή ζωή, εργασία, εκπαίδευση, συμμετοχή σε αθλητικές ή ψυχαγωγικές δραστηριότητες κ.ά.).

Το πλέγμα δομών και υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας στην Αττική, λόγω και των αυξημένων κοινωνικών αναγκών της πρωτεύουσας, αντιμετωπίζει σοβαρά ελλείματα, τόσο ως προς την πλήρη ανυπαρξία ή έλλειψη θεσμοθετημένων δομών (δημόσιες δομές κλειστής φροντίδας ηλικιωμένων, ανεπάρκεια των Κέντρων Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων, έλλειψη Βρεφονηπιακών Σταθμών Ολοκληρωμένης Φροντίδας ΒΣΟΦ κ.α.), όσο και ως προς τα λειτουργικά προβλήματα υφιστάμενων δομών, προβλήματα που απορρέουν από την ελλιπή χρηματοδότηση και τις ελλείψεις σε υλικοτεχνική υποδομή και εξειδικευμένο προσωπικό.

Η Αττική φιλοξενεί το μεγαλύτερο ποσοστό υπηρεσιών υγείας – πρόνοιας και ιατρικού προσωπικού, με τα όρια ωστόσο του δημόσιου συστήματος υγείας να

δοκιμάζονται, αφού η αντιμετώπιση της πανδημικής κρίσης ήρθε να προστεθεί στις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης των προηγούμενων ετών και τις ήδη σοβαρές ελλείψεις σε υποδομές και προσωπικό. Οι επιπτώσεις των ελλειμματικών παροχών υγείας είναι ιδιαίτερα σοβαρές για την διαβίωση και την υγεία των ατόμων με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις, με το ¼ των κατοίκων της Αττικής με σοβαρή αναπηρία να έχει ανικανοποίητες ανάγκες υγείας (ανάγκες σε ιατρική εξέταση ή θεραπεία) τους τελευταίους 12 μήνες, λόγω οικονομικής δυσκολίας, μεγάλης λίστας αναμονής ή μεγάλης απόστασης /έλλειψη τρόπου μετακίνησης στην δομή.

Οι ειδικοί στόχοι στον άξονα προτεραιότητας 2 είναι οι εξής:

Στόχος 2.1: Ενίσχυση της πρόληψης στον πληθυσμό των ατόμων με αναπηρία η/και χρόνιες παθήσεις

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Προώθηση ζητημάτων προληπτικής ιατρικής σε συνεργασία με το αναπηρικό κίνημα στην Περιφέρεια.
- ✓ Συμπερίληψη της διάστασης της αναπηρίας και χρόνιας πάθησης σε όλες τις πολιτικές και τα προγράμματα προληπτικής ιατρικής και οδοντιατρικής της Περιφέρειας.
- ✓ Προσβάσιμη ενημέρωση του πληθυσμού για θέματα δημόσιας υγιεινής, εμβολιασμών, πρώτων βοηθειών κ.λπ.
- ✓ Μέριμνα για την εξασφάλιση της πρόσβασης των γυναικών και των κοριτσιών με αναπηρία στις υπηρεσίες σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας στις αστικές και αγροτικές περιοχές.

Στόχος 2.2: Διασφάλιση προσβασιμότητας μονάδων και υπηρεσιών υγείας

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Συμπερίληψη της διάστασης της προσβασιμότητας στους ελέγχους υγειονομικού ενδιαφέροντος.
- ✓ Εξασφάλιση της προσβασιμότητας ως προϋπόθεση για την αδειοδότηση λειτουργίας των μονάδων του τομέα υγείας.

Στόχος 2.3: Αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας προς τα άτομα με χρόνιες παθήσεις (όπως διαβήτης, μεσογειακή αναιμία, νεφροπάθεια κ.α.)

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Ίδρυση νέων εξειδικευμένων μονάδων και εκσυγχρονισμός των υφιστάμενων υποδομών (διαβητολογικά κέντρα, μονάδες μεσογειακής

αναιμίας, μονάδες αιμοκάθαρσης, μεταμοσχευτικά κέντρα, κέντρα για την αιμορροφιλία, κέντρα για την ψυχική υγεία).

Στόχος 2.4: Διασφάλιση της πρόσβασης στην υγεία όλων των κατοίκων και των ατόμων με περιορισμένη δυνατότητα μετακίνησης στην κοινότητα

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Ανάπτυξη και εφαρμογή μεθόδων τηλε-ιατρικής.
- ✓ Δράση κατ' οίκον φροντίδας και νοσηλείας.
- ✓ Ενίσχυση των δομών και υπηρεσιών Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας.

Στόχος 2.5: Ανάπτυξη ολοκληρωμένου δικτύου παροχής υπηρεσιών και προγραμμάτων στην κοινότητα για την πρόληψη της ιδρυματοποίησης, την καταπολέμηση της φτώχειας του κοινωνικού αποκλεισμού

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Ενίσχυση υπηρεσιών ψυχολογικής και κοινωνικής υποστήριξης πολιτών με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις.
- ✓ Προστασία μητέρων παιδιών με αναπηρία, μητέρων με αναπηρία και παιδιών με αναπηρία.
- ✓ Εκπόνηση και εφαρμογή προγραμμάτων αποϊδρυματοποίησης, πρόληψης ιδρυματισμού και διαβίωσης στην κοινότητα για άτομα με αναπηρία.
- ✓ Δημιουργία σε κάθε δήμο της Περιφέρειας Αττικής: α) υπηρεσιών πρώιμης παρέμβασης, β) υπηρεσιών συμβουλευτικής γονέων και στήριξης της οικογένειας, γ) βρεφονηπιακών σταθμών ολοκληρωμένης φροντίδας, δ) παιδικών σταθμών προσβάσιμων σε παιδιά και γονείς με αναπηρία, ε) ΚΔΑΠ και ΚΔΑΠ-ΑμεΑ, στ) Κέντρα Δημέρευσης και Ημερήσιας Φροντίδας (ΚΔΗΦ), ζ) Στέγες Υποστηριζόμενης Διαβίωσης (ΣΥΔ), η) Στέγες Ανεξάρτητης Διαβίωσης (ΣΑΔ), θ) δομές προσωρινής φιλοξενίας ατόμων με αναπηρία, ι) προγράμματα πολιτισμού, αθλητισμού, ψυχαγωγίας και αναψυχής.
- ✓ Διεύρυνση και ενίσχυση του Προγράμματος «Βοήθεια στο σπίτι».
- ✓ Ανάπτυξη και εφαρμογή από την ΕΣΑμεΑ προγράμματος εκπαίδευσης εκπαιδευτών κινητικότητας, προσανατολισμού και δεξιοτήτων καθημερινής διαβίωσης για άτομα με οπτική αναπηρία. Η εν λόγω δράση θα συμβάλλει στην ανεξάρτητη διαβίωση και κοινωνική ένταξη των ατόμων με οπτική αναπηρία.
- ✓ Προγράμματα δημιουργίας αυτόνομων κατοικιών και προσβάσιμων γειτονιών βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας και των οδηγιών σχεδιασμού 'Σχεδιάζοντας για όλους'- πρόγραμμα «Διαβίω Κατ' οίκον».
- ✓ Προώθηση προγραμμάτων και μέτρων για την καταπολέμηση της φτώχειας των ατόμων με αναπηρία.

Δράσεις που έχουν συμπεριληφθεί στο Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα της Περιφέρειας Αττικής 2021-2027

Εκσυγχρονισμός εξοπλισμού και βελτίωσης προσβασιμότητας δομών κοινωνικής προστασίας περιθωριοποιημένων κοινοτήτων, μειονεκτουσών ομάδων, ηλικιωμένων, περιλαμβανομένων ατόμων με αναπηρία (βλ. σελ. 142 του ΠΕΠ Αττικής)

Εκσυγχρονισμός εξοπλισμού και βελτίωσης προσβασιμότητας κοινωνικών δομών και μονάδων κοινωνικής μέριμνας (βλ. σελ. 142 του ΠΕΠ Αττικής)

Πρόγραμμα προσωπικού βοηθού και κοινωνικού φροντιστή ΑΜΕΑ (βλ. σελ. 201 του ΠΕΠ Αττικής)

Κέντρα Δημέρευσης Ημερήσιας Φροντίδας [ΚΔΗΦ] Ατόμων με Αναπηρία (βλ. σελ. 202 του ΠΕΠ Αττικής)

Στέγες Υποστηριζόμενης Διαβίωσης - ΣΥΔ ΑμεΑ (βλ. σελ. 202 του ΠΕΠ Αττικής)

Στέγες Υποστηριζόμενης Διαβίωσης ΑμεΑ Ημεδαπών και Δικαιούχων Διεθνούς Προστασίας (βλ. σελ. 202 του ΠΕΠ Αττικής)

Ενίσχυση Υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας (βλ. σελ. 202 του ΠΕΠ Αττικής)

Προώθηση και υποστήριξη παιδιών για την ένταξή τους στην προσχολική εκπαίδευση καθώς και για την πρόσβαση παιδιών σχολικής ηλικίας, εφήβων και ατόμων με αναπηρία, σε υπηρεσίες δημιουργικής απασχόλησης (βλ. σελ. 202 του ΠΕΠ Αττικής)

Άξονας Προτεραιότητας 3 Εργασία και Απασχόληση

Ως προς την πρόσβαση στην εργασία, στην μητροπολιτική Περιφέρεια της Αττικής καταγράφεται ο τρίτος υψηλότερος δείκτης απασχόλησης, ενώ ο δείκτης ανεργίας κυμαίνεται σε επίπεδο ελαφρώς χαμηλότερο του εθνικού (Αττική: 14%/Ελλάδα: 16,4% /EU -27: 7%)⁷⁶, με το φαινόμενο της ανεργίας να είναι ωστόσο περισσότερο εκτεταμένο στους νέους αλλά και στις γυναίκες. Εντούτοις, οι φραγμοί που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία είναι ιδιαίτερα σοβαροί στο πεδίο της απασχόλησης. Υποδιπλάσιο ποσοστό σε σύγκριση με τα άτομα χωρίς αναπηρία, είναι το ποσοστό των ατόμων με σοβαρή αναπηρία που έχουν κάποιες

⁷⁶ <https://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do>

μορφής απασχόληση. Συγκεκριμένα, μόνο το 30,9% αυτών εργάζονται είτε ως μισθωτοί είτε ως ελεύθεροι επαγγελματίες, ενώ από το σύνολο των απασχολούμενων με αναπηρία (ανεξαρτήτως βαθμού) στην Περιφέρεια Αττικής, μόνο ο ένας στους 10 δηλώνει ότι απολαμβάνει πλήρως τις εύλογες προσαρμογές που χρειάζεται στην εργασία.

Ωστόσο, τα άτομα με αναπηρία αντιμετωπίζουν πρόσθετα εμπόδια και δυσκολίες αναφορικά με την επαγγελματική τους ένταξη, μεταξύ των οποίων ξεχωρίζουν η έλλειψη πιστοποίησης των επαγγελματικών προσόντων που αποκτούν στο πλαίσιο της ειδικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, η έλλειψη προσβάσιμων και φιλικών προς την αναπηρία εργασιακών περιβαλλόντων, καθώς και τα αρνητικά στερεότυπα και οι λανθασμένες αντιλήψεις των εργοδοτών για τα άτομα με αναπηρία και τις εργασιακές τους ικανότητες.

A. Άρθρα 9 και 27 της Σύμβασης των ΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες (ν.4074/2012, ΦΕΚ Α' 88)
B. ν.4443/2016 (ΦΕΚ Α' 232)
Γ. Στόχος 14 του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία

Στόχος 3.1: Προώθηση ανέργων με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις στην απασχόληση

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Προώθηση προσβάσιμων και φιλικών στην αναπηρία εργασιακών περιβαλλόντων.
- ✓ Ευαισθητοποίηση και ενημέρωση επιχειρηματιών και επαγγελματιών σε θέματα εξυπηρέτησης/συναλλαγής με άτομα με αναπηρία και προσβασιμότητας των επιχειρήσεων.
- ✓ Ενίσχυση του τομέα της κοινωνικής οικονομίας στην περιφέρεια.

Δράσεις που έχουν συμπεριληφθεί στο Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα της Περιφέρειας Αττικής 2021-2027

Δράσεις για την προώθηση στην απασχόληση ή/και κατάρτιση εστιασμένες σε ειδικές πληθυσμιακές ομάδες, εκτός ΥΤΧ και Ρομά (Αποφυλακισμένοι, Απεξαρτημένοι, ΑμεΑ (βλ. σελ. 180 του ΠΕΠ Αττικής)

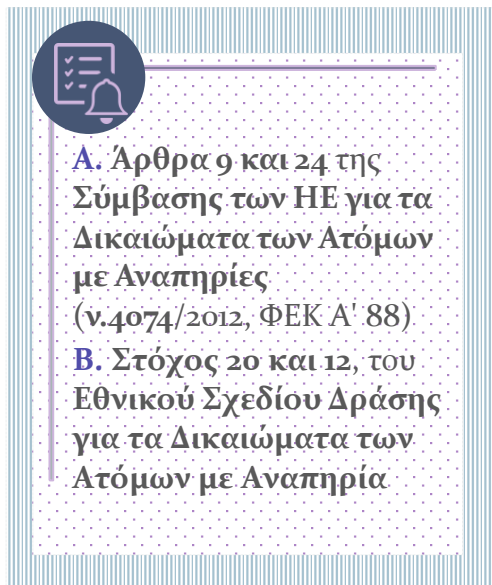
Στόχος 3.2: Ενίσχυση της επαγγελματικής κατάρτισης ατόμων με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Ανάπτυξη και υλοποίηση σε συνεργασία με την ΕΣΑμεΑ στοχευμένων προγραμμάτων κατάρτισης και προώθησης στην απασχόληση για άτομα με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις.

Άξονας Προτεραιότητας 4 Εκπαίδευση

Η εκπαίδευση δεν αποτελεί μόνο θεμελιώδες δικαίωμα όλων των ατόμων και των ατόμων με αναπηρία αλλά και καταλύτη για την εκπλήρωση πολλών άλλων

θεμελιωδών δικαιωμάτων (δικαίωμα στην εργασία, σε ανεκτό βιοτικό επίπεδο, στην πολιτική συμμετοχή κ.α.). Η Αττική καταγράφει σημαντικά υψηλότερες τιμές στους εκπαιδευτικούς δείκτες σε σύγκριση με τις υπόλοιπες περιφέρειες της χώρας. Παρά το γενικά υψηλό εκπαιδευτικό επίπεδο των κατοίκων της Περιφέρειας, ο παράγοντας της αναπηρίας θέτει σοβαρά εμπόδια πρόσβασης στην εκπαίδευση. Τα άτομα με σοβαρή αναπηρία ηλικίας 25 με 64 ετών, έχουν ολοκληρώσει τριτοβάθμια εκπαίδευση σε ποσοστό 24,3% (άτομα χωρίς αναπηρία: 42,8%). Παράλληλα,

ποσοστό 32,8%, δηλαδή τριπλάσιο σε σύγκριση με τον πληθυσμό χωρίς αναπηρία, καταγράφουν τα άτομα με σοβαρή αναπηρία που δεν έχουν ολοκληρώσει την ανώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Ο χάρτης των εκπαιδευτικών υποδομών της Αττικής χαρακτηρίζεται από μεγάλο αριθμό παλαιών κτιρίων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με σημαντικές ελλείψεις σε εξοπλισμό και σοβαρά ζητήματα προσβασιμότητας που δυσχεραίνουν την πρόσβαση των παιδιών και μαθητών με αναπηρία στην εκπαιδευτική διαδικασία. Ως ποσοστό επί του μαθητικού πληθυσμού με αναπηρία ή/και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, το ποσοστό των μαθητών που φοιτούν σε γενικά σχολεία (Α/βάθμιας & Β/βάθμιας), είναι υψηλότερο από το μέσο επίπεδο της χώρας, εκ των οποίων ωστόσο οι μισοί δεν λαμβάνουν εξειδικευμένη υποστήριξη και υποστηρίζονται μόνο από τον εκπαιδευτικό της γενικής τάξης (2^η χειρότερη αναλογία στην επικράτεια).

Στόχος 4.1: Διασφάλιση της προσβασιμότητας και της επάρκειας των εκπαιδευτικών υποδομών και υπηρεσιών

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Βελτίωση της προσβασιμότητας του σχολικού και πανεπιστημιακού περιβάλλοντος.
- ✓ Ανάπτυξη δικτύου υποδομών προσχολικής και σχολικής εκπαίδευσης σε όλους τους δήμους της Περιφέρειας.
- ✓ Διασφάλιση της ασφαλούς και δωρεάν μεταφοράς όλων των μαθητών με αναπηρία που διαμένουν εντός των ορίων της Περιφέρειας.
- ✓ Ενίσχυση της εξειδικευμένης εκπαιδευτικής υποστήριξης των μαθητών με αναπηρία ή/και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Δράσεις που έχουν συμπεριληφθεί στο Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα της Περιφέρειας Αττικής 2021-2027

Αναβάθμιση υφιστάμενων κτηριακών υποδομών ΑΕΙ ως προς την Προσβασιμότητα ΑμεΑ (βλ. σελ. 136 του ΠΕΠ Αττικής)

Υποστήριξη παρεμβάσεων ισότιμης πρόσβασης ΑμεΑ και άλλες ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες στην ανώτατη εκπαίδευση (βλ. σελ. 181 του ΠΕΠ Αττικής)

Στόχος 4.2: Προώθηση της συμπεριληπτικής κουλτούρας στις εκπαιδευτικές κοινότητες και αντιμετώπιση του σχολικού εκφοβισμού

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Υπηρεσία συμβουλευτικής και ψυχοκοινωνικής στήριξη στις οικογένειες μαθητών με αναπηρία
- ✓ Δράσεις ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης των συλλόγων γονέων για την συμπεριληπτική εκπαίδευση και τα οφέλη της για όλα τα παιδιά, σε συνεργασία με τις αναπηρικές οργανώσεις.
- ✓ Προγράμματα ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης για την πρόληψη και αντιμετώπιση της ενδοσχολικής βίας και του σχολικού εκφοβισμού.
- ✓ Προγράμματα ανάπτυξη κοινωνικών δεξιοτήτων για παιδιά με αναπηρία με δραστηριότητες εκτός σχολείου.

Δράσεις που έχουν συμπεριληφθεί στο Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα της Περιφέρειας Αττικής 2021-2027

Ανάπτυξη και Ενδυνάμωση Διεπιστημονικών συμβουλευτικών και υποστηρικτικών δομών και μαθησιακής υποστήριξης/συνεκπαίδευσης μαθητών/τριών με Αναπηρία ή/και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες για την ισότιμη πρόσβαση και συμπερίληψη στην εκπαίδευση (βλ. σελ. 174 του ΠΕΠ Αττικής)

Στόχος 4.3: Ενίσχυση της εκπαίδευσης και Κατάρτισης Ενηλίκων με αναπηρία

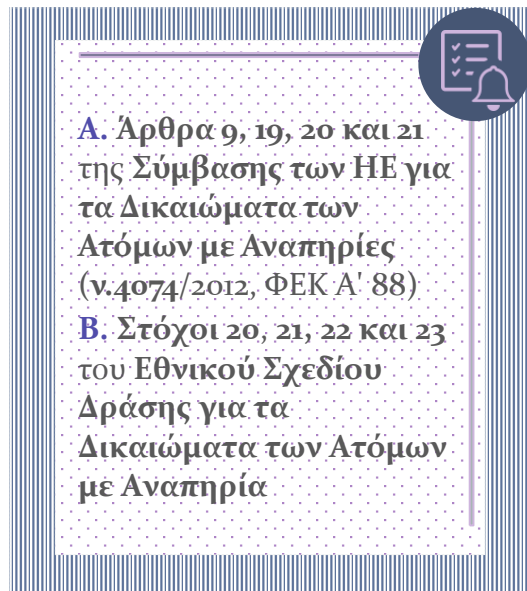
Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Ανάπτυξη και υλοποίηση στοχευμένων προγραμμάτων κατάρτισης και προώθησης στην απασχόληση για άτομα με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις.
- ✓ Προγράμματα αντιμετώπισης του ψηφιακού αναλφαριθμισμού στα άτομα με αναπηρία/χρόνια πάθηση σε συνεργασία με τους φορείς του αναπηρικού κινήματος.
- ✓ Ενσωμάτωση της αρχής της προσβασιμότητας στην περιβαλλοντική εκπαίδευση.

*Σημειώνεται ότι τα προγράμματα και οι δράσεις κατάρτισης μπορούν να σχεδιαστούν και να υλοποιηθούν από το Ινστιτούτο της ΕΣΑμεΑ.

Άξονας Προτεραιότητας 5 Προσβασιμότητα και κινητικότητα

Το δικαίωμα στην προσβασιμότητα όχι μόνο κατοχυρώνεται ρητώς στο άρθρο 9 της Σύμβασης αλλά αποτελεί μια από τις γενικές αρχές που διατρέχουν οριζόντια τη Σύμβαση κατέχοντας ιδιαίτερα σημαντική θέση στο οικοδόμημά της. Η σημασία της προσβασιμότητας και ο οριζόντιος χαρακτήρας έγκειται στο ότι αποτελεί απαραίτητη και αναγκαία προϋπόθεση για την ίση απόλαυση των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία. Στο ελληνικό νομικό πλαίσιο έχει ενσωματωθεί ένα ευρύ πλέγμα κανονισμών και διατάξεων που θεσμοθετούν την υποχρέωση της Προσβασιμότητας στο φυσικό και δομημένο περιβάλλον, στο ηλεκτρονικό περιβάλλον, στα μέσα μεταφοράς, στην πληροφόρηση, τις επικοινωνίες και τις συναλλαγές με την δημόσια διοίκηση, σε εγκαταστάσεις ή υπηρεσίες που είναι ανοικτές στο ευρύ κοινό κ.α. Επιπροσθέτως, σύμφωνα με το Κανονιστικό πλαίσιο των Ευρωπαϊκών Διαρθρωτικών και Επενδυτικών Ταμείων (ΕΔΕΤ), πλέον η προσβασιμότητα λαμβάνεται υπόψη σε όλα τα στάδια του σχεδιασμού και της υλοποίησης των προγραμμάτων και αποτελεί όρο με οριζόντια εφαρμογή. Παρά ωστόσο τις προβλέψεις της νομοθεσίας, τα άτομα με αναπηρία σε όλη την επικράτεια εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν σοβαρά εμπόδια προσβασιμότητας.

Ιδιαίτερα σοβαρά προβλήματα προσβασιμότητας αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία στην περιφέρεια Αττικής. Ειδικότερα, το 33,6% των κατοίκων με σοβαρή αναπηρία αντιμετωπίζουν προβλήματα προσβασιμότητας στην περιοχή

διαμονής τους, όπως σε πεζοδρόμια, στις στάσεις μέσω μαζικής μεταφοράς, στα καταστήματα ή στις υπηρεσίες, ποσοστό που είναι το υψηλότερο στην ελληνική επικράτεια.

Στόχος 5.1: Εξασφάλιση προσβάσιμου αστικού και περιαστικού ιστού αρμοδιότητας της Περιφέρειας

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Ένταξη της διάστασης της αναπηρίας στις κυκλοφοριακές μελέτες της Περιφέρειας.
- ✓ Συμπερίληψη της διάστασης της αναπηρίας και της προσβασιμότητας στα έργα υποδομών της Περιφέρειας.
- ✓ Παρεμβάσεις προσβασιμότητας σε χώρους φυσικού κάλλους και τουριστικού ενδιαφέροντος.
- ✓ Προγράμματα δημιουργίας αυτόνομων κατοικιών και προσβάσιμων γειτονιών βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας και των οδηγιών σχεδιασμού 'Σχεδιάζοντας για όλους'- προωθούμε το πρόγραμμα «Διαβίω Κατ' οίκον».

Στόχος 5.2: Διασφάλιση της προσβασιμότητας όλων των δομών και υπηρεσιών που λειτουργούν στην Περιφέρεια

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Βελτίωση της προσβασιμότητας στα άτομα με αναπηρία του κτιριακού αποθέματος ιδιοκτησίας της Περιφέρειας και των Δήμων ή χρήσης από αυτούς (π.χ. κτίρια υγείας, εκπαίδευσης, πολιτιστικών/αθλητικών χρήσεων κ.λπ.).

Στόχος 5.3: Διασφάλιση της προσβασιμότητας των μεταφορών – Συγκοινωνιών και της κινητικότητας

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Βελτίωση της προσβασιμότητας των τοπικών μεταφορικών συστημάτων που απευθύνονται στον γενικό πληθυσμό (σταθμών, οχημάτων, εξοπλισμών έκδοσης εισιτηρίων κ.λπ.).
- ✓ Ανάπτυξη εξειδικευμένων τοπικών μεταφορικών συστημάτων για την εξυπηρέτηση ειδικών ομάδων π.χ. μαθητών με αναπηρίες, ηλικιωμένων, ατόμων με πολλαπλές αναπηρίες.
- ✓ Προώθηση και διασφάλιση διευκολύνσεων στάθμευσης για τα οχήματα των ατόμων με αναπηρία.

Στόχος 5.4: Προώθηση της ηλεκτρονικής προσβασιμότητας

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Βελτίωση της προσβασιμότητας των ιστότοπων/εσωτερικών εφαρμογών καθώς και των εφαρμογών για φορητές συσκευές που η Περιφέρεια και οι Δήμοι έχουν στην ευθύνη τους, όπως υπαγορεύει ο ν.4727/2020-Κεφάλαιο Η και οι παρ. 27, 28 και 30 του άρθρου 107 καθώς και το άρθρο 63 του ν.4488/2017. - Ανάθεση στην ΕΣΑμεΑ μελέτης για τον έλεγχο και την καταγραφή των ιστοσελίδων και εφαρμογών για φορητές συσκευές της Περιφέρειας και των Δήμων.

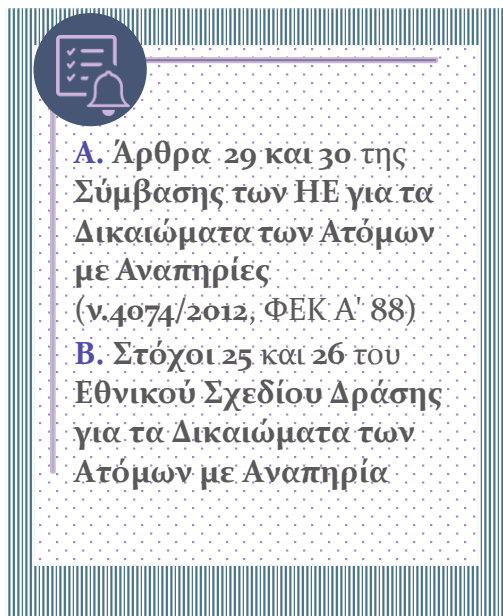
Στόχος 5.5: Προώθηση της προσβασιμότητας των επιχειρήσεων

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Διασφάλιση της προσβασιμότητας ως κριτήριο αδειοδότησης λειτουργίας των επιχειρήσεων.

Άξονας Προτεραιότητας 6 Συμμετοχή σε κάθε έκφανση της ζωής

Τα άτομα με αναπηρία αντιμετωπίζουν σοβαρούς φραγμούς και εμπόδια στα

πεδία της πολιτιστικής, αθλητικής και κοινωνικής ζωής, με αποτέλεσμα να στερούνται του δικαιώματος της πλήρους και ισότιμης ένταξης στην κοινωνία, όπως αυτό πραγματώνεται και μέσω της συμμετοχής στα αγαθά του πολιτισμού, της ψυχαγωγίας, του ελεύθερου χρόνου και του αθλητισμού (άρθρο 30 της Σύμβασης). Η συμμετοχή στη πολιτιστική και κοινωνική ζωή δεν αποτελεί μόνο βασικό στοιχείο προώθησης της κοινωνικής ένταξης και της αποφυγής του αποκλεισμού των ατόμων με αναπηρία, αλλά έχει ευεργετική επίδραση στην σωματική και ψυχική υγεία, ενώ σε

περιφερειακό επίπεδο αποτελεί παράγοντα που προάγει την κοινωνική συνοχή. Στην Ελλάδα, που η συμμετοχή του συνολικού πληθυσμού σε πολιτιστικές και κοινωνικές δραστηριότητες βρίσκεται σημαντικά χαμηλότερα σε σύγκριση με τα ευρωπαϊκά επίπεδα, τα άτομα με αναπηρία αντιμετωπίζουν επιπροσθέτως την περιορισμένη προσβασιμότητα στο φυσικό και δομημένο περιβάλλον, στα πολιτιστικά αγαθά και τις πολιτιστικές και αθλητικές υποδομές, στους χώρους αναψυχής και καλλιτεχνικής δημιουργίας. Τα εμπόδια ωστόσο δεν είναι μόνο υλικά, απορρέουν και από τις στερεοτυπικές αντιλήψεις και στάσεις αναφορικά

με τις ικανότητες των ατόμων με αναπηρία να μετέχουν ενεργά στους τομείς του πολιτισμού, της ψυχαγωγίας και του αθλητισμού.

Στόχος 6.1: Διασφάλιση της πρόσβασης των ατόμων με αναπηρία στην πολιτιστική ζωή και την καλλιτεχνική δημιουργία

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Διασφάλιση της πρόσβασης των ατόμων με αναπηρία σε πολιτιστικά προγράμματα της Περιφέρειας που απευθύνονται στο γενικό πληθυσμό.
- ✓ Συμπερίληψη της διάστασης της αναπηρίας και της προσβασιμότητας στα πολιτιστικά προγράμματα και τις εκδηλώσεις.
- ✓ Ανάπτυξη υπηρεσιών εξυπηρέτησης ατόμων με αναπηρία σε πολιτιστικές δομές αρμοδιότητας της Περιφέρειας και των Δήμων.

Στόχος 6.2: Διασφάλιση της πρόσβασης των ατόμων με αναπηρία στον αθλητισμό

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Ενίσχυση και προώθηση του παραολυμπιακού αθλητισμού
- ✓ Αξιοποίηση των επιμέρους σημείων αναφοράς του ν. 4488/2017 στους Δήμους για την ενίσχυση δράσεων αθλητισμού για άτομα με αναπηρία και τον επανασχεδιασμό υφιστάμενων προγραμμάτων.
- ✓ Εξασφάλιση της προσβασιμότητας των εθνικών αθλητικών κέντρων σύμφωνα με το εθνικό πρότυπο ΕΛΟΤ 1439.

Στόχος 6.3: Προώθηση του προσβάσιμου τουρισμού “για όλους”

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Συμπερίληψη της διάστασης της αναπηρίας στην κατάρτιση προγραμμάτων για τον τουριστικό σχεδιασμό, καθώς και για την τουριστική ανάπτυξη και προβολή της Περιφέρειας.
- ✓ Ανάπτυξη και προβολή δικτύων προσβάσιμων τουριστικών προορισμών σε συνεργασία με το Υπουργείο Τουρισμού και το αναπηρικό κίνημα.
- ✓ Προώθηση της συμμόρφωσης της προσβασιμότητας επιχειρήσεων με το εθνικό πρότυπο ΕΛΟΤ 1439 και της πιστοποίησης αυτής με το Ελληνικό Σήμα Προσβασιμότητας.
- ✓ Ανάπτυξη εργαλείων καταγραφής, αξιολόγησης και χαρτογράφησης της προσβασιμότητας υποδομών, υπηρεσιών και επιχειρήσεων τουριστικού ενδιαφέροντος.
- ✓ Αναβάθμιση των υφιστάμενων εγκαταστάσεων των κατασκηνώσεων για τα άτομα με αναπηρία. Δημιουργία νέων κατασκηνώσεων για άτομα με αναπηρία.

Δράσεις που έχουν συμπεριληφθεί στο Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα της Περιφέρειας Αττικής 2021-2027

Ανάπτυξη ολοκληρωμένων προσβάσιμων δημόσιων τουριστικών προορισμών (βλ. σελ. 153 του ΠΕΠ Αττικής)

Στόχος 6.4: Διασφάλιση της πρόσβασης των ατόμων με αναπηρία στην ψυχαγωγία και τον ελεύθερο χρόνο

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Ευαισθητοποίηση και ενημέρωση επιχειρηματιών και επαγγελματιών σε ψυχαγωγικές δραστηριότητες σε θέματα εξυπηρέτησης/συναλλαγής με άτομα με αναπηρία και προσβασιμότητας των επιχειρήσεων.
- ✓ Ανάπτυξη και προβολή δικτύων συμπεριληπτικών και προσβάσιμων επιχειρήσεων και υποδομών ψυχαγωγίας/αναψυχής.

Άξονας Προτεραιότητας 7 Πολιτική Προστασία για όλους

Το άρθρο 11 της Σύμβασης για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες αφορά καταστάσεις κινδύνου και φυσικών καταστροφών και επιβάλλει την υποχρέωση στα κράτη μέλη να λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσουν την προστασία και την ασφάλεια των ατόμων. Τα άτομα με αναπηρία είναι μεταξύ των ομάδων που επηρεάζονται δυσανάλογα από φυσικές καταστροφές και άλλες καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης, καθώς εμποδίζονται/δυσκολεύονται στη διαφυγή από άμεσο κίνδυνο και στην πρόσβαση σε ασφαλή σημεία, εμποδίζονται στην παραμονή με την οικογένειά τους, στην πρόσβαση στην πληροφόρηση και την βοήθεια. Επιπλέον, ο κίνδυνος βίας και εκμετάλλευσης εις βάρος τους, είναι ακόμα μεγαλύτερος σε συνθήκες καταστροφών ή εκτάκτου ανάγκης.

A. Άρθρο 11 της Σύμβασης των ΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες (ν.4074/2012, ΦΕΚ Α' 88)

B. Στόχος 17 του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία

Στόχος 7.1: Συμπερίληψη της διάστασης της αναπηρίας στο σχεδιασμό πολιτικής προστασίας

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Ανάπτυξη σχεδίων διάσωσης και διαφυγής πολιτών με αναπηρία από κτίρια όπου στεγάζονται Υπηρεσίες της Περιφέρειας και του Δήμου σε καταστάσεις κρίσης,
- ✓ καταγραφή προσβάσιμων χώρων καταφυγής πολιτών με αναπηρία σε έκτακτες συνθήκες
- ✓ Ανάπτυξη σχεδίων πρόληψης/εντοπισμού/υποστήριξης/διάσωσης πολιτών με αναπηρία σε καταστάσεις κρίσης (σεισμοί, πλημμύρες, πυρκαγιά, επιδημίες/πανδημίες κ.λπ.), λαμβάνοντας υπόψη και τα άτομα με αναπηρία που βιώνουν πολλαπλές διακρίσεις (πρόσφυγες, μετανάστες, γυναίκες, παιδιά, ρομά)
- ✓ Εκπαίδευση του στελεχιακού δυναμικού στις ανάγκες των ατόμων με αναπηρία και σε ζητήματα διασφάλισης της προσβασιμότητας και κατά τη φάση αντιμετώπισης της έκτακτης κατάστασης.

Στόχος 7.2: Ενημέρωση των πολιτών για θέματα προστασίας των ατόμων με αναπηρία σε καταστάσεις κρίσης

Ενδεικτικές δράσεις

- ✓ Ενημέρωση πολιτών με αναπηρία για θέματα πολιτικής προστασίας σε προσβάσιμες μορφές.

6.1.6 Χρονοδιαγράμματα, πόροι, δείκτες παρακολούθησης και αξιολόγησης

Οι άξονες, οι στόχοι και οι δράσεις του ΣΔΑ θα πρέπει να συνοδεύονται από χρονοδιαγράμματα και ενδιάμεσα κρίσιμα σημεία (miles stones), καθώς και σαφή αναφορά στους απαραίτητους:

- α) ανθρώπινους πόρους, με χρέωση των δράσεων σε συγκεκριμένες Υπηρεσίες και άτομα προς υλοποίηση και
- β) οικονομικούς πόρους για την υλοποίησή τους και τις πηγές χρηματοδότησης των δράσεων.

Παράλληλα, πρέπει να **αναπτυχθούν και οι σχετικοί δείκτες παρακολούθησης και αξιολόγησης** (δείκτες εισροών, εκροών και αποτελέσματος) που θα επιτρέψουν τη **μεθοδική παρακολούθηση και την έγκαιρη λήψη διορθωτικών μέτρων** όποτε κριθεί αναγκαίο. Για τον προσδιορισμό τέτοιων δεικτών μπορούν να αξιοποιηθούν οι προτεινόμενοι από το Εθνικό Σχέδιο Δράσης δείκτες.

6.1.7 Εργαλεία Υλοποίησης

1. **Ενεργοποίηση και αναβάθμιση του ρόλου του Σημείου Αναφοράς.**
Προκειμένου το σημείο αναφοράς σε κάθε Περιφέρεια και σε κάθε Δήμο να αποκτήσει κεντρικό ρόλο συντονισμού της κατάρτισης και της υλοποίησης του τοπικού σχεδίου δράσης απαιτείται η σύσταση

συγκεκριμένου καθηκοντολογίου που θα ενεργοποιεί και θα αναβαθμίζει το ρόλο του.

2. **Συγκρότηση συντονιστικού μηχανισμού σε κάθε Περιφέρεια και σε κάθε Δήμο για την υλοποίηση του τοπικού σχεδίου δράσης.** Δεδομένου ότι η υλοποίηση της Σύμβασης αφορά στο σύνολο των πολιτικών, δράσεων, υπηρεσιών και λειτουργιών της Περιφέρειας και του Δήμου απαιτείται να θεσπιστεί η συγκρότηση περιφερειακού και δημοτικού συντονιστικού μηχανισμού ο οποίος υπό τον συντονισμό του Σημείου Αναφοράς θα έχει τη συλλογική ευθύνη για την κατάρτιση και την υλοποίηση του τοπικού σχεδίου δράσης. Ο εν λόγω συντονιστικός μηχανισμός πρέπει να αποτελείται από τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες που είναι επικεφαλής των διευθύνσεων σε κάθε Περιφέρεια και σε κάθε Δήμο. Ειδικότερα, στον περιφερειακό συντονιστικό μηχανισμό θα πρέπει να μετέχει και ο Προϊστάμενος της Διαχειριστικής Αρχής του Επιχειρησιακού Προγράμματος της Περιφέρειας, δεδομένου ότι για τη χρηματοδότηση έργων ΕΣΠΑ υπάρχει η αιρεσιμότητα για την υλοποίηση της Σύμβασης.

3. **Συγκρότηση περιφερειακού και δημοτικού μηχανισμού εφαρμογής και παρακολούθησης του τοπικού σχεδίου δράσης για την υλοποίηση της Σύμβασης με τη συμμετοχή των αντιπροσωπευτικών οργανώσεων των ατόμων με αναπηρία.** Σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 33 της Σύμβασης προβλέπεται η δημιουργία ανεξάρτητου μηχανισμού παρακολούθησης και προαγωγής της Σύμβασης, ενώ στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου προβλέπεται ρητά η συμμετοχή εκπροσώπων των οργανώσεων των ατόμων με αναπηρία και της κοινωνίας των πολιτών σε αυτόν. Διασφαλίζοντας λοιπόν την ευρεία συμμετοχή των επιστημονικών φορέων και οργανώσεων της Περιφέρειας και του Δήμου, των Κοινωνικών Εταίρων και των οργανώσεων των ατόμων με αναπηρία στην υλοποίηση του τοπικού σχεδίου δράσης θεσπίζεται με την συμμετοχή τους η συγκρότηση του εν λόγω μηχανισμού, ενώ παράλληλα δημιουργείται και ο θεσμός του Περιφερειακού και Δημοτικού Συμπαραστάτη για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία που έχει και την ευθύνη λειτουργίας αυτού του μηχανισμού.

Αν και σύμφωνα με το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο δεν απαιτείται η κατάρτιση περιφερειακού σχεδίου δράσης για τα άτομα με αναπηρία από τις Περιφέρειες, είναι απαραίτητο να νομοθετηθεί η εν λόγω διάταξη λόγω του ότι θα συμβάλει ουσιαστικά στην εφαρμογή της Σύμβασης.

6.1.8 Δημοσιότητα και προβολή

Η επιτυχής υλοποίηση ενός ΣΔΑ προϋποθέτει την ευρεία δημοσιοποίηση και προβολή των στόχων και των προβλεπόμενων δράσεων. Η δημοσιότητα του Σχεδίου Δράσης, όχι μόνο αποτελεί υποχρέωση στο πλαίσιο της κοινωνικής λογοδοσίας αλλά επίσης στοχεύει:

- ✓ Στην ενημέρωση των ίδιων των ατόμων με αναπηρία για τα οφέλη του ΣΔΑ αλλά και στην ενεργοποίηση τους για συμμετοχή στις προβλεπόμενες δράσεις.
- ✓ Στην ενημέρωση του γενικού πληθυσμού για αυτό καθαυτό το ΣΔΑ αλλά και στην πρόκληση αλλαγών στις στάσεις και τις αντιλήψεις της τοπικής κοινωνίας απέναντι στην αναπηρία.
- ✓ Στην ενημέρωση των άμεσα εμπλεκόμενων φορέων και των αρμόδιων υπηρεσιών της περιφέρειας, ώστε να διασφαλιστεί η συνεργασία τους.
- ✓ Στην ενημέρωση αλλά και εμπλοκή των δημοτικών αρχών στην υλοποίηση των στόχων του ΣΔΑ.
- ✓ Στην άσκηση πίεσης προς την κεντρική διοίκηση για λήψη αναγκαίων μέτρων που υπερβαίνουν τις αρμοδιότητες της τοπικής αυτοδιοίκησης, με σκοπό την επίτευξη της ισότιμης συμμετοχής των ατόμων με αναπηρία σε όλες τις πτυχές της κοινωνικής ζωής.

Οι ανάγκες δημοσιοποίησης ενός ΣΔΑ είναι διαρκείς. Ωστόσο, είναι δυνατόν να υπάρξει διαχωρισμός των αναγκών δημοσιοποίησης κυρίως σε τρεις φάσεις:

- ✓ Κατά τον σχεδιασμό και τη διαδικασία οριστικοποίησης του ΣΔΑ.
- ✓ Κατά τη διάρκεια υλοποίησης με έμφαση σε κρίσιμες περιόδους/φάσεις του ΣΔΑ.
- ✓ Με την ολοκλήρωση του ΣΔΑ.

Αναλόγως με την ειδική στόχευση, η δημοσιότητα του ΣΔΑ μπορεί να επιτευχθεί με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους, όπως εκδηλώσεις, ημερίδες, συνέδρια, τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά μηνύματα (spots), δημοσιεύσεις στον τύπο, προωθητικό υλικό (έντυπα, ενημερωτικά φυλλάδια, αφίσες) κ.ά.⁷⁷

⁷⁷ Για περισσότερα, βλ. Νικολαΐδης 2013

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι: Η ΣΥΜΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΔΙΑΣΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ (DISABILITY MAINSTREAMING)

Ένα από τα βασικά αιτήματα των εκπροσώπων του παγκοσμίου αναπηρικού κινήματος ήταν για δεκαετίες η συμπερίληψη της διάστασης της αναπηρίας (disability mainstreaming) σε όλες τις πολιτικές, τα προγράμματα και τις πρακτικές που σχεδιάζονται και υλοποιούνται προκειμένου όλοι οι πολίτες με ή χωρίς αναπηρία να μπορούν ισότιμα να ασκούν και να απολαμβάνουν τα δικαιώματά τους καθώς και για να περιοριστεί η υπάρχουσα ανισότητα εις βάρος τους. Πηγή έμπνευσης πίσω από αυτή τη διεκδίκηση των εκπροσώπων του αναπηρικού κινήματος ήταν οι αγώνες του φεμινιστικού κινήματος για την ισότητα των φύλων. Ειδικότερα, το 1995, κατά τη διάρκεια της Τέταρτης Παγκόσμιας Διάσκεψης για τις Γυναίκες, η ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου έγινε αποδεκτή ως μια κριτική και στρατηγική προσέγγιση ούτως ώστε να επιτευχθούν οι δεσμεύσεις για την ισότητα των φύλων.⁷⁸

Στο χώρο της αναπηρίας, καταλυτικό ρόλο για την συμπερίληψη της διάστασης της αναπηρίας στις κυβερνητικές πολιτικές, στις πρακτικές και τα προγράμματα αποτέλεσε η Σύμβαση των ΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες. Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 4 της Σύμβασης, που εστιάζει στις Γενικές Υποχρεώσεις των κρατών-μελών που έχουν κυρώσει τη Σύμβαση, τα κράτη-μέλη είναι υποχρεωμένα να:

- 1α. Να υιοθετούν όλα τα κατάλληλα νομοθετικά, διοικητικά και άλλα μέτρα, για την εφαρμογή των δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται με την παρούσα Σύμβαση,
- 1β. Να λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων και των νομοθετικών, προκειμένου να τροποποιήσουν ή να καταργήσουν τους ισχύοντες νόμους, κανονισμούς, έθιμα και πρακτικές που συνιστούν διακρίσεις κατά των ατόμων με αναπηρίες,
- 1.γ. Να λαμβάνουν υπόψη την προστασία και την προαγωγή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρίες, σε όλες τις πολιτικές και τα προγράμματα,
- 1.δ. Να απέχουν από τη συμμετοχή σε οποιαδήποτε πράξη ή πρακτική που είναι ασυμβίβαστη με την παρούσα Σύμβαση και να διασφαλίζουν ότι οι δημόσιες αρχές και φορείς ενεργούν σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση,
- 1.ε. Να λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να εξαλειφθούν οι διακρίσεις βάσει αναπηρίας, από οποιοδήποτε πρόσωπο, οργανισμό ή ιδιωτική επιχείρηση,

⁷⁸ Για περισσότερα για την ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου (gender mainstreaming), βλ. <https://www.unwomen.org/en/how-we-work/un-system-coordination/gender-mainstreaming>

1.στ. Να αναλαμβάνουν ή να προάγουν την έρευνα και ανάπτυξη των καθολικά σχεδιασμένων αγαθών, υπηρεσιών, εξοπλισμού και εγκαταστάσεων, όπως αυτό καθορίζεται στο άρθρο 2 της παρούσας Σύμβασης, που θα πρέπει να απαιτήσουν την ελάχιστη δυνατή προσαρμογή και το λιγότερο κόστος, προκειμένου να ικανοποιούνται οι συγκεκριμένες ανάγκες ενός ατόμου με αναπηρίες, να προάγουν τη διαθεσιμότητα και τη χρήση τους και να προάγουν τον καθολικό σχεδιασμό κατά την ανάπτυξη των προτύπων και κατευθυντήριων οδηγιών,

1.ζ. Να αναλαμβάνουν ή προάγουν την έρευνα και ανάπτυξη και να προάγουν τη διαθεσιμότητα και χρήση των νέων τεχνολογιών, συμπεριλαμβανομένων και των τεχνολογιών της πληροφορίας και των επικοινωνιών, των βοηθημάτων κινητικότητας, των συσκευών και υποβοηθητικών τεχνολογιών, τα οποία είναι κατάλληλα για τα άτομα με αναπηρίες, δίνοντας προτεραιότητα στις τεχνολογίες με προσιτό κόστος,

1.η. Να παρέχουν προσιτή πληροφόρηση στα άτομα με αναπηρίες σχετικά με τα βοηθήματα κινητικότητας, τις συσκευές και τις υποβοηθητικές τεχνολογίες, συμπεριλαμβανομένων και των νέων τεχνολογιών, καθώς επίσης και τις άλλες μορφές βοήθειας, υποστηρικτικών υπηρεσιών και διευκολύνσεων,

1.θ. Να προάγουν την κατάρτιση επαγγελματιών και προσωπικού που απασχολείται με τα άτομα με αναπηρίες, σχετικά με τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται στην παρούσα Σύμβαση, ώστε να παρέχουν με τον καλύτερο τρόπο τη βοήθεια και τις υπηρεσίες που εγγυώνται αυτά τα δικαιώματα.

[Άρθρο 4, παρ. 1, της Σύμβασης των ΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες, ν.4074/2012]

Όμως, τι ακριβώς σημαίνει η έννοια της συμπερίληψης της διάστασης της αναπηρίας; Η έννοια της συμπερίληψης της διάστασης της αναπηρίας είναι μια στρατηγική που αποσκοπεί στο να χρησιμοποιήσει τις **εμπειρίες** όπως και τις **ανησυχίες ή τους προβληματισμούς των ίδιων των ατόμων με αναπηρία** ως «εργαλεία», ως **αναπόσπαστα στοιχεία** κατά τη **διαμόρφωση, εφαρμογή, παρακολούθηση και αξιολόγηση όλων των πολιτικών και προγραμμάτων σε κοινωνικό-οικονομικό-πολιτικό πλαίσιο** ούτως ώστε να μπορούν να επωφεληθούν τα άτομα με αναπηρία σε ίση βάση με τους πολίτες χωρίς αναπηρία, συμβάλλοντας συνεπώς και στον περιορισμό της ήδη υπάρχουσας ανισότητας.⁷⁹ Με άλλα λόγια, ο **στόχος της συμπερίληψης της διάστασης της αναπηρίας** είναι **διττός**: από τη μια μεριά, να συμβάλλει στην **άρση των ήδη**

⁷⁹ Albert, B (2005). Lessons from the Disability Knowledge and Research Programme. Norwich: University of East Anglia, Available online: <https://assets.publishing.service.gov.uk/media/57a08c9ded915d622c001467/DisabilityKaRLessonsLearned.pdf>

υπαρχόντων εμποδίων και περιορισμών με τα οποία έρχονται αντιμέτωπα τα άτομα με αναπηρία, και από την άλλη, στην αποφυγή δημιουργίας νέων εμποδίων τα οποία μπορούν να οδηγήσουν στον αποκλεισμό ή σε σημαντικούς περιορισμούς σε ότι αφορά την κοινωνική ένταξη των μελών της συγκεκριμένης κοινωνικής ομάδας.

Η συμπερίληψη της διάστασης της αναπηρίας στις πολιτικές και σε προγράμματα δεν πρέπει να προσεγγίζεται απλώς ως μια υποχρέωση απέναντι στις απαιτήσεις της Σύμβασης, αλλά ως ένα ζήτημα κοινωνικής δικαιοσύνης ούτως ώστε τα άτομα με αναπηρία να μπορούν να ασκούν και να απολαμβάνουν τα ίδια δικαιώματα με τα άτομα χωρίς αναπηρία.

Συμπεριλαμβάνοντας τη διάσταση της αναπηρίας

Στην πράξη, η συμπερίληψη της διάστασης της αναπηρίας πραγματοποιείται σε δυο στάδια. Το πρώτο στάδιο αφορά στην αξιολόγηση των ήδη υπαρχόντων πολιτικών, μέτρων ή/και προγραμμάτων ως προς τις επιπτώσεις ή τις συνέπειες που έχουν στα άτομα με αναπηρία. Δηλαδή, το πρώτο στάδιο επικεντρώνεται στην αξιολόγηση της ήδη υπάρχουσας πολιτικής, πρακτικής ή προγράμματος και το κατά πόσο αυτή/ό έχει συνέπειες στα άτομα με αναπηρία. Μετά την αξιολόγηση, ακολουθεί το δεύτερο στάδιο που επικεντρώνεται στο σχεδιασμό της πολιτικής, δράσης ή προγράμματος με τέτοιο τρόπο ούτως ώστε να διευκολύνει -και όχι να περιορίζει ή αποκλείει- τα άτομα με αναπηρία στο να ασκήσουν και να απολαύσουν τα δικαιώματά τους σε ίση βάση με τους υπόλοιπους πολίτες.

Ωστόσο, για την υλοποίηση των προαναφερθέντων δυο σταδίων είναι απαραίτητο να ληφθούν υπόψη τρία στοιχεία-κλειδιά. Πιο συγκεκριμένα, το πρώτο στοιχείο, είναι η εμπλοκή των ίδιων των ατόμων με αναπηρία, μέσω των αντιπροσωπευτικών τους οργανώσεων, καθώς και άλλων οργανώσεων ή ομάδων που έχουν εύλογο ενδιαφέρον στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία, σε όλα τα στάδια της διαμόρφωσης μιας πολιτικής, δράσης ή προγράμματος. Με άλλα λόγια, η εμπλοκή των ατόμων με αναπηρία πρέπει να ξεκινά από το σχεδιασμό και την εφαρμογή της εκάστοτε πολιτικής ή δράσης ή του εκάστοτε προγράμματος και να συνεχίζεται με την παρακολούθηση και αξιολόγηση τους σε τοπικό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο.⁸⁰

Κατά την ανάπτυξη και εφαρμογή της νομοθεσίας και των πολιτικών, για να εφαρμοστεί η παρούσα Σύμβαση και σε άλλες διαδικασίες λήψης αποφάσεων που αφορούν ζητήματα σχετικά με τα άτομα με αναπηρίες, τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα

⁸⁰ Βλ. παρ. 3 του άρθρου 4 της Σύμβασης των ΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες

συμβουλευόνται συνεχώς και θα **εμπλέκουν ενεργά τα άτομα με αναπηρίες**, συμπεριλαμβανομένων και των παιδιών με αναπηρίες, μέσω των αντιπροσωπευτικών οργάνωσών τους.

[Άρθρο 4, παρ. 3, της Σύμβασης των ΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες, ν.4074/2012]

Το δεύτερο στοιχείο αφορά αφενός στην **ανάγκη μιας εκ των προτέρων εκτίμησης** σχετικά με τις **επιπτώσεις ή συνέπειες** που θα έχει η υπό-διαμόρφωση πολιτική, δράση ή πρόγραμμα στα άτομα με αναπηρία, αφετέρου στο **σχεδιασμό κατάλληλων εργαλείων τα οποία θα αξιοποιηθούν εκ των υστέρων**, δηλαδή κατά την περίοδο υλοποίησης της πολιτικής, δράσης ή προγράμματος. Ο σχεδιασμός ποσοτικών και ποιοτικών δεικτών και η συλλογή δεδομένων αποτελούν **δυο παραδείγματα τέτοιων εργαλείων**.

Τέλος, το τρίτο στοιχείο που πρέπει να ληφθεί υπόψη αφορά στη **διασφάλιση της προσβασιμότητας των διαδικασιών, των προϊόντων, των υπηρεσιών κ.λπ. στα άτομα με αναπηρία** ούτως ώστε να μην είναι αναγκαία η παροχή πρόσθετων παρεμβάσεων ή ειδικών προσαρμογών όπως και εύλογων προσαρμογών όταν αυτές είναι απαραίτητες. Για τη **διασφάλιση της προσβασιμότητας των διαδικασιών, προϊόντων, των υπηρεσιών κ.λπ.** είναι **απαραίτητη η εφαρμογή των αρχών του καθολικού σχεδιασμού**.

[Κ]αθολικός σχεδιασμός σημαίνει το **σχεδιασμό προϊόντων, περιβαλλόντων, προγραμμάτων και υπηρεσιών που θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν από όλους τους ανθρώπους**, στη μεγαλύτερη δυνατή έκταση, **χωρίς ανάγκη προσαρμογής ή εξειδικευμένου σχεδιασμού**. Ο όρος «καθολικός σχεδιασμός» δεν θα αποκλείει τις υποβοηθητικές συσκευές για συγκεκριμένες ομάδες ατόμων με αναπηρίες, όπου αυτό απαιτείται.

[Άρθρο 2, της Σύμβασης των ΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες, ν.4074/2012]

Για την καλύτερη κατανόηση της έννοιας του καθολικού σχεδιασμού, και πως αυτή διαφοροποιείται από την έννοια του εμποδίου και της έννοιας των εύλογων προσαρμογών, στη συνέχεια παρατίθεται μια εικόνα όπου οι τρεις προαναφερόμενες έννοιες απεικονίζονται σε αντιπαράθεση.

Εικόνα 1. Αντιπαραβάλλοντας τις έννοιες «ίση μεταχείριση», «εύλογες προσαρμογές» και «καθολικός σχεδιασμός»

Πηγή εικόνας: <https://www.wilsonlanguage.com/wp-content/uploads/2018/11/Equality-vs-Equity-vs-Accessibility.jpg>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ: ΣΥΜΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Μια από τις Παρατηρήσεις και Συστάσεις της Επιτροπής, όπως προέκυψε ύστερα από τον επικοινωνιακό διάλογο με την αντιπροσωπία του ελληνικού κράτους, αφορούσε στη γλώσσα που χρησιμοποιείται στην ελληνική νομοθεσία για τα άτομα με αναπηρία. Ειδικότερα, η Παρατήρηση αφορούσε στην υποτιμητική γλώσσα που χρησιμοποιείται για τα άτομα με αναπηρία και στην ανάγκη εξάλειψης της από την ελληνική νομοθεσία.⁸¹

Η βασική αρχή που εισάγεται με τη Σύμβαση είναι ότι η γλώσσα που πρέπει να χρησιμοποιείται για τα άτομα με αναπηρία είναι μια γλώσσα συμπεριληπτική (inclusive language) που θα δίνει έμφαση πρώτα στο άτομο και όχι στην αναπηρία του, παραμερίζοντας ξεπερασμένες και πολλές φορές υποτιμητικές έννοιες για τα άτομα με αναπηρία προερχόμενες αφενός από την ιατρική προσέγγιση για την αναπηρία, αφετέρου από στερεότυπα και προκαταλήψεις για τα άτομα με αναπηρία.

Σύμφωνα με τις Οδηγίες Συμπεριληπτικής Γλώσσας για την Αναπηρία (*Disability-inclusive language guidelines*) που δημοσιεύσαν το 2019 τα ΗΕ στο πλαίσιο εφαρμογής της Στρατηγικής για την ένταξη των ατόμων με αναπηρία (*Disability Inclusion Strategy*),⁸² η γλώσσα που οφείλουμε να χρησιμοποιούμε όταν αναφερόμαστε στα άτομα με αναπηρία πρέπει να βασίζεται στις ακόλουθες πέντε αρχές:

1. Έμφαση στο άτομο και όχι στην αναπηρία
2. Αποφυγή χρήσης «ετικετών» και στερεοτύπων
3. Μη χρήση συγκαταβατικών ευφημισμών
4. Η αναπηρία δεν είναι ασθένεια ή πρόβλημα
5. Χρήση ορθής γλώσσας όχι μόνο στον γραπτό λόγο αλλά και στον προφορικό και ανεπίσημο λόγο

Στον Πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζεται η ορολογία που προτείνεται να χρησιμοποιείται όταν αναφερόμαστε στα άτομα με αναπηρία όπως και η ορολογία που είναι καλό να αποφεύγεται.

⁸¹ Σχετικά με την Παρατήρηση και Σύσταση της Επιτροπής των Η.Ε. για την ορολογία βλ. σ. 32 του παρόντος κειμένου.

⁸² United Nations (2019). *Disability-inclusive language guidelines*. Available at: <https://www.ungeneva.org/sites/default/files/2021-01/Disability-Inclusive-Language-Guidelines.pdf>

Προτεινόμενοι όροι για την αναπηρία		Όροι για την αναπηρία που <u>πρέπει</u> να αποφεύγονται	
	άτομο/α με αναπηρία		άτομα/α με ειδικές ανάγκες, άτομο/α με ειδικές ικανότητες, ανάπηρος/η, ανάπηρο/α άτομο/α, ΑμεΑ, ΑμΕΑ, αφανείς ήρωες της καθημερινότητας, ήρωες της ζωής ήρωες με αναπηρία
	άτομο/α χωρίς αναπηρία, το υπόλοιπο του πληθυσμού		κανονικός/η, υγιής, φυσιολογικός, αρτιμελής
	έχει αναπηρία...		υποφέρει από, πάσχει από ταλαιπωρείται από, χτυπήθηκε από
	άτομο με νοητική αναπηρία		καθυστερημένος, καθυστερημένο άτομο, αργός, ανισόρροπος, χαμηλής νοημοσύνης,
	άτομο με ψυχοκοινωνική αναπηρία		παράφρων, τρελός, μανιακός, ψυχικά διαταραγμένος, συναισθηματικά διαταραγμένος ψυχικά άρρωστος
	κωφός άτομο/α που είναι κωφό/α βαρήκοος άτομο με ακουστική αναπηρία τυφλοκωφός		κουφός, κωφάλαλος, μουγγός

	άτομο με αναπηρία λόγου άτομο που χρησιμοποιεί συσκευή επικοινωνίας άτομο που χρησιμοποιεί εναλλακτική μέθοδο επικοινωνίας		άλαλος, δεν μπορεί να μιλήσει
	τυφλός, άτομο που είναι τυφλό, άτομο με οπτική αναπηρία		αόματος, στραβός
	άτομο με κινητική αναπηρία άτομο με αναπηρία στα άνω άκρα άτομο με αναπηρία στα κάτω άκρα		σακάτης, κουτσός, παράλυτος, κουλός
	χρήστης/τρια αναπηρικού αμαξιδίου, άτομο που χρησιμοποιεί αναπηρικό αμαξίδιο		καθηλωμένος/η σε αναπηρικό καροτσάκι
	άτομο με σύνδρομο down		άτομο με ειδικές ανάγκες μογγόλος
	άτομο που έχει λέπρα		λεπρός
	άτομο με μικρό ανάστημα μικρό άτομο άτομο με αχονδροπλασία (αν ανήκει σε αυτή την κατηγορία)		νάνος

[Πηγή: Disability-inclusive language guidelines,

Available at:

<https://www.ungeneva.org/sites/default/files/2021-01/Disability-Inclusive-Language-Guidelines.pdf>]